புலந்திரன்

களவுமாலை

1922

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புலந்திரன் களவுமாலை.

இஃது,

குயப்பேட்டை

வீ. இராஜு முதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

பி. நா. சி. கடைகாரியம்,

மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்

நாராயணசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரர்

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்

அண்டு பிரதர்ஸ் அவர்களது

சென்னை குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

இதன் விலை] [அணா—6.

உ

கடவுள் துணை.

புலந்திரன் களவுமாலை.

அக்கிமுகத்தோனே அரனார் திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சங்கரனார் திருமகனே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனே முன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைகளஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேண்டுமையா

சரஸ்வதி துதி.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கருத்தைத்தாருமம்மா
இந்தக்கதைதனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்தொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேண்டுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயருள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலுங் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்க பத்திசெய்வருளும்

பாண்டியன் பெருமை.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியராசாக்கள்
மதுரைப்பதிதனிலே மன்னவர்கள்ராசாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறாப்பாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலுமையுண்டு துரைராஜர்பாண்டியற்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
சக்கரநெறிப்படியே தாரணிதனையாண்டிருந்தார்

அல்லியரசாணி வுற்பத்தி.

இப்படியாகவேயிருக்கின்ற நாளையிலே
ஆருயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பிள்ளைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மாதவசுதானிருந்தார்

சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கத்தான் நடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கருமப்போ தயவாய்மனமிரங்கி
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அவளுமிரங்கியேதான்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தாள்பெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராசாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
பார்த்துமகிழ்ந்திருந்தார் பாண்டியராசாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார் காவலர்கள்ராசாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து வரிசையுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியராசாணியென்று ஆசிபற்குப்பேருமிட்டு
நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளர்த்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

அல்லியராசாணி பராக்கிரமம்.

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள்நாயகிக்கு
பாதிஅரசு பகுத்தாண்டநீன்முகனை
முடிசிவந்தநீன்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைப்பிடுங்கியேதான் கொரபனையும்மாலையிட்டு
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டி பெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தாள்
ஆணைசாற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
கண்டவரைக்குத்தியே கழுவிலேஏற்றிடுவாள்
எண்ணவொண்ணாச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவாள்
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைநாடு வடதேசபட்டணமும்
ஈழகலிங்கதேசம் இடமுள்ளபட்டணமும்
முத்துகப்பலாயிரமாம் மிளகுகப்பலாயிரமாம்
பாக்குபடுத்துறையும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனைநாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டமுங்கட்டியிவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்
பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியல்லியற்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதருதுவானாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அல்லியை அருச்சுனற்கு பாரியாகநினைத்தது.

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமான்தான்பார்த்து
அல்லிமலரிலவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகில்மிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியரை
தக்கப்புகழுடைய தருமராஜதம்பியரை

காண்டாவனமெரித்த காளையர்ச்சுனற்கு
ஆணழகருக்கும அல்லியரசாணியர்க்கும்
இவர்களழகுக்கும் ஏற்குங்காண்வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனார் இபலாகததானினின்று
சோலைமலருடைய சொக்கருமாயவரும்
அருளால்மிகுந்தொரு அங்கயற்கண்ணாளையும்
தேவாதிதேவருடன் தெய்வமதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைத்து ஆருயிரவருமாய்
பெண்கேட்கவந்தோங்காண பேருலகில்ராசாவே
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாலும் பிழைபில்லாப்பெண்பெருமாள்
நீண்முகனைக்கொன்று நீலிபட்டமாணடவள்காண்
கூடியவர்தானிணைத்து கொம்பனையைச்சொல்லுவைக்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்களபாண்டியரே
மணக்கோலம்வந்தோங்காண் பேருலகில்ராசாவே
என்றுயிவருரைக்க இராசமன்னரேதுசொல்வார்
ஆருயிரவர்களும் ஐயன்மாரேதுசொல்வார்
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள்தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொன்று கழுமேலேயேற்றிவைப்பாள்
அண்டமாம்பெருநீலி ஆம்சொல்லுங்கேளாளே
அவளுக்குஏற்றவர்தா னருச்சுனரேயாருமென்றார்
ஆண்காற்றடித்தால் அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
உங்களாலாவபடி உத்தமரேபாருமென்றார்

அருச்சுனன்பாம்பாகவும் பெருமாள்பிடாரனாகவும்வருதல்.

ஏழுலகையாண்ட யெம்பெருமான்தான்கேட்டு
ஏனதுலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமான்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனனை
ஐந்துதலைநாகம்போல் அடைவாய்வடிவாகி
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையானசர்ப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போல்வேடங்கொண்டு
வேஷவுருவெடுத்து வேறேயுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளத்தருகே தாரவேந்தர்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதன்னைவிட்டு பெருமாளும்ஆட்டிவைத்தார்
ஆயக்குழலூதி ஆபனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிகதுகவி பாடினார்மாயவரும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடதாதியர்கள்
பூங்காவனத்தில் பொய்கையருகாக
மாயன்பெருமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மகடிக்குழலூதி மன்னவருமாட்டிவைத்தார்
ஆட்டினார்சகமும் ஆடுதுகாணக்கோரம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாம்புகளாடுதுகாண்

தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையை பைங்கிளிமார்தான்பார்த்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரைத்தெண்டனிட்டு
நமது-மதுரைவளநாட்டில் வந்ததோநற்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தார்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பட்டணத்திற்கண்டதில்லை
அந்தஅழகும் அதிசயமுங்கண்டறியோம்
என்றுஅவளுரைக்க யேந்திழையுந்தான்கேட்டு
அப்படிப்பட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் ஏந்திழையாளல்லியரும்
அப்படியேயோடி அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பைதிரந்துவிட்டார் பார்வேந்தர்மாயவரும்
மகுடிக்குழலூதி மாயவனாடிநின்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
மன்னவன்மேற்சிந்தையுமாய் பயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மயிலனையாளல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியுந்தன்னருகே
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண்
பாம்புமுடியேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மச்சரேகைகளும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனரும்
சொக்குபொடிபோட்டார் தேன்மொழியாளல்லியற்கு
மாதுசௌரியம்போய் மயங்கினாளருச்சுனன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவரைத்தான்பார்த்து
பாம்பையடையுமென்றாள் பைங்கொடியாளல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகப்போனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்து
ஆறுயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தலைதயார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனரை
இந்தட்சணமே யியலாயழையுங்கள்
கலியாணங்கூட்டுமென்றாள் காரிழையாளல்லியரும்
ஆறுயிரவர்க ளணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே யிருதோளும்பூரித்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்செயற்கு
எழுதினார்பாண்டியர்கள் யின்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையர்த அருச்சனற்கு

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
சித்திரைமாதத்திலே சீர்பத்தாந்தேதியிலே
சுக்கிரவாரமது தசமிபுனர்பூசம
அன்றையவேளையிலே அருச்சுனற்குமல்லியற்கும்
கலியாணம்கலியாணம் காரிழைக்குக்கலியாணம்
கலியாணமென்றுசொல்லி கனமானஓலையப்போ
இட்டேமுகூர்த்தமென்று எழுதினரோலையிலே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவாருமென்றார்

கலியாணம்.

என்றிருக்குமோலைதன்னை யிராசாக்கள்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
தக்கபுகழுடைய தருமாவரேதுசொல்வார்
இதுநல்லகாரியங்கள் என்றுமனதிலெண்ணி
சரியொத்தசம்பந்தம் ஆமென்றுதார்வேந்தர்
மதுராபுரிதனக்கு மன்னவர்கள்பயணமானார்
துரௌபதைநாககன்னி சுபத்திரையும்பயணமானார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவும்பயணமானார்
வந்துயிறங்கினார் மதுரைப்பதிதனிலே
ஆனார்திருவுளத்தால் அருச்சுனற்குமல்லியற்கும்
செய்யுஞ்சடங்குவகை செய்தார்கள்வேதியர்கள்
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாள்விசையன்தான்தரித்தான்
மாதுகழுத்திலே மங்கிலியஞ்சாற்றினபின்
கூடியிருந்தார்கள் குங்குமக்கட்டிலிலே
அருச்சுனருமல்லியரும் அமர்ந்திருந்தாரந்நேரம்

புலந்திரனுற்பத்தி.

இப்படியாகவேதான் அநேகநாட்சென்றபின்பு
பாலகனுண்டானான் பைங்கொடியாளல்லியற்கு
பத்துமாதமுஞ்சென்று பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பெற்றாள்புலந்திரனை பேருமிட்டாளல்லியரும்
வளர்த்தாள்புலந்திரனை வைத்திருந்தாளல்லியரும்

புலந்திரனுக்குக் கலியாணம்.

ஐந்துபிராயமது அடைவாய்வளர்ந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரிபோதிரன்தங்கை
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தன்மகளை
அந்த-காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியற்கு
கலியாணம்பண்ணவே காரிழையாளல்லியரும்
சரியொத்தசம்பந்தம் தார்குழலாள்வேண்டுமென்று
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பியேமங்கையரும்
ஐவரும்நூற்றுவரும் அப்பவேகூடியொன்றாய்
கூடிமணஞ்செய்தார்கள் குமாரன்புலந்திரற்கு

கலியாணஞ்செய்துமே கடுகிமுடிந்தபின்பு
இப்படியாகவே அநேகநாள்சென்றபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோகிப்பெருமான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
வலியவேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
பாரவனவாசம் பஞ்சவர்கள்போனபின்பு
அன்றுமுதலாக அர்ச்சுனனார்புத்திரனும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
அவரவர்கள்வீட்டில் அருமையாய்வளர்ந்துவந்தார்
தங்கள்தங்கள்தாய்மனையில் சதுருடனேவளருகிறார்

அல்லி கொலுச்சபை.

அப்போது அல்லியவள் அரசாளும்நாயகியாள்
அஞ்சாப்பெரும்புலியா ளரிவையிளமங்கையரும்
ஆசாரமண்டபத்தில் அருங்கிளியும்வீற்றிருந்தாள்
எண்டிசைக்குஞ்செங்கோல் எதிரொருவரில்லாமல
தப்பாதரசாண்டாள் தாமரைசூழ்நாயகியாள்
முத்துவளநாடும் முடிசூடியும்பெண்பெருமாள்
பட்டமுஞ்செங்கோலும் பாராளும்பெண்பெருமாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளல்லியரும்
கொம்பேரிடையாள் கொலுக்கலைந்தபிற்பாடு
வண்டார்குழலாளும் மாளிகையிற்போய்புகுந்து
சிங்காதனத்திலே தேன்மொழியும்வீற்றிருந்தாள்
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
வயிரக்கவரியிடும் மங்கையரைத்தானழைத்து
முத்தின்கவரியிடும் மூப்பிமுகம்நோக்கி
செம்பொன்கவரியிடும் தேன்மொழியேநீகேளாய்

அல்லிசொற்பனங்கண்டது.

நேற்றையராத்திரியில் நித்திரைபோம்போது
சொற்பனங்கண்டேனன் துணையுங்கருங்குழலே
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஏதேதுசொற்பனங்கள் எனக்கரியககூறுமென்றாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு
சேவிக்கப்போனதாய் தேன்மொழியேநான்கண்டேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்பார்த்து
சிவனாருமப்போது செங்கழுநீர்பூவெடுத்து
அங்கயற்கண்ணம்மை அகிலாண்டநாயகியும்
கொண்டுவந்துஎன்கையில் கொம்பனையுந்தான்கொடுத்தாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாங்கினேனேற்குமென்று
ஏற்குமென்றுவாங்கி யிந்திரனார்கைகொடுத்தேன்

அதனையவர்வாங்கி அவன்தேவிகைக்கொடுத்தான்
மங்கையருஞ்செல்வன்பெற்று வளர்ந்திருக்கக்கண்டேனே
நன்மையோ துன்மையோ நாயகமேகூறுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகண்டகனா அறியவேசொல்லுகிறேன்
உன்-மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண்தப்பாது
புத்திரற்குபுத்திரர் பிறக்கும்புனற்கிளியே
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆரடிதாதியரே அன்னப்பசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலைமுடியார்கள் வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துபோயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று தாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெறுவதெக்காலம்
என்-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுவுமெக்காலம்
எண்ணாதுமெண்ணியே ஏங்கிமுகம்வாடினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங்கூறுகிறாள்
நீகண்டகனாவுநன்மை கன்னியரேநீகேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராம் வாய்க்கும்புனக்கிளியே

புலந்திரன்பள்ளியறைக்கு அல்லிவந்துகாண்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
என்-பாண்டியப்பெருமாளின் பள்ளியறையெங்கேயென்றார்
மண்டபத்துக்கள்ளருக்கு மன்னவனார்பள்ளியென்றார்
எங்கேயென்றுசொல்லி யெழுந்திருந்தாளல்லியம்மாள்
சிங்காதனத்தைத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
கட்டழகிபெண்ணே கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தனவேதானடத்தி வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றாள் திருவணையும்
தாள்பூட்டிக்கொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமப்போது
பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சுவாய்மாதே ஆரணங்கேபோமென்று
வாயாலேயேந்தி வளநாடிதான்திறந்தாள்
ஏந்தித்திறந்தாளே யிந்திரனார்பொற்கதவை
கருமமுடியானும் தனித்துப்படுத்திருந்தான்

தேவியுடனேயிவர் திருத்தமுடன்கூடாமல்
தனியாகப்படுத்திருக்கச் சங்கரனார்கட்டளையோ
பகையான் தலைக்கடையில் பக்தசனவாசலிலே
மாதைதுகிலுரித்த மாபாவிவாசலிலே
கோதையைத்துகிலுரித்த கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடையில் சண்டாளன்வாசலிலே
மாற்றான்றன்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேன்
மற்றொருவாசலிலே மாலையிட்டேனுமாகில்
பொற்கைவளநாடிபரைப் போகவரப்பாரேனே
வண்டார்குழலாளை வரப்போகப்பாரேனே
கொம்பனையாள்செய்ததொரு குடிவாழ்க்கைப்பாரேனே
இந்திரனார்தேவிசெய்யும் மியல்வாழ்க்கைப்பாரேனே
காணாதிருந்தேனே கண்ணற்றாளானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானானேனே
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தாள்பலகாலும்
கால்கள்தொடங்கியே கரியகுழல்வாயும்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்தன்திருமகனை
தாமக்குழலாளும் தாதிமுகம்நோக்கி
இவர்-பொய்யாமொழியும் பொருமைதலையழகும்
ஐவர்கள்தன்னழகும் ஆசாரப்பேரழகும்
தக்கப்புகழுடைய தருமரைப்போலிருக்கும்
இந்திரனார்மார்பும் மிடம்பெரியதிண்டோளும்
வெற்றிமதயானை வீமனைப்போலிருக்கும்
அழகும்மிளமையும் அர்ச்சுனரைப்போலிருக்கும்
தலையுந்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும்
நடையும்வுடையழகும் நகுலரைப்போலிருக்கும்
விரலும்விரற்கொடியும் வேந்தரைப்போலிருக்கும்
காசிவளநாடாளும் கர்னரைப்போலிருக்கும்
ஐவர்திருவழகும் அருமைமகன்தானுமுண்டு
வேறேவருகுமோ வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
மைந்தர்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டாள்

புலந்திரன் தாயாரைக்காண்கிறது.

சற்றேதான்கேட்டதுமே தருமர்திருமகனும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து புலந்திரனார்தான்பார்த்து
இவர்-அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனார்வேந்தன் உருமாலைதான்கழல
கிட்டெனவேதான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்தைவிட்டு
பூங்காவில்போகவென்றால் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தாள்
மலர்க்காவில்போகவென்றார் மாதாவுங்கிட்டிவந்தாள்

மாலைமுடியானும் மலரணையிற்பூவெடுத்து
மாதாவின்பாதமது மலர்தூவித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலேதானெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலேதான்விலக்கி
ஏறியிருந்தாளே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
பேரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமென்
நான்-செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உங்களூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைப்படுகுழியும் ஆச்சிமிகராச்சியத்தில்
மெத்தக்களவுகள் மெல்லியரேவந்ததுண்டோ
கப்பலுஞ்சோர்ந்தும் களவுகள்மெத்தவுண்டோ
இன்னேரம்ஆச்சிநீ ரிங்குவந்தகாரியமென்
சொல்லியேதான்றொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிகளுமூப்பிகளும்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி அணைத்தெடுத்துதாதியர்கள்
ஆடைபொதுக்கியே ஆபரணமொப்பமிட்டு
உத்தமனார்வேந்தருக்கு உருமாலைதானுங்கட்டி
காவலனாவீரியனுங் கைகட்டிநின்றானே
அஞ்சியேநின்றானே ஐயன்பெருமானும்

புலந்திரனுக்கு தாய்சொல்லுகிறது.

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்து
தருமமுடியானே தனியாகப்பள்ளிகொண்டாய்
உன-மச்சினியாள்நானொழிய மறுநாட்டாளாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
ஐயனார்கோவிலிலே ஆடப்பம்பையாகாதோ
நாடகசாலையிலும் நாயகிமார்தங்களிலும்
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயன்மகனாரே
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பேரிளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
அன்னநடைமாதர்களும் ஆகாதோமன்னவனே
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
மதுரையன்பத்தறுகாதம் ஆள அரசிருக்க
ஆறுயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதிதம்மானும்
மாலைமுடியாரே மாமன்மார்தானிருக்க
நாலுமிருக்கையிலே நாயகரேயுந்தனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரியமேன்
உன்றனைமைந்தனை நான்பெற்றேனென்றிருந்தேன்
பொன்னுகவுமையும் பெற்றதுநானறியேன்

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுக்கு றனுற்ருன்
வாய்புதைத்துக்கைகட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிரீர்கேளீ ரடியேன்வாய்விண்ணப்பம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பாவி
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமிர்தமென்றுசொல்லி வீமனைத்தானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமண்பறித்து
உபாயத்தால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தேசமுந்தோற்று யிருப்பிடமுந்தானெடுத்து
வில்தோற்றுவாள்தோற்று வீமாபுரந்தோற்று
தக்கப்புகழுடைய தர்மரவர்நால்வரையும்
வீமாருச்சுனரை வேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராசாக்களைத்தோற்று
தம்மையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
ஆடைக்கொடிதோற்று ஆபரணமுந்தான்தோற்று
சேலைப்பணிகளுடன் சேரஅவர்தோற்று
ஆயிரம்கோடிவெள்ளை யானைகளைத்தோற்று
ஐந்நூறுகோடிவெள்ளை அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி யாம்பையரைத்தோற்று
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாயினையத்தோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று
சேரஅவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நித்திலங்குபூமுடியார் நீராழிமண்டபமும்
பாவையுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபமும்
பேடைமலர்க்கண்ணள் பேராசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைகேட்குமண்டபமும்
தருமமுடிபஞ்சவர்கள் சனியெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதனெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
ஐவர்பூசைசெய்யும் அரனார்திருமேடை
இத்தனையுந்தோற்று யிவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தகனார்பாஞ்சாலர் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்கள்பஞ்சவர்கள் கொண்டகுடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை தருமரிடதேவியரை
என்-மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்ருர்கள்
இத்தனையுந்தோற்று யிருந்ததொருமன்னவரை
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்பாவி

மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களைவரையும்
வெய்யலிலேதானிருத்தி வேந்தரைவைத்தானே
தோளுவடிவழகி துரோபதையாள்நாயகியும்
தாமக்குழலாளைத் தள்ளிநடக்கவைத்தான்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்காடிமாட்டிவைத்தான்
பாலைவழிப்பாதை பருக்கைகாட்டமாட்டிவைத்தான்
சோலைதனிற்சொல்லியே துகிலுரியவைத்தான்
பஞ்சவர்கள்புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபுண்ணியத்தால்
மானமிருந்தது மாதுதுகிலாடை
உரியாதிருந்தது உத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது ஆணழகிபூவாடை
உருவிசழுவிதுயில் வுடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமனுதெண்டாலே
வீமனுதெண்டாலே வேந்தர்படைகளெல்லாம்
மாளுவது அன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறது அன்றலவோ தனஞ்செயனைகையம்பாலே
பஞ்சவருந்துரோபதியும் பாரவனம்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
புன்னையுடன் தும்பை விருப்பமுடன்காய்கிழங்கு
பன்னையுடன் தும்பை பறட்டையுடன்காய்கிழங்கு
இன்று அவர் திரிய தேசாந்திரிபோல.
காடுசெடிதோறும் கடியவர் திரிய
எனக்குச்சுகமேது யென்தாயேசொல்லுமென்றான்
பிறைமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
அத்தனைக்கும்நீர்சலித்தி ரானந்தவாழ்மார்பா
என்செய்வேனென்மகனே யெழுத்துவசந்தப்பாது
தலைவிதிப்படி தப்பாதொருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள்காடுறைய
உன்வலதும்என்வலதும் உத்தமனேயல்லவிது
தெய்வவலதுகண்டீர் செம்பொன்முடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ்சேர்த்துவாவென்று சொல்லுவது.

உன்-மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசமைந்தாளாம்
அத்தைமகள்மீறி அவள்வளரக்கண்டேனென்
கண்டேன்கண்ணினிலே கட்டழகிசேர்வடிவை
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லுமென்றாள்
பொற்கொடியாள்கோவிலுக்கு போய்வருவாய்புலந்திரனே

புலந்திரன் மறுத்துச்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
பகைவாரண்மனைக்குப் பாவியுடவாசலிலே
சதுனிபடுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே
என்தாயைத்துகிலுரிந்த சண்டாளன்வாசலிலே
கோதைதுகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
மாதுபொருட்டால் வழுவிலும்போவேனோ
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவரும்நாடுபெற்று நாமுங்குறைநீங்கி
மன்னர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலுடையாள் வந்தநின்பிற்பாடு
அன்னாடையென்னுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போவேன்காணுச்சியரே
இப்போதுபோவதில்லையென்தாயேயென்றுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியவளேதுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேணுந்தம்பியரே
காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவிகண்டீரோ
போனீரேயாமாகில் புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவீர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோரையாண்டு ஏந்திழையாள்மூவாண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாதுஅறியாளே
தையலர்க்குமங்கிலியந் தரித்தவகையானறியேன்
என்னையவளும் ஏந்திழையாள்தானறியாள்
நானும்வளர்ந்தது நாயகியுந்தானறியாள்
என்-மாமியார்வீட்டை மறுபடிவும்போனதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டுவந்ததில்லை
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லுமென்றார்

பிள்ளைமீதில்கோபித்து விலங்குபோடச் சொல்வது.

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
சீறிபொறிபறந்து செவ்வாய்கருகவிட்டு
எதிர்த்தெதிர்த்துப்பேசுவதும் என்னுடன்சொல்லுவதும்
மறுத்துத்தடுக்கிறாய் மன்னுகருவமென்ன
இந்தகருவத்தை யிப்போதடக்குவேன்பார்
கட்டழகிதாதியரே கருமானையழையுமென்றாள்
விஜயனார்தன்மகனை விலங்கிலேபோடுமென்றாள்
கால்விலங்குகைவிலங்கு கழட்டவொண்ணாப்பெருவிலங்கு
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குப்பூட்டுமென்றாள்

புலந்திரன்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்

என்னைவிலக்குபோட வென்செய்தேனென் தாயே
போகாத அரண்மனைக்குப் பொற்கொடியேபோனேனோ
மங்கையர்கோவிலுக்கு வலுவிலேபோனேனோ
குடிமக்கள்வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகையேறிநான் உயரக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சோங்குகள் களவுகள்செய்தேனோ
என்னகொடுமைசெய்தேன் என்னைவிலக்கிவிட
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
ஆசடாதம்பியரே அல்லவென்றுற்போகாது
அத்தனையுமல்லாமல் அரசேநீர்கேட்டருள்வீர்
மச்சினியாள்மீறி வளர்ந்துசனமந்திருக்க
மாதுசிறையிருக்க மன்னவனேயாகாது
குடியாள்சிறையிருக்க கொற்றவனேயாகாது
காடும்வராதுமன்று நகருகளும்சேராது
ஊரும்வராதுகண்டீர் உத்தமனேயுங்களுக்கு
மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மகனேநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனும்கூறலுற்றான்
உன்-ஆக்கினைக்குத்தான்பயந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
அவன்-சுற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணனுடகாவல்களும்
சுத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணாமல்
பக்கமதிலெழுப்பி பகவானைக்காணாமல்
வாசலுக்குஆயிரம்பேர் வாள்வீரர்காவலுக்குள்
உருவினஆயுதங்கள் வுரையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் மெல்லியிடமிருப்பார்
காசிவளநாடாளுங் கர்ணனதிகாரன்
தாமக்குழலாளின் தலைவாசல்காப்பாளும்
அத்தனையுந்தான்கடந்து ஆச்சியரேபோனாலும்
ஆயிரந்தாதி அவளருகேயிருப்பாராம்
அம்மானைாடி ஆடுங்கழலாடி
விளையாடிவிற்றிருப்பார் மெல்லியராயிரம்பேர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்குப் போகும்வகைசெப்புமென்றார்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருமேதுசொல்வாள்
ஆருமறியாதே அம்மானைக்காணாதே
அருகிருக்குந்தோழியர்கள் யாவருமறியாமல்
மாதினிடவாசலிலே மன்னவரேநீர்போவீர்
மேகம்புரவியது வேந்தனேநான்தருவேன்
என்னுணைமன்னா இனியொன்றுஞ்சொல்லாதே
மன்னாநீபேசாதே மன்னர்பெருமானே
தருமர்திருவாணை தம்பிமார்தன்னாணை
காடுறைந்தபஞ்சவர்கள் கட்டழகிதன்னாணை
பின்னையொன்றுஞ்சொல்லாதே பெருமாள்புலந்திரனே

மச்சினியாள்கோவிலுக்கு மன்னாநீசெல்லுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்
அவர்எந்தவனத்தில் இருக்கிறாரென்றறியேன்
இதுவுமொருகாரியமாய் இவ்வாணைவந்ததென்ன
மாளவென்றால்மாளுகிறேன் மாதாவேயிப்போது
ஆணைவிடுந்தாயேயென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாளாலேதானெடுத்து
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவரிட்டயாணைவிட்டேன்
காடுறைந்தபாஞ்சாலி கட்டழகிஆணைவிட்டேன்
தருமருட ஆணைவிட்டேன் தம்பிமார்ஆணைவிட்டேன்
மாதருடன்கூடி மருவிவருமளவும்
என்னாணைமட்டும் இருக்கட்டும்இந்திரனே
என்றுமவளுரைக்க யின்பமுடன்தான்கேட்டு
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவித்தெண்டனிட்டு
கொம்பனைக்குத்தெண்டனிட்டு கூறுவானிந்திரனும்
உம்மாணைகொண்டுநான் ஊர்வழியேபோவேனோ
தாயாணைகொண்டுநான் தனிவழியேபோவேனோ
போனால்பலிக்குமோ பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்கேட்டு
விட்டேனேயாணையெல்லாம் வேந்தர்பெருமானே

அல்லி இந்திரனைக்குறித்துப் புரவிவாங்குவது.

ஆகாயவான்புரவி அழைப்பித்துநான்தருவேன்
இந்திரரேநீரும் இங்கேயிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிநாயகியும் காவலிலேபோய்புகுந்து
ஆழச்சுனையில் அரசியருந்தானிறங்கி
காலோடுகண்ணுங் கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
தென்மதுரைநாடாளுந் திருநீறுங்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றாளே சிவனையடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைத்தங்கேதெண்டனிட்டாள்
மைந்தன்புலந்திரற்கு வானபுரவிவேணுமென்று
மைந்தனுக்குச்சகாயமாய் வரவழைக்கவேணுமென்று
ஆகாயவான்புரவி யாரணங்குவேணுமென்று
மந்திரரைநோக்கி வந்திழையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகன்தானினைக்க மன்னவருந்தான்கேட்டு
தேவேந்திரருந்தான் தேவிமுகம்நோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாள்நின்றவிடம்
தன்-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமென்று
புத்திரற்குப்புத்திராய்ப் பிறக்கவேவேண்டுமென்று
தவசுகள்செய்கிறாள் தையலிளம்பிறையாள்

என்றுரைக்கயிந்திரனார் இந்திராணிதான்கேட்டு
தேங்காய்க்குமூன்றுகண் தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடுமயில்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோணாக்குத்தோணா துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலேயல்லவோ யாரணங்குவருந்துகிறாள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன் புரவிகொடுத்தது.

தேவேந்திரபகவான் சிறித்துமனமகிழ்ந்து
வானத்துமேகங்கள் வானவர்கோன்வரவழைத்து
பார்த்தானே இந்திரனும் பார்வைகள்கொள்ளாதே
இப்படிக்குப்போனாலே இந்திரற்குயேற்காது
என்று இவர்நினைத்து யின்பமுள்ளபேரனுக்கு
பூமியில்வாழுகிற புரவியைப்போற்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லவோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுகால்வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்ந்தபலகரையும்
அம்பொன்னின்கிண்கிணியும் அழகாகபூட்டினாராம்
மாணிக்கந்தன்னாலும் வைடூரியந்தன்னாலும்
நெற்றிக்குச்சுட்டிகட்டி நேர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைமடித்திட்டு மேலேயணைகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சீராய்மடித்திட்டு
குப்பியில்சாந்தும் குழாவில்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பலாக்காயும்
பட்டுப்புனுகுகளும் சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரித்தார் புலந்திரனார்புரவிதன்னை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துபுரவியிலே
சோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான் சிரித்து அலங்கரித்து
ஏற்குமோ இப்புரவி இந்திரற்குயேற்குமென்று
தட்டிப்புரவியைத் தாமந்தவழ்மார்பன்
குதிரைக்குபதேசங் கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவலோகம்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியான தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமனைக்கொண்டுசென்று
இருசாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியவொருசாமத்திலே விடிபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருடனேசொல்லுகுது
அருளருளும்ஐயாவே அப்படியேயாகுதென்று
வரதனுகாணப்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னாடிகைபிடித்து
மலர்க்காவிருண்கடந்து வைகைவளநாடியரும்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது.

மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபஞ்சென்றேறினள்
மாலைமுடியானை மஞ்சனமாடுமென்றாள்
மஞ்சனச்சாலையிலே மன்னவனும்போய்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தான்கழற்றி
கத்தியுடனே அங்கி காவலனுந்தான்கழட்டி
சேரவேதான்கழட்டி செம்பொன்மணி முடியான்
கொற்றவர்கள்கோமானுங் குளித்துக்கரையேறினன்
துப்பட்டிகொண்டு துவட்டினார்சுந்தரிமார்
நாறலராவே பின்னைசவரிவீசினார்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கத்தியைச்சொருகி
தென்னவல்முடிவேந்தன் திருநீறுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனைத்தோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபேர்கள்மெச்சிடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்றானே
சிங்காதனத்திலே இராஜவீரன்வீற்றிருந்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலன்னையாள்தான்பார்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசிலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு இறங்கியிறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை ஆணழகன்சென்றானே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றாள்
இருமிருமென்று பின்னைகடகக்கையமர்த்தி
பொற்றடுக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுகக்காளி செம்பொற்றளிகைவைத்தாள்
கைக்குநீர்வார்த்தார்கள் காவலனார்விரைபற்று
நீர்சுழற்றியூற்றி நிகர்வளைமுன்கையாளும்
போனகம்வாங்கிப் புரிகுழலாள்தான்படைத்தாள்
பதினாலுக்கறியும் பதினெட்டுப்பச்சடியும்
நீர்கடக்கையால் நிரைத்துதான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகர்க்கு ஆசாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
அந்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தான்படைத்து
காய்ச்சியபாலும் நாட்டுமாங்கனிப்பழமும்
திரத்தியமுதுஞ் செலுத்தியநெய்பாலும்
கூட்டிப்படைத்தார்கள் கொம்பனைமார்தாதியர்கள்
அந்தஅடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு

அரசனுந்தாயவியாள் அல்லிபருக்கூறுகிறான்
அரும்பாவிவாசலிலே அமிர்தம்புசியாதே
கஸ்தூரிபூசாதே கபடனிவன்வாசலிலே
தண்ணீர்குடியாதே தையலிவன்வாசலிலே
கொப்பளித்துநீரைக் குடியாதேபோருமென்றான்
இருந்துஒருசாமம் ஏந்திழையைநீகூடி
மறுவொருசாமத்தில் வந்துவிடுமென்றானே
அருளனுமென்றே அப்படியேயாகுதென்றார்
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனுந்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தெழுந்த மகனைவாழ்த்தலுற்றாள்
நீரேஅரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
எண்ணைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாளைப்போல்வாழ்வீர்
வாழ்த்திருவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
தேனல்லோதாரனுக்கு திருநீறுதானங்கொடுத்தாள்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
காவலன்வீரியற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்

புரவியின் பவிசை சொல்வது.

ஆதினம்விட்டிறங்கி அன்னநடையாளும்
மாதாவுமுன்னடக்க மைந்தருப்பின்னடக்க
சிங்காரத்தோட்டத்தில் சென்றாள் திருவனையும்
வான்புரவிதானைபிடித்து வைகனைநாட்டியரும்
செம்பொன்னுற்கடிவாளம் தெண்ணுமைபிடித்து
மைந்தர்புலந்திரனை வளநாடுதானபார்த்து
பூமியிலேவாழுகிற புரவியைப்போலெண்ணுதே
வையாளிபுரவிப்போடி வருவதெல்லாங்கண்டீரே
கடிவாளங்கைவிடாதே கட்டழகாகற்பகமே
அங்குபடிகால்விடாதே ஆணழகாமன்னவனே
மாலைமுடியானே வழிபிடித்துவாருமென்றாள்
மச்சினியைக்கண்டபின்பு வாராமல்நிற்காதே
வேந்தர்பெருமானே விடியுமுன்னேவாருமென்றாள்
அருளாளுமன்னுச்சி அப்படியேயாகுதென்றார்

புலந்திரன் புரவிமேல்நடப்பது.

மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான் மாதாவுஞ்சீர்பாரம்
புரவியைச்சுற்றிவந்து போகவிடைவாங்கினனே
அங்குபடிகாலைவைத்து ஆனந்தவாள்மார்பன்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாரியேறினனே
ஏறினதுகண்டாளே சித்திரைக்காணமலை
பிள்ளையிவள்சாணுனே பெருமான்புலந்திரனை

ஆகாயமாகவே அப்புறவிதான்பறக்க
அந்தரமார்க்கத்தில் அப்புறவியெழும்பினதே

அல்லியம்மாள புலம்பல்.

மைந்தரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
போகமாட்டேனென்றானே வலியநான்போகவிட்டேன்
கர்னனறிந்தானோ காவலர்கள்கண்டாரோ
நாலாலசுடுக்கிரளர் நூற்றுருநவர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாயின்
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவருக்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
வெற்றிமதயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வே னருச்சுனற்கென்னசொல்வேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரல்லோசெய்ததெல்லாம்
அவரிட்டகலகமல்லோ யாதொன்றுநானறியேன்

அல்லிசொக்கநாதர் கோவிலுக்குவந்தது.

தண்டிகைதானிருக்க தையலருந்தானிருக்க
தானுவழிநடந்து தையலருமந்நேரம்
சோலைமலருடைய சொக்கர்கோவில்வந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாட்டங்களில்லாமல்
மன்னர்புலந்திரனுர் வந்தாரேயாமாகில்
ஆலாத்திபெண்கள் அதிசயமாய்த்தான் தருவேன்
காணவராகனு மாணிக்கரத்தினமும்
செம்பொன்னின்முத்துகளும் சுவாமியேநானளிப்பேன்
தண்டிவந்தபெண்ணையெல்லாம் சங்கரனேநான் றருவேன்
மொண்டுவந்துநான்சொரிவேன் கோபுரவாசலிலே
மைந்தர்புலந்திரற்கு வல்வினையில்லையென்று
திருமுடியில்புஷ்பமது சேரவேதள்ளுமென்றாள்

சொக்கர் மீனாட்சியைநோக்கிச் சொல்வது.

சோலைமலருடைய சொக்கருந்தான்பார்த்து
அங்கயற்கண்ணயகியை ஆரணருந்தான்பார்த்து
கண்டாயோமாதே கயற்கண்ணாள் தன் மங்கை
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சுகின்றாளும்
பொற்கொடிமாதருக்கு புஷ்பங்கொடுப்பதல்ல
அங்கயற்கண்ணம்மா ளவர்முகத்தைதான்பார்த்து
எல்லோர்க்குக்கண்கள் இரண்டென்பாராச்சியத்தில்
தேங்காய்க்குக்கண்மூன்று தேசத்திலென்பார்கள
ஒடமலர்க்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுகாண்
பிறந்துகனியாளுள் பிள்ளைதுணைவேணும்
அதனால்வருந்துகிறு ளாரணங்கின்னேரம்
பொற்கொடியாள்மாதருக்கும் புஷ்பமதுகொடுக்கவென்ன

சங்கரரும்அப்போது சற்றேநகைநகைத்து
கங்கைபரிதாபங் கையலரேகண்டாயோ
வெட்டுவேன் குத்துவேன் விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவனையிவள்போகவிட்டாள்
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிகின்றாலும்
பொய்கைவளநாடியற்குப் புஷ்பமதுகொடுப்பதில்லை

மீனாட்சி சொக்கருக்குச்சொல்வது.

அங்கயற்கண்ணம்மை ஆதினைத்தைவிட்டிறங்கி
மகாதேவர்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
அங்கயற்கண்ணம்மை அருகில்வந்தென்னசொல்வாள்
ஆறுயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாறுவோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
வீறுகச்செங்கோல் செல்விசெலுத்திநின்றாள்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜயனார் கட்டழகன்றேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதம்ரெண்டும் சிலம்புக்கால்கொப்பளிக்க
செண்பகப்பூமேனடிகள் திருவினைக்குத்தானேக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சுகிற்கு
இப்படிக்கிருக்க யிதுவழக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்குப் புஷ்பமதுகொடுத்தால்
சந்தோஷமாயிவோள் தருமமுடிவழகி
சங்கரருமப்போது தயவாய்மனமிரங்கி
சிவனருமப்போது திருமுடியைத்தானசைக்க
ஏலங்குழலாளும் இருக்கையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர் தன்பிள்ளைக்குத் துணைபோனது.

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேண்டுமென்றார்
சிவனருமப்போது தேவிமுகம்நோக்கி
ஆரமுலையாளே ஆளடிமையானோமே
அது-சந்தோஷமென்று சங்கரியுந்தான்சிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தான்போனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்நீறும் திருமாலைச்சந்தனமும்
கொண்டேதிமோதந்தார்கள் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தம்தெளித்தார்கள் திருநீறுங்காப்பணிந்தார்

அல்லிகொலுவுக்கு வந்தது.

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருந்தானமர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான்கடந்து பாண்டிவளநாட்டாளும்

கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னந்தெருவும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மன்னர்தெருவுகளும் மாடோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமாரோடிவந்தார்
கோவிலுக்குப்போய்வந்தேன் கொம்பனையேதாதிகளே
இதுகளொன்றுநான்வேண்டேன் கொம்பனையேதாதிகளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தழுவணையிற்கைகொடுத்து தையலருமவீற்றிருந்தாள்
அன்றுமுறையுடையார் ஆயிரம்பேர்ஓடிவா
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைபெற்றுபோனபின்பு
மங்கையரும்பள்ளிகொண்டாள் மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்துவருவாரோ வேந்தனையுங்காண்பேனோ
வேல்பொருதுக்கண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டார்

புலந்திரன்புரவிமேற்போனது.

அந்நேரமிந்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயமாய்ப்பறந்து ஆணழகன்வான்புறவி
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
வனமாய்வனங்கடந்து மலைகுகைகள்தான்கடந்து
கூடல்வளநாடு குலவீரன்றான்கடந்து

தருமாபுரங்காண்கிறது.

தாமரைசூழ்அல்லிமகன் தர்மபுரங்கிட்டினனே
அத்திபுரத்தை அடுத்தாணலைதாரன்
எத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
நாற்றிசையுந்தோப்பும் நல்லமலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிப்பூர்க்குமந்த குங்குமவெண்டாடை
நெடுநீலங்கோங்குவலை நீலவர்ணகஸ்தூரி
பூமரங்களத்தனையும் பூத்துச்சொரிந்தனவே
மந்தாரைபுன்னைகளு மருவோடிருவாட்சி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்ததொருசெண்பகமும்
வாழையின்றபுன்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலைகளும் தெய்வவுலகம்போல்
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இத்தனைநாட்டையும் இளவரையன்தான்பார்த்து
இப்பெரியநாட்டைவிட்டு எங்கொளித்தையன்மார்
எந்தவனங்காடுறைந்தார் என்னுடையஐயன்மார்
மாயத்தாற்சூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
ட்டழகனிந்திரனும் ஐங்களாள்முத்திருந்தாள்

பூமரங்களத்தனையும் புலந்திரன்றான்பார்த்து
பஞ்சவர்கள் சோமனும் பார்த்தன் றிருமகனும்
வந்தாரே இப்பொழுது மச்சினியாள் கோவிலுக்கு
என்னத்தைநாம்கொடுத்து இந்திரனைக்காண்கிறது
பூவாலைபச்சைவடம் புலந்திரனைக்காண்கிறது
கொண்டுவந்துபோர்த்தினார் கொற்றவர்களிந்திரற்கு
பூமரத்தைபார்த்து புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
காவலர்கள்பஞ்சவர்கள் காடுறைந்துபோயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
ஆர்முடிக்கப்பூத்தீர்கள் அழகியபூமரமே
தாதியர்தான்முடிக்க சார்பாகப்பூத்தீரோ
மாற்றான்முடிக்கவோ வந்துமலர்சொரிந்தீர்
பூமரங்கள்கூறும் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
ஐயாவேநீர்கேளீர் அடியேன்விண்ணப்பமதை
மாலைமுடிபாண்டவர் வனவாசம்போனவன்றே
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
தக்கப்புகழுடைய தர்மவனம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்துப்போனவன்றே
நல்லமழையுமில்லை நாட்டில்விளைவுமில்லை
செந்நெல்விளைவுமில்லை தேசஞ்செழிப்புமில்லை
பூவுகள்மலர்ந்து பூமரங்கள்பூவாது
ஆவுங்கறவாது அரும்பாவிபட்டணத்தில்
வெள்ளியுந்தெற்கடைந்து வேந்தனும்போய்மறைந்து
கன்னியுங்கால்மறுத்து கடலுந்திசைமாறி
பாழாயிருக்குதையோ பட்டணங்களத்தனையும்
வேந்தர்பெருமானே மலராகாமிருந்தோம்
மாலைமுடியானே வருகிறதுநாமறிந்து
இப்போதிலைதுளிர்த்து இங்கோரம்பூபூத்தோம்
வருகிறநாளறிந்து மலர்சொரிந்தோமன்னவரே
வருவதற்குமுன்னமே மன்னவரேபோவோமோ
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஓட்டினார்பன்னிரண்டு உத்தமர்கள்பஞ்சவரை
மாலைமுடிபாண்டவர் வருநாளுக்காணுச்சு
ஆறுவார்பாண்டவர்கள் மாளுவார்நூற்றொருவர்
நம்முடேதநாடுகளும் நமக்குத்தான்றுச்சியமும்
ஏதுக்குமஞ்சாதேயிருமென்றார்மன்னவரும்
அப்போதுபூமரங்கள் அழகுமெத்தைதான்போல
புட்பமெத்தைசோடித்து புலந்திரற்குத்தான்கொடுக்க

தருமாபுரத்தில் அதிசயங்காண்கிறது.

அப்பால்திரும்பி ஆணழகன்வருகையிலே
அக்காட்டில்வீற்றிருக்கும் அன்னமுந்தாராவும்

மானுங்கலையுமே மயிலுங்குயிலினமும்
சித்தானைக்கன்றுகளும் சிறுத்தைபுலிக்குட்டிகளும்
காட்டானைக்கன்றுகளும் கரடிபுலிசிங்கங்களும்
பாடிப்பறந்துவரும் பஞ்சவர்ணக்கிளிகளும்
ஐந்துதலைநாகமது ஐவர்திருமகற்கு
மாணிக்கமின்னவே மணிவிளக்காய்க்கொண்டுவந்து
முத்துமுடிமன்னன் முன்கையிலேறுதுகாண்
மகாமிருகமத்தனையும் வந்தெதிரேகண்டது
வந்தெதிர்கண்டதை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுக்கூறுகிறான்
என்னமாயிருந்தீர்கள் யித்தனைநாளிவ்விடத்தில்
பாண்டவர்கள்போனபின்பு பாலமிர்தம்போதாதோ
தாயாதிவாசலிலே சத்துருவின்வாசலிலே
பகையாளிவாசலிலே பாலமிர்தமுண்டீர்களோ
என்றுமிவருரைக்க யியலானமிருகமெல்லாம்
மகாமிருகங்கள்கூறும் மன்னன்முகம்நோக்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனவன்றே
வண்டார்குழலாள் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மன்னவர்கள்ராசாக்கள் வனம்போனநாள்முதலாய்
நாங்கள்-ஒக்கக்குடியிருப்போம் உத்தமரேயெல்லோரும்
கோங்குமலையிலே குடகுமலைநாட்டிலேயும்
அங்கங்கேசேர யமர்ந்திருந்தோமெல்லோரும்
மாலைமுடியாரேநீர் வருகிறசெய்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரேவந்தோங்காண்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுக்கூறலுற்றான்
அவன்-ஒட்டியபன்னிரண்டில் ஒன்பதுநாளுச்ச
மூன்றுவருஷமின்ன முடிமன்னராளுவதும
அப்பாலேவீமன் அவர்கள்திருமுடியை
தெண்டுக்கிறைகொடுப்பார் திரியோதிரன்படையை
நம்மதேநாடுளும் நமக்குத்தான்ராச்சியமும்
அஞ்சாதிருங்களென்று அப்புறந்தானடந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது.

ஐவராசாண்ட அரண்மனையைக்கிட்டினானே
கொற்றவர்கள்தங்களது கொலுமண்டபங்கிட்டினானே
பாண்டவர்கள்வீற்றிருக்கும் பாரமணிமண்டபத்து
பொற்றூணுங்கற்றூணும் பேரிகையுத்தரமும்
உத்தரமுஞ்சித்திரமும் ஒக்கநிழற்காட்ட
இட்டிருக்குமாதனமும் ஏறிமணிசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னூலூசினமும்

தருமாதூதினையும் சகலகலாதினையும்
வீமாதூதினையும் விசையனாரினையும்
நகுலாதூதினையும் சகாதேவாரினையும்
மன்னவர்களா் தினத்தில் மாற்றானைக்கண்டானே
தருமாதூதினத்தில் சண்டாளனுள்கிறானே
பாண்டவர்கள் தன்னுடனே பகுத்தரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதனாலேகாடுறைந்தார் யென்னுடையஐயன்மார்
தருமத்தையெண்ணியவர் தரணியிழந்தார்கள்
புண்ணியத்தையெண்ணியவர் பூமியிழந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகியகண்முத்துதிர்த்தான்

துரௌபதையரண்மனை காண்கிறது.

தோரணவடிவழகி துரோபதையாள்வாசலிலே
தையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்றற்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாள்முத்தழுந்தி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னாலேயடித்து
மாணிக்கத்தாலும வைடூரியத்தாலும்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு ஆணைமுகன்வயமொறிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மணடபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமனைகளும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
எழுநூறுதாதியர்கள் இணைகவுரிதான்வீச
மூன்னூறுதாதியர்கள் முறைசெய்துவர்துதிக்க
எறியிருக்குமந்த யிட்டசிங்காதனமும்
ஆச்சிமாரெல்லவரும் அடியாளையாளவர்தீர்
பதுகல்லுறுத்தமே பறமணல்கள்தானுதிர
காடுதலையிழுக்க கன்னிதுயில்முள்ளிழுக்க
கானலிலும்வெய்யிலிலும் தெறியவர்திரிய
அக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறாளென் தாயார்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு அழகியகண்முத்துதிர்த்தான்
இதிருமப்போது எங்கியழும்போது
கொண்டுபறந்ததப்போ குலவீரன்றன்புறவி

புலந்திரன் அத்திபுரங் காண்கிறது.

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புறவிதான்பறக்க
அத்திபுரங்கண்டாரே ஐவர்திருமகனார்
அந்தவளநாட்டை அடுத்தது அப்புறவி
அம்பலமோவென்றாலே ஐந்நூறுகாதவழி
இடம்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
தூணுக்குத்தூணுமங்கே தொண்ணூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அகலமுள்ள அம்பலத்தில்
..ணூற்றுக்காதமது நல்லபெரிய அம்பலத்தில்

மூன்றாற்றுக்காதமதா முத்தணிந்த அம்பலத்தில்
பொற்றூணுங்கற்றூணும் பேரிகைஉத்தாரமும்
குளிர்ந்தசந்தனத்தூணுங் குங்குமகற்றூணும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமலையாய்ச்சேர்ந்து
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுத்தியலங்கரித்து தோரணங்கள் தாங்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி காவலன்றன்னம்பலத்தில்
சங்கிறைத்தமண்டபமும் தங்கமுத்துமாலைகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதியிட எழில்முத்துமாலைகளும்
வந்துநிழல்காட்டும் மாணிக்க மாலைகளும்
வாடாததாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுபளிர்ச்சிலைகளும்
தங்கத்தாற்பொம்மைகளும் செங்கழுநீர்மாலைகளும்
செம்பொன்னாற்சிலைகளுமே செம்பவளத்தூணுகளும்
எங்கெங்குஞ்சோதிவிட இராசாவினம்பலத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில செம்பவளமாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள் தான்வீச
வாழைகமுகுகளும் வர்ணபலாச்சோலைகளும்
சோலைவேநாட்டியே திகழ்பெரிய அம்பலத்தில்
நின்றவிடந்தோறும் நிலைதோறுஞ்சப்பிரமஞ்சம்
பார்த்தவிடந்தோறும் பந்தங்கள்சேர்விளக்கும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்குத்தேர்விளக்கும்
ஏணிவிளக்குகளும் எண்ணுதேர்விளக்கும்
தருமமுடியார்க்குச் சப்பிரகல்விளக்கும்
பந்தங்கள்சேர்வையும் பகல்வத்திபிடிபாணம்
பூர்வணமத்தாப்பும் பொறிபாணந்தான்முழங்க
எத்திசையுந்தான்முழங்க யிட்டிருக்குமம்பலத்தில்
எதிரிருக்குமந்த எழுமணிசிங்காதனமும
வந்திருக்குமன்னர் மகாசேனைதன்னுடனே
மூன்றூறுகோடி முடிமன்னரங்கிருக்க
ஈட்டிபிடிமன்னர்கள் பிளவரையரங்கிருக்க
பாங்குபிடிக்கிறதோர் படைமன்னரங்கிருக்க
கத்திபிடிக்குமன்னர் காவலர்களங்கிருக்க
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களங்கிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தரங்கிருக்க
வேதபிராமணரும் வேதியருமங்கிருக்க
பாஞ்சாலமகாராசன் படைகளுமங்கிருக்க
காசிவளநாடாண்டார் கர்ணனதுசேனைகளும்
துரும்பரையத்தேன்சொரியும் சோழன்பரிகலமும்
வடல்லோதாரனவன் யிடும்பன்பரிகலமும்
ஆரங்கவேதமோதும் அஸ்தியனுர்தந்தருளும்

மதுரைப்பரிகலமும் வளநாடு சேனைகளும்
எழுலதுராசாக்க ளெங்குநிறைந்திருப்பார்
தலைமையணைவாளான் தருந்தலைவனங்கிருந்தான்
தருமபுடியமுகனை சகலருமங்கிருந்தார்
மூன்றுநூறு தையாகள் பூசுதிலைவரியிட
நூறுநூறு ராதியர்கள் அஷ்டகவுரியிட
ஏழுநூறுதாதியாக வீணைகவுரிதாளமிச
பஞ்சசாலைப்பெண்கள் பரிந்துகவிபாட
மேளவகைகளும் விருதுபலமுழங்க
கவியோர்கவிபாட கட்டியங்களார்ப்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷமாய்ச்சொரிய
இதமேந்துபரமபை இன்னிசைகள்வாசிக்க
வீணைகள்கின்னரிகள் வேணுபடிவாசிக்க
கர்ணைதிருமருங்கில் கட்டியபூச்சரங்கள்
திரியோதரைமருங்கில் செகதநிழலாட
இரியோதனன்பக்கதலில் சிதப்பாகபூச்சரங்கள்
காணன்திருமருங்கில் சண்டுசுழலாட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழலில்தாறுட
இவர்குழலில்மாலை அவர்குழலில்தாறுட
எதிர்த்தார்கள் இருவருஞ்சிங்காதனத்தை
கண்டாகை புலந்திரனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
பாண்டவர்தங்களுடனே பருந்துஆசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதிருலைகாடுதைறந்தார எவனுடைய ஐயன்மார்
இக்கோடிராசமன்னர் இருக்கயிடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டவர்கள் அவர்க்கிடமில்லையென்று
அரகோரங்காட்டே அடித்தோட்டிவிட்டானே
நிற்குமோ இவ்வாழ்வு நிலைக்குமோ யிவ்வரசு
இப்பெரியஅம்பலத்தில இருந்தராசர்தங்கள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கால்நடையாய்வந்தானோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காளையவரைவருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமராஜஆயுதமும்
எழாளைபலமுடைய இயல்பீமராயுதமும்
ஆணலழகுமன்னன் அர்ச்சுனர்கையம்புவில்லும்
நாமககொடியுடைய நகுலராஜஆயுதமும
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்கைவாளும்
எதுக்கெனவிருந்தது யெங்களையராயுதமும்
தனதேவிக்கில்லாத சத்திரியங்களைத்தக்கு
பெற்றமதயானை வீமர்பொறுக்கவோ
அர்ச்சுனராசனுரை யார்சொல்லுங்கோனாரே

ஆர்சொல்லுங்கேளாரோ ஐயமார்நால்வருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேட்பாரோ
அன்றுநானசற்றே அறிந்திருந்தேனுமாகில்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேளேனே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிவெளியிடுவேனை வீரமாகாளியற்கு
பட்டந்தரித்து பாருலகையாளவைப்பேன்
காவலர்களைவருடன் கைகூட்டிசேவிப்பேன்
இதுபத்தினியாள்நின்று பாதவிக்கஅம்பலமோ
உத்தமியாள்நின்றதுகில் உறிகொடுத்தவம்பலமோ
பாவைமனமுருகப் பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தேன்
அம்பலத்தைப்பார்த்து ஆனைமுகவ்வயிரெறிந்து
கட்டழகன்கோமானும் கண்ணீரைபமுந்துதிர்த்தான்
இந்திரனுமங்கே ஏங்கியழுமபொழுது

புலந்திரன் கலந்தாரிகோட்டையைக் காண்கிறது.

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனது தன்புரவி
காரிழைபாள்மாது கலந்தாரிக்கோட்டைகளாம்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னனதுகாவல்களும்
ஆழமணல்பறித்து ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
சுற்றிமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணாமல்
அஷ்டமதிலெழுப்பி ஆதித்தனைக்காணாமல்
வாசற்பதினெட்டும வைத்திருந்தகாவல்களும்
விழித்தகண்சிமிட்டாத மெல்லிபற்றுகாவல்களாம்
தாமக்குழலாட்கு தலையாரியோடிவந்து
காகசுரமூத நற்கவரிகொம்பூத
கூடமுழங்கவே குலவீரற்நற்சூழ
கொக்கறித்துசாற்றிசையுங் கூத்தாடிபாடிவர
ஆர்ப்பரித்துஓடிவந்தார் அன்னநடையாட்கு
கண்டார்புலந்திரருங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இதுமாமன்மார்காவல்களோ வைத்தவரிசைகளோ
அம்மான்மார்காவல்களோ அத்தைவரிசைகளோ
என்றுநகைத்து இந்திரரும்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர்பிராமணர்போல்வந்து கருணருக்குச்சொல்வது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்பொழுது
பஞ்சாங்கவேதியனைபோல் பாமன்வடிவெடுத்து
மன்னர்கருணன்முன்பு மறையவர்போலேவந்து
ஆள்வருத்தாய்காணுது அதிகருணவீரியரே
பத்திரமென்றுசொல்லி பாமனுமப்பாய்மறைந்தார்
சொல்லிவேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்பொழுது

கர்ணர் கலந்தாரிகோட்டை வருகிறது.

அங்கதேசநாடாளும் அதிகர்ணவீரியரும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணவொண்ணுமகாசேனை எண்பத்தெண்ணாயிரம்பேர்
உருவின ஆயுதத்தை உரையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்ணிமையிட்டாமல் மெல்லியரைப்பார்த்திருந்தார்
தருமமுடியானும் தலைவாசல்வந்துநின்று
அத்தண்டகாவலரை அதிகர்ணர்தான்பார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐயர்வந்துசொன்னாரே
ஆள்வருந்துளென்று ஐயர்வந்துசொன்னாரே
காவலர்கள்வீரியரே கண்ணுண்டாய்ப்பார்த்திருங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திரும்புமந்தவேளையிலே

கர்ணன்கலந்தாரிக்கு நடனசேர்வைவைத்தது.

சுந்தரப்பூமுடியாள் தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேண்டுமென்றாள் கிளிமொழியாள்நாயகமும்
அப்படியேநல்லதென்று அங்கராயசிர்கருணர்
நட்டுமுட்டுநாடகங்கள் நலமுடனேயனுப்பிவைத்தார்
சதுர்தீர்ந்துகொலுவதனில் தானமர்ந்தார்கொலுவதனில்
அப்போதுமாதருக்கு ஆடலும்பாடலும்
பதினெட்டுமேளமும் பண்பாகத்தானுழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலப்புகலகலென்ன
ஆடலுங்கூற்றும் அரம்பையர்நாடகமும்
நாடகமுங்கூற்றும் நடுநடுவேசிந்துகளும்
ஆடாதகூத்துகளும் ஆறாயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது.

ஆடல்பாடல்சத்த மாகாயந்தான்கேட்க
பெண்கள்கூர்மேலோசை புலந்திரற்குகேள்விபட
கோட்டையில்கேட்கிறது கொம்பனையாளிருப்பிடமோ
தேவடியாள்சந்தடியோ தேன்மொழியாள்வாசலிலே
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனத்தபுரவியின்மேல்

கலந்தாரிக்குச் சொக்கர்சொற்பனஞ்சாதித்தது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமேதுசொல்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாள்பக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
மங்கையரேயுன்னுடைய மணவாளன்வந்தான்காண்
வந்தான்காணென்றுசொல்லி மாயமாய்ப்போய்மறைந்தார்
வாசற்படிதனிலே மன்னன்நிற்கக்கண்டாளே

ஏறிட்டுபார்த்ததுபோல் இந்திரனார்சிலடிவை
அலர்தாமரைகிறமும் யார்பவளச்செவ்வாயும்
மார்பில்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
காதில்மணியழகும் கட்டழகன் ஒப்பனையும்
உத்தமர்கள்புத்திரன்றன் உறுமலைகட்டழகும்
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துமிகப்பேசினதும்
உத்தாரமுறவுகளும் உறமுறைகட்டளையும்
மதுரையடையாளம் மாதுகையில்கொடுத்ததுவும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைகள்தின்று விரும்பிவிளையாடினதும்
தக்கோலந்தின்று தழுவிவிளையாடினதும்
மாதுவிடையில்லாமல் மன்னனெழுந்திருந்து
போனாற்போல்கண்டு பொற்கொடியும்கண்விழித்தாள்
சொற்பனங்கண்டதல்லால் சுந்திரரைகண்டதில்லை
என்-சென்மமொழியுமட்டும் சிறையிருக்கநீதியுண்டோ
வண்ணச்சிறையிருக்க வைத்தீர்மகாதேவா
இச்சிறைகாக்கவென்னை ஈஸ்வரரேவைத்தீரோ
மைத்துனரைத்தானினைத்து மாதுமனந்தானுருகி
எக்காலஞ்செல்லுமோ இந்திரரைநான்காண
கண்டகனவையெல்லாம் காரிழைமார்தன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொன்னேமேயாமாகில்
எக்காலுமிக்கினைவே என்பார்களேந்திழைமார்
தாமக்குழலாளுந் தன்மனதில்தானடக்கி
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் விசாரத்துடன்படுத்தாள்

கலந்தாரிதாதிமார் காற்று ஒடுக்கத்தால் வேறொரு மண்டபம் போய்படுத்தது.

ஆரணங்குதோழிமார் ஆறுயிரம்பேரும்
அம்மானார்பக்து மாடுங்கழலாடி
உடைகைபள்ளிகொண்டார் உண்டாணதாதியர்கள்
பாதியிரவும் பதினைந்துநாழிகைமேல்
வாரியெழுந்திருந்து மங்கையர்களெல்லோரும்
ஒடுக்கத்தினாலே உள்ளமெல்லாம்வியர்வைவிட்டு
அந்தவிடம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேன்மொழிமார்போய்படுத்தார்
மண்டபகூடத்தில் மங்கையவள்போய்படுக்க
ஒண்டிதனியாக ஒளிபிரந்தகண்ணாளும்
கட்டார்கருங்குழலும் கலந்தாரிநாயகியும்
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் விசனமாய்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் கோட்டைக்குள்வருகின்றது.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மகன்புறவி

மேலாய்ப்பறந்து வேந்தனுடதன்புரவி
யாருமறியாமல் அங்கொருவர்காணாமல்
ஆறுசுற்றுக்கோட்டைக்குள்ளே அங்கொருவர்காணாமல்
தாதியர்களண்டையிலே தாவியிறங்கிறது
எதிட்டுப்பார்த்திருந்தார் இந்திரனம்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஒருநிறமாய்ப்பட்டுடுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கெம்பனைமார்பட்டுடுத்தி
தேன்மொழிமாரெல்லோருஞ் சோபமித்திருந்தார்
அதுகண்டுபுலந்திரரும் ஐவர்மனதிலெண்ணி
ஆறுயிரம்பேரில் ஆரென்றுநான்காண்பேன்
ஆரென்றுசந்தேகமாய்த்துப்பார்ப்பேனோ
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆரமுலையாளை யாரென்றுநான்காண்பேன்
எனக்குஇங்கேவந்தேனே என்தாயார்கட்டளையால்
மண்ணுலகமெல்லாம் வையகத்தையாண்டாலும்
பெண்புத்தியிப்போ பிடரியிலேயென்பார்கள்
எனக்குமநம்மையிங்கே இசைந்துவரவிட்டாளே
என்றுபுலந்திரரும் நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையென்றாலும்
காணாமல்நாமும் கனமதுரைபோனக்கால்
வாளால்துணிப்பாளே மைந்தனென்றும்பாராளே
வேந்தர்பெருமானும் விசாரமிடும்போது

புலந்திரனை புரவி யிறக்கிவிட்டது.

அப்போதுதன்புரவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதுயிருக்குமந்த வாசற்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனுடதன்புரவி
தாழயிறங்கியே தருமர்திருமகனை
மேல்பார்த்துநின்றது வேந்தனவன்புரவி

புலந்திரன் கதவைத்திறந்தது.

தாள்பூட்டிருந்ததொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தானெடுத்து வைத்தார்மணிக்கதவில்
தானாய்த்திறந்தது தையலதுபொற்கதவு
மெள்ளநுழைந்தாராம் மெல்லிபடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக்கண்டது.

வாசற்படிதனிலே வந்துநின்றுமன்னவனும்
வாள்மேலேகையைவைத்து மன்னவரும்பார்த்தாராம்
எதிட்டுப்பார்த்தார் இந்திரனும்தேவியரும்

வளர்ந்தெழுந்தமார்பும் மாதுயிருஸ்தனமும்
இரண்டெழுந்தபூமலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருவமிரண்டுங் கருங்குருவிவாலதுபோல
மூக்குத்திருவழகும் மூன்றாம்பிறையதுபோல்
நாக்குத்திருவழகும் நான்காம்பிறயதுபோல்
பலவரிசை ஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுறமும் தங்கப்பலகையைப்போல்
இருதுடையின்றனழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல்
அழகுதிருமார்பில் ஆபரணஞ்சோதிமின்ன
மாறுமல்பூண்டதொரு மாணிக்கம்மிக திலங்க
கண்டுபுலந்திரனுங் கண்களிரண்டுங்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குமீறி எந்திழையும்வளர்ந்திருக்க
வைத்தேனேவன்சிறையில மாபாவியானேனே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தார்பலராலும்
வண்டார்குழலாளும் வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
மாதுக்குமாமாமன்மார் வைத்தவரிசைகளை
எடுத்துத்தான்பார்த்திருந்திர நமெத்திசையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கனக்கவலங்கரித்து
நான்குபுறமும் நவரத்தினக்கால்நிறுத்தி
சங்கிழைத்தசப்பிரமுஞ் சதிலிங்கமலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமுஞ் சோலலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வாய்த்தசிறுசெண்பகமும்
வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து இணைமலவிபூச்சரமும்
தூணுக்குத்தூணு துணைமாலைதூக்கிவைத்து
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தானவீச
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருக்க
பந்தலிலேநல்ல பவளக்கால்தானிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறக்கமடித்திட்டு
சாருமணைபோட்டு தமுக்கனையுந்தான்போட்டு
ஊணுகப்பூச்சொரிந்து ஒருமலர்கண்ணூட்டு
காம்பரிந்தவைங்கலப்பூ காரிழைக்குகதாசொரிந்து
மெல்லியபூம்பட்டு மேலேயணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானுமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போதவேதான்வைத்து

மடித்தவிலைச்சுருளும் வண்ணப்பலாக்காயும்
செம்பொன்றளிகை திருவணைக்குவைத்திருக்க
தங்கப்பதுமைவைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீருங் கிளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கர்ப்பூரமுத்துக் காராவிசெய்வார்த்து
குத்துவிளக்குக் கொழுந்துபடத்தானேற்றி
இருபுறமுங்குத்துவிளக் கெரியவேயேந்திழைக்கு
பொம்மைபதுமைகளும் பொற்கொடியைச்சூழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்கு அருப்பதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரம்வீச மெல்லியற்குபொம்மையெல்லாம்
கட்டழகியிருக்கு கைவிளக்குகொண்டுநிற்க
ஆரமுலையாட்கு ஆலாத்திகொண்டுநிற்க
செம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலபொம்மைகொண்டுநிற்க
பொம்மைபதுமைகளை புலந்திரன்தான்பார்த்து
வரும்போதுசொன்னானே வையைவளநாட்டியரும்
ஆரப்பதுமைதனை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்றுசொல்லி பதறியெழுந்திருந்து
வாளுருவிகைபிடித்து மன்னர்பெருமாளும்
மாணிக்கமெத்தைதனை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பொருபெண்ணறியான்
நீங்களோவென்றுசொல்லி நிற்றிலங்குபூமுடியான்
தானுஞ்சிறித்துமே தனஞ்செயனிட்டிவந்தார்
எரிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரந்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சீரழகும்
பொருந்துமயிரழகும் பொன்பிறைசுட்டிகளும்
கட்டழகுநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீறு இருகாதில்குழையழகும்
மாணிக்கமின்னலே வைடூரியங்கள்மின்ன
ஆணிப்பொன்றலிழைத்த அன்னத்திருகொப்புகளும்
மாணிக்கவாளி மயிரின்கீழ்சோதிமின்ன
உஞ்சலிட்டகாதுக்கு ஒற்றைப்பணிதிகளும்
காரைக்கழுத்தழகும் கட்டிவடந்தன்னழகும்
பாரிவெட்டை பவழத்துதாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளும் மூழூகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமுந் தாவித்திச்சோதிமின்ன
அன்னகடகமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகத்தோடெம்பணிசிலம்புசோதிமின்ன

காலாழிபீலிகளும் கட்டழகிசிர்வடிவும்
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுபார்த்தாரே இந்திரரும்தேவியரை
ஈஸ்வரனார்தேவியவள் ஈஸ்வரியுமீடலவே
மாயவனார்தேவியவள் மாதுமெதிரலவே
இந்திரனார்தேவியவள் இந்திராணியீடலவே
காமக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினால்
கூவியெழுந்திருப்பாள் கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடிவருவாரே உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுநின்றாரே

பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்.

எப்படியெழுப்பலாம் ஏந்திழையையிப்போது
சந்தனத்தைவாரி தையலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
சில்லென்றுரைக்க தேன்மொழியாளப்போது
பல்லியெச்சலிட்டதென்று படுக்கதானே தான் திரும்பி
அப்புறத்துக்கிப்புறமாய் அவள் திரும்பிதான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிகொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
கண்டாரேயிந்த கட்டழகிநித்திரையை
காமானுலாச்சுது நாயகியாள்நித்திரைக்கு
இன்னொருவரானால் இப்படியோநித்திரைகள்
நித்திரைசத்துருவு என்பதெல்லாங்கண்டோமே
சித்திராதேவியெனும் சேரிழையைவேண்டினனே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமியையிங்குவந்தேன்
ஒருசாமமட்டாய் இருந்துவிளையாடி
விடியவொருசாமத்துக்கு மேன்மையுடன்போகவேணும்
இரவும்பகலும் மினிப்பிரியாயேந்திழையே
மாதினதுகட்டில்விட்டு மங்கையேநீபோய்வா
இன்றையராவிக்கு இடமுந்தான்வேண்டுமென்றான்
சித்திராதேவியவள் சேரிழையாள்தான்பார்த்து
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளு மண்டபத்துக்குள்புகுந்தாள்
சித்திராதேவியவள் சேரிழையாள்போனபின்பு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவிமுகம்பார்த்து செம்பொன்முடியானும்
தேவேந்திரபகவான் திருநீற்றைதூவினனே
மந்திரவாளாலே மன்னவனுந்தட்டினனே

கலந்தாரிபுலந்திரனைக்கண்டது.

சற்றேதான்தட்டலுமே காமக்குழலாளும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்த்து

உள்ளங்கனிந்து உடன்பொருந்த விடைவிடேன்று
ஆ[illegible]
பூவணை [illegible] பொற்றொடி [illegible] றங்கி
மணிக்கதவை [illegible] மயில்போலே [illegible]
எதிர்கொண்டு பார்த்தாளே இந்திரனாகிய [illegible]
அங்குராசவமெல்லார் [illegible]
அம்மான்மாரென்பார்கள் [illegible] மெல்பான்
காடெறிந்த பாண்டவர்கள் ஐவர் [illegible]
மாலைமுடியாரென் மாமன்மார்வந்தாரோ
அஞ்சவர்களுள்ளவன் அல்லவர்தான் பார்த்து
முடிபணியும் பாண்டவர்கள் முன்னாலிருப்பார்கள்
ஏதேதாயிருவரும் இசையிருக்குறாரே
என்னப்பிராயமது இருவரும் [illegible] காண்கிறதே
வயப்பிராயமது வயது பதினறிக்கும்
வந்தாரொருவராய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனியேயிருக்கிறேனே
வந்தவரிங்கே [illegible] வர்கள்
நாயகர் தாமெதிரில் [illegible] வோம்
ம[illegible] மொழி [illegible]
[illegible] வல்லார்
இ[illegible]
[illegible]
மாலைமுடி [illegible]
ஆ[illegible]
எதிர்கொண்டு [illegible]
வாசற் [illegible]
வான்மேலே [illegible] திருந்தார்
முத்திரைமாலை முடி [illegible]
கட்டமுத்தெற்றி [illegible] கஸ்தூரி [illegible] பொட்டிட்டு
இட்டதிருநீறும் இருகாதுங் [illegible]
பூவிட்ட [illegible] கட்டையுஞ்சொருகி
சொருகிபட்டைத் தளைக்கி [illegible]
சருகினாலை [illegible]
மார்பிற்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
தாலிபதக்கமுஞ் [illegible] தாழ்வடமும்
ஆபதக்கமும் அழ[illegible]ப்பணியும்
செம்பொன்பதக்கமுஞ் செக்கசப்பளியும்
முன்கைமுதாரியும் முழுக்கடகமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முன்கைக்கடகங்களும்
குத்துக்கட்டிமென்முருக்கும் கத்திசொருகுமதும்

அலைதாமரைமுகமும் அரபவளச்செவ்வாயும்
காலைதொடங்கிக் கரியகுழலளவும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இந்திரன்கன்னமுகை
சந்திராசூரியருந் தாமுமிணையில்லவே
இந்திரனார்தாமு மிவருக்கிணையில்லவே
ஈஸ்வரனார்தாமு மிவருக்கிணையில்லவே
பெருமபெரிய பெருமானிணையில்லவே
இவன்வடிவமுமொப்பனையு மாளவன்றவர்காரே
திருவழகுமொப்பனையுஞ் சிறந்தவன்றவர்காரே
நாம்கூடிக்கைமோறுக்கால் கேடிவன ராசவல்லமோ
இவனமரியதுமன்னுக மன்னவனை பாவி நாடு
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மயில்போலே காணிநாடு
பூஞ்சிலம்பாடகமும் போதவே சேர்த்தாள்—

கஸ்தூரி புருஷனையறியாமல் வைகிறது.

கட்டழகிநாயகியுங் கைகொட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள் வாய்திறந்து கோகுலக்கிளிபோல
அஞ்சாமல்வந்தவனேபார்த்தானுஞ்சொல்லுமென்றான்
கற்கோட்டைமுதலிவையுங் காவலுங்காவலந்தோ
இத்தனையுந்தான்கடந்து மிங்குவந்தாயோமன்
வாசற்போயாவரையும் வதைசெய்துவந்தாயே
மாலைமுடியானையை பதிலேறிவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உலகமெட்டப்போகாது
என்னழகுமெங்கே யெவ்விடத்திலசங்கேத்தாய்
முன்னிலபழக்கமது முகபழக்கமுமுண்டோ
காலைகடைசந்தைகொள்ள கன்னியரைக்கண்டதுண்டோ
அந்திகடைசந்தைகொள்ள ஆனழகைக்கண்டாயோ
பொய்கைகரைதேடி போய்முழுக்கக்கண்டாயோ
வைகைக்கரையிலே வசந்தமாடக்கண்டாயோ
வீதிபுறத்திலே வெளியேநிற்கக்கண்டாயோ
உப்பரிகைமேலேறி உலாவுகையிலகண்டாயோ
எங்கேயென்னைக்கண்டா யெவ்விடத்திலவாதுநின்றாய்
தாண்டிகுதித்தாயோ தங்கதிருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாயோ யெங்கள் திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாலும் எழுதுவலைக்காவலுண்டே
காட்டானைக்காணலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்யிலையோ
பெண்ணரண்மனையில் பெண்புலிகள்காவலுண்டே
பெண்புலிகள்காணலையோ பொஞ்சிபோட்டுக்கொல்லலையோ
மலைநாகங்காணலையோ வாரிவிழுங்கலையோ
போக்காவெனமுக்கிருக்கு பொன்பணியாசல்லிட்டு

கேளாதுபோலே கேட்டிருந்தார் புலந்திரனும்
மற்றுமிளங்கொடியாள் மயிலனையாளே துசொல்வாள்
ஊமைச்செவிடோ உணர்வில்லாவிரியரோ
செவிட்டுப்பட்டவரோ திறைமையில்லா மன்னவரோ
காதுமக்குகேட்கிலையோ கன்னிநான் சொல்லுவது
என்னையங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
சீதைபடையாதே திருவழகுபடைத்தானோ
அகலிபடையாத ஆணழகுபடைத்தானோ
பாழாச்சிறையிருக்க பணிதேடிவந்ததென்ன
வந்தவராகிலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மவுனமாய்நீயிருந்தால் வாளுக்கிறையாயிடுவாய்
ஆர்பெற்றபாலகனோ அன்னிதமாய்மானவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைதாள்பூட்ட
எழுந்துகடமன்னவனே கங்கதவைத்தாளணைய
அப்படியும்பேசாராம் அழகுள்ளயிந்திரனார்
பேசாமல்தானிருக்க அப் பெண்கொடியுங்கோபித்து
மன்னன் முகம்நோக்கிமடந்தையருங்கூறுகிறாள்
தாரார்புகழுடைய தருமர்மருமகள்நான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகள்தான்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனர்மருமகள்நான்
யிரட்டையர்மருமகள்நான் திட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியரேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணரசை
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறையெடுத்தான்மாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமதாய்
இலங்கையைத்தானழித்து ராவணனைக்கொல்லலையோ
பெண்ணாலேமாண்டானே பேரானராவணனும்
என்னாலேநீமாள முன்னாள் தலைவிதியோ
என்னாலேநீமாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளலையாளோ
பெண்டிருந்தால்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமிவர்பேசாராம்
கல்லுமனதுண்டயாள் காரியத்தைபார்ப்போமென்று
மனைவிமனமறிய மௌனமாய்தானிருந்தார்
கட்டழகிமாதுநல்லாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகாமன்னவனே
காவலர்கள்கண்டாலே கத்திக்கிறையிடுவார்
பொற்கருணர்கண்டாலே போடுவார்பலியாக

திருவழுதும்பாவையுஞ் சிதறவென் றுவந்தாயே
வேண்டுமென் றுசொல்லி விரும்பித்தவசுபண்ணி
மாதவத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாளோ
உன்-ஆச்சியறியாமல் அரண்மனைலகுவந்தாயோ
ஆருமறியாமல் ஆணழகாவந்தாயோ
வந்தவராலாற்றை வாய்திறந்துசொல்வாய்நீ
எதுக்குஇங்குவந்து இறக்கிறாயுன்னுயிரை
குலமாதருக்காக குடியிருந்தார்மெத்தவுண்டு
தருமமுடியானே தருமமாய்ச்சொல்லுகிறேன்
தேவிக்காய்மாண்டவர்கள் தேசத்தில்கோடியுண்டு
உத்தமனேவீரியனே உன்னுயிரிழந்ததென்றால்
தேவியரைக்கொள்ளுவாய் சிறுவரைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதர்தாமொழிய விலைமாதராகாதோ
விலைமாதராகாதோ வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பேரிடையாளே கோவிலிலேதேவடிமார்
அதிலொருத்தியாகாதோ அதிசயமுள்ளவனே
நாலாம்படிகாரர் வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
மாலைமுடியானே வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காசிவளநாட்டாருங் காணருங்கைக்கண்டாக்கால்
ஏடல்லோதாரனவன் இருபிளவாய்போட்டிடுவான்
காசிறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானேயென் மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெற்றிமதயானை வீமரிருந்தாக்கால்
செம்பொன்திருமுடியை தெண்டுக்கிரையிடுவார்
வயிரத்திருமுடியை வாளுக்கிரையிடுவார்
வெட்டிபிளந்திடுவார் வீமராதுதெண்டாலே
அதுவுந்தானல்லாமல் அரசாளும்நாயகியாள்
அலவிமலரின்மேல் அவதரித்தபெண்பெருமான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியென்மாமியார்
ஆரவிளமுலையாள் அறிந்தாளேயாமாகில்
வாளாலேவெட்டி யெறிந்திடுவாளென்மாமி
கூறுபங்குபோடுவாள் கொம்பனையாளென்மாமி
ஆரோயிவனென்று ஆக்கியம்பேசாதே
வேறொருத்தியென் றுசொல்லி வீம்புகளைப்பேசாதே
மற்றொருத்தியென் றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
ஏழூர் [illegible]

புலந்திரன் பெண்சாதிசொல்லுக்கு அதிசயப்படுவது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
மனையாட்டிசொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்
ஒக்கவினுபார்த்ததில்லை உத்தமியாளென்தாயார்
தேவிபதுவாய்ப்பிறப்பை திரன்வீரன்தான்கேட்டு
அமைந்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளியகற்றாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருந்தாரும்பூரித்து
பூரித்திருந்தோரும் பொன்னாபரணமெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைக்கும் ஏனென்றுங்கேளாமல்
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் வாசற்படிதனிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைகுலதாசி
பேசாமல்தானிருந்த புண்ணியனைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்மெய்றந்து மன்னனைத்தானினைத்து
கோபத்துடனிருந்தான் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதியைப்பார்த்துச் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னவா புலந்திரவீரனும்
தேவியிறைமுகத்தை திரும்பியவர்பார்த்து
அன்னநடையாளே அமிர்தசஞ்சீவியே
காழும்பெருமைகளும மாமன்மார்செலுக்கும்
பொன்னபெருமைகளும் காவலாமோர்செலுக்கும்
இத்தனைபுருஷசொல்லில் அடுத்துரைத்தப்பெண்மயிலே
மங்கிலியதந்தாரே மயிலனையேபேசிருக்க
கொண்டார்பெருமை குடிப்பெருமைசொல்லலையே
ஆனபெருமை அசிங்கமாய்ச்சொல்லலையே
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் நேரிழையேயாருண்டோ
சொல்லுஞ்சொல்லுமன்று செவிகேட்டுக்கேட்டிருந்தார்
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள்தான்சிவந்து
ஆரவல்லோரும் அளவற்றகோபமதாய்
மாணிக்கத்தாலுறைந்த மயிலனையாள்தானும்விட்டு
கொள்ளியுமக்கை கொம்பனையுமாராய்ந்து
கட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனைவந்தாளோ
வந்தவழிபார்த்து மன்னவனையேவிடவுமென்றாள்

புலந்திரன் பெண்சாதியை வளப்பங்கேட்கிறது.

ஆரணங்குசொல்லுகையில் அதுகேட்டுயிந்திரரும்
அன்னமேகோயில் ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றார்
ஆரணங்கேயும்முடைய ஐயன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மங்கையரேயும்முடைய மாமன்மார்பெயருமென்ன
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பெயருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவனுதன்பெயரும்
உன்னுடையபெயரும் வுறையுமென்றாரிந்திரரும்
பெயருரைப்பாயாமானால் போவேனெழுந்திருந்து
சொன்னபிறகுதான் சுந்தரியேநான்போவேன்
சொல்லாதபோனால் தோகையரேநான்போகேன்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துக்கேட்டிருந்தார்
நின்றவள்விசாரமிட்டு நெடுமூச்சுதானெறிந்து
கண்டகனவை கயற்கணாள் தானினைந்து
பேர்கேட்டுவேர்பிடுல்க புண்ணியரேவந்தீரோ
ஆனாலுங்குறையில்லை ஆனதொருமன்னவனே
என்றுயிளமுலையாள் எண்ணாதுமெண்ணுகிறாள்
மதுரைவளநாட்டாளும் வந்தாரோவென்றறியேன்
வாழ்பாண்டிமன்னர் வந்தாரோவென்றறியேன்
ஆனந்தமார்பர் அவரேயிவரானால்
மெத்தவுதாசினங்கள் வேந்தரைச்சொன்னேனே
இவ்வளவுமுட்கொடுத்து யிருந்துமிகக்கேட்டாளே
ஆச்சியுடனே அறிக்கையிட்டுசொல்லுவாரே
அவரோயிவனோரோ யாதுமறிகிலேனே
என்னவிதுமாயமோ எதுந்தெரியவில்லை
பெயருரைத்தோமானால் போவாரெழுந்திருந்து
மாணிக்கத்தூண்மறவை மங்கையருந்தானும்விட்டு
வேல்பொருதுங்கண்ணாள் வெளிப்புறமாய்வந்துநின்று
கைநீட்டிச்சொல்லுகிறாள் கட்டார்கருங்குழலாள்
கட்டழகாவிந்தமனை கலந்தாரியாண்மனைதான்
எங்களையர்தேத்தாசன் என்றுயார் துற்சடையாள்
மாமன்மார்நூற்றொருவர் மண்ணாளும்பூபதியாள்
அம்மான்மார்நூற்றொருவர் அரசாளும்பூபதியான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
போலமிகுந்ததிரு பெருந்திருவாளென்மாமி
அருமையாயென்னைவளர்க்கும் அம்மானை திகர்ணர்
பொற்கருணைர்தேவி பொன்னுருவாளென்மாமி
என்பேர்கலந்தாரி யெழுந்தடமன்னவனே
இந்திரனார்தேவிநான் யெழுந்தடவுமென்றாள்
இந்தவகைப்பெயரும் யேந்திழையேசொன்னாயே

கொண்டவர்கள் பெயரோ கொடுத்தவர்கள் தன்பெயரோ
எவர்களது பெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
கொடுத்தவர்பேர்சொன்னால் கொண்டவர்பேர்சொல்லுமென்றார்
அவ்வார்த்தைதகேட்டு அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
சொல்லுகிறாள்மாது துலங்குநவமணிபோல்
தாரார்புகழுடைய தருமரைவர்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்மகாராசன்
ஆறுலகுமன்னன் அர்ச்சுனராசனுரை
நகுலசகாதேவனென்னும் நலம்புகழும்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரௌபதைசுபத்திரையும் தோகைப்பவளக்கொடி
நாககன்னிபோகவதி நறுநுதலாள்மின்னொளியும்
அல்லிமலர்தனிலே அவதரித்தபூவையரும்
எந்தனுக்குமாமியார் எழுவருடமன்னவனே

கலந்தாரியை புருஷன்பெயர் சொல்லுமென்றது.

கேட்டுப்புலந்திரனும் கிருபையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்தது யேந்திழைபெண்ணணங்கே
மாலையிட்டான்புருஷன் மணவாளன்பேர்சொல்லுமென்றார்
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவன்பேர்சொல்லுமென்றார்
மணவாளனென்றுசொல்ல மனதுமிகத்தளர்ந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலுஞ் சொல்லிநடுநடுங்கி
கொன்றால்தான்போவான் சுந்தரப்பூமுடியான்
என்றுயிளமுலையாள் யெடுத்துரைப்பாள்மன்னவர்க்கு

கலந்தாரி புருஷன்பெயர் சொன்னது.

கேளுங்காண்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனென்புருஷ னென்பேர்கலந்தாரி
இப்பவென்றால்தெரிந்ததோ யெழுந்துநடவுமென்றாள்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றார்
இந்திரனென்றாயே யிருவருண்டுராச்சியத்தில்
அண்டத்துயிந்திரனோ ஆகாயயிந்திரனோ
வேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்றார் வேந்தர்பெருமானும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
ஆகாயயிந்திரனார் அவளிடதேவியென்றாள்
அர்ச்சுனரீன்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரனார்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
அவரிடதேவியென்று அரியவுரைத்தாளே
அத்திபுரமு மடங்கலுமென்னுதென்றாள்
அந்தவளநாடு வடங்கலுமென்னுதென்றாள்
தென்பாண்டிநாடாளுஞ் சேரவேயென்னுதென்றாள்
செம்பொன்படித்துறையும் தீவுகளுமென்னுதென்றாள்
பவளப்படித்துறையும் பட்டணமுமென்னுதென்றாள்

ஐவருந் நூற்றுவரும் அன்புடன்வாழுகையில்
கொற்றவர்கள்யாவருங் கூடியிருக்கையிலே
மகாராசராசரவர் மருமகன்வேணுமென்று
சரியொத்தசமயந்தந் தையனல்லான்வேண்டுமென்று
மாலையிட்டசொக்கனை வனநாட்டுவித்திருந்து
திரும்பிப்பகையாச்சு தென்னவர்க்கும் நூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்களைவரும் பாரவனம்போனபின்பு
அன்றுமுதலின்றளவும் அழைத்துவாயாருமில்லை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனைமைத்துனரும்
மணவாளநாட்டிலே மன்னருந்தானிருக்க
மைத்துனனார்வைத்த வன்சிறைகார்க்கின்றேன்யான்
அவர்-வைத்தசிறையிலே வாடுகிறேனமனவனே
போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்தான்கேட்டு
சிறையென்றுசொல்லுகையில் தென்னன்பெருமானும்
காவலர்கள்வீரியனும் கன்னிசிறைபமுநதனித்தான
அங்கவனைக்காணாமல் அழுதகண்ணீர்தானுமுடைத்து

புருஷன் தானென்று புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியே
உன்னை-மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்யானல்லவோ
தாலிதரித்ததொரு தர்மமகன்யானல்லவோ
கொண்டுசிறையில்வைத்த கொற்றவனும்யானல்லவோ
மதுரையைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரேயிப்போது
அனந்தமெழுப்பிவெள்ளை ஆச்சிவாவிட்டனைகாண்
ஆருமறியாமல் அரிவையரேயிங்குவந்தேன்
ஓமப்புகையிலே உத்தமியேயானிருந்தேன்
தையலைமங்கிலியம் தரித்தவருமயானல்லவோ
சுந்தரியேயுன்னுடைய கன்னிகைப்பிடித்த
மன்னர்பெருமான் மணவாளர்யானல்லவோ
அன்னமேபெண்ணே அத்தைமகன்யானல்லவோ
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்தன்மகன்யான்
வேறொருவரெனறுசொல்லிவிசனமதுவேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோகாவலிலே
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலதுகாவல்களும்
நாலாஞ்சுந்திரளாள் நூற்றுவர்காவலுமும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்கேவருவாருண்டோ
அரசாளும்நாயகியாள் அலலிதிருமகனையான்
ஐயாபயின்றெடுத்த அழகுள்ளவிந்திரனயான்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்யானல்லவோ

ஆணங்கோனுனக்கு அம்மான்மகன்காணும்
வேறொருவரென்று விகற்பங்களெண்ணாதே

சலந்தாரி அடையாளங்கேட்பது.

என்றுரைக்கமன்னவரும் யேதுரைப்பார்நாயகியும்
மாதுயெடுத்துரைப்பாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மதுரையிலிருந்துவந்த மைத்துனருமானக்கால்
மாமியடையாளம் மன்னவரேதாருமென்றாள்
அத்தையடையாளம் ஆணழகாதாருமென்றாள்
போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
வரும்போதுதக்கனக்காண் வைகைவளநாட்டாளும்
வையைக்கரைதனிலே வந்துசெபஞ்செய்கையிலே
சிவபூசைசெய்கையிலே தேன்மொழியாளடையாளம்
கட்டழகியடையாளம் கைநழுவிவிட்டேன்காண்
வையைக்கரைதனிலே வைத்துமறந்துவிட்டேன்
வைத்துமறந்துவிட்டேன் மயிலனையேசென்றுரைத்தார்
மாதுகருங்குழலாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
எங்கள்-அம்மான்மார்தன்னுடனே அரிக்கையிட்டுசொல்லவில்லை
காவலர்கள் தம்முடைய காரருக்குச்சொல்லவில்லை
சுற்றியருகிருக்குந் தோழியற்குச்சொல்லவில்லை
இன்றையராத்திரிக்கு இன்பமுடன்போய்படுத்து
நாளையராத்திரிக்கு ராசாவேநீர்வாரும்
மாமியார்கையில் வாங்கிவந்தாலடையாளம்
மாணிக்கமெத்தையிலே மருவயிடந்தருவேன்

புலந்திரன் அடையாளங்கொடுத்தது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
இவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிபேச்சுகளும்
வாய்விளங்கப்பேசுகிற மங்கையரைத்தான்பார்த்து
இந்தாருமென்று எடுத்துமவள்கைகொடுத்தார்
கண்டாளடையாளங் கடுகெனவேதான்வாங்கி
உள்ளேநுழைந்து ஒருசொம்புஜலமெடுத்து
பூஷணத்தைசுத்திசெய்து பூப்போட்டுதெண்டனிட்டு
அத்தையடையாளம் அன்பாகத்தானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனார்முன்புவந்தாள்
வையைவளநாட்டா ளும்மைமறந்தாளோ
திருடிகொண்டுவந்தாயோ தென்னமுடிவேந்தா
நம்பேனொருநாளும் நாயகனேயுந்தனைநான்
மைத்துனர்மெய்யானால் மாணிக்கத்தூண்பிளந்தால்
அத்தைமகனென்று அன்பாயிடங்கொடுப்பேன்
காதுகலந்தாரி மயிலனையாள்சொல்லுகையில்
போரஞ்சாமன்னரவர் புலந்திரவீரியரும்

பார்த்தாற்பலகாலும் பாண்டவர்புத்திரரும்
ஆரைநினைத்தானே ஐவர்திருமகனும்
சோலைமலருடைய சொக்கரைத்தானினைத்தார்
நஞ்சையமுதுண்ட நாதரைத்தோத்தரித்தான்
அரனார்செயலாலே ஆரணங்குபொற்றாணு
தாணுப்வெடித்ததுவே தையலதுபொற்றாணு
மாதுகலந்தாரி மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மாமிமகன்மெய்யாலுல் மதிலோடுகற்கோட்டை
எட்டியேதானடந்தா விருக்கவிடந்தருவேன

புலந்திரன் கோட்டையைக் கடக்கவைத்தது.

மாது அவளுரைக்க மன்னவருமேதுசொல்வார்
அட்டாளுஞ்சொக்கரென்னும் ஐவரைத்தான் துதித்தான்
காமனைக்கண்ணலெரித்த கர்த்தரைத்தான் துதித்தான்
அப்படியேநடந்தது அவளுடையசற்கோட்டை
எட்டிநடந்ததுவே இருப்பிடத்திற்சேர்ந்ததுவே
அப்படியுங்கம்பவில்லை ஆரவிளமூலையாள்
போர்க்கஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுமீரானுல்
வாசற்படிதனிலே மணிப்பதுமைகட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமைவாய்திறந்து மன்னவரேசொன்னக்கால்
மருவயிடந்தருவேன் மைத்துனனேயென்றுசொல்லி
இல்லாமற்போனக்கால் சொல்லாமலெழுந்துநட

புலந்திரன் மணிப்பதுமையைப் பேசவைத்தது.

அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அழகுள்ள இந்திரனார்
விலங்குக்கும்குத்துக்கும் வெட்டுண்டுசாகாமல்
அறியாமலிங்குவந்தேன் ஆரணங்குகோட்டைக்கு
ஆரைநினைத்தானும் அளவற்றசிந்தையிலே
பிட்டுக்குமண்சுமந்த புனிதரைத்தான்தொழுதான்
காலனைத்தானுதைத்த கர்த்தரைத்தான்தொழுதான்
சொக்கரைத்தானினைந்து தொழுதானே தார்வேந்தன்
மாயாண்டிகிருபையினல் மணிப்பதுமைவாய்திறந்து
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்னக்கிளிபோலே
தருமர்திருமகன்காண் தாரார்சருங்குயிலே
கூடமருவிடங்கள் கொற்றவருந்தேவியுமாய்
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்னக்கிளிபோலே
காதாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிநாயகியும்
மகதிரக்காரனேதான் மலையாளவித்தையுண்டோ
ஏமாத்தவந்தவனே ஏதுமறிகிலேனே

கலந்தாரி துணைவரவழைத்தது.

எண்ணுதுமெண்ணி இளங்கொடியுமேதுசெய்தாள்
பத்தினியுரானுல் பார்த்தன்மகனுனக்கால்

மாணிக்கத்தானை வாருமென்றுதானழைத்தாள்
மாணிக்கத்தானும் வந்தவளைக்கதுகாண்
மாமியடையாளம மங்கையருங்கட்டிவைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவரானால்
பெட்டியும்பேழைபோய் பொருந்துமென்றாள்பொற்றூணை
பேழையானதூணிலே போட்டடைக்காளடையாளம்
ஆகாயவாணிகளும் அந்தநாசிசாட்சிவைத்தாள்
பூமிதேவியம்மாள் பூவிளக்கேநீர்சாட்சி
அக்கினியேநீர்சாட்சி ஆதிசிவன்நீர்சாட்சி
மெய்யானசாட்சிகள் மெல்லியரும்வைத்தபின்பு

கலந்தாரி புருஷனென்றறிந்து பள்ளியறைகூட்டிப்போனது.

அஞ்சிநடுநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறுதப்புநூறுபிழை அடியாள்நானசெய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புநூறுபிழை கொற்றவரேகொண்டருளும்
என்று அடிபணிந்தாள் ஏந்திழையுமப்போது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
ஆருமறியாமல் ஆச்சியரிடம்டான்காண
வாருமென்றுசொல்லி வனிதைகைபிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்துச் சிங்கணவேதான்பூட்டி
சாளரவாசல்களை தனித்தனியேதான்பூட்டி
மங்கைதனைக்கொண்டு மாளிகையிலுள்ளநுழைந்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமன்மார்போட்டதினால்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரேயாகாது
கொண்டுவந்தேன்பூமெத்தை கொம்பனையேகூடியிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாராம பொருந்தியினையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைக்கொண்டுசென்று
மாதரைப்புல்லி மடிமேலேகூந்தலைத்து
ஆரந்திருத்தி அழகுபணிதான்பூண்டு
கோவைதிருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
வாளிதிருத்தி மயிற்கோதிமங்கையர்க்கு
குப்பியிலசாந்தும் குழாயிலபுநுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து செம்பொன்மணிமுடியான்
தாமுமணிந்துகொண்டு தாமதவாழ்மாபன
வாய்த்தயிலைச்சருளும் வாசனைப்பலாக்காயும்
பண்டுபலாதிகளும் பழங்கள்சக்கனியும்
மடித்தயிலைச்சுருளும் மாதருக்குத்தான்கொடுத்தான்
தாமுமிலைபடைக்காய் இங்ஙனஞ்செயவும்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
மங்கையரேமீறி வளர்ந்துசமைந்திருக்க
இங்கனொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுகிறாயோ

மங்கையரேநீருமிங்கே வாழ்ந்திருந்ததெல்லாம்
அந்தப்பாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்னோடே

புலந்திரனும் பெண்சாதியுங்கூடினது.

வெற்றிலைதின்று விருமபிவிளையாடி
தென்மதுரைராமருக்குச் சீதைவந்துவாய்த்ததுபோல்
கந்தருடன்வள்ளியம்மன் கைகலந்தபாவனைபோல்
சாரையோடுசர்ப்பம் சருகியிசைந்தாப்போல்
தேவியுடனே திருந்தடைக்காயின்றிருந்தார்
பூவணைவிட்டுப் பொற்கிளியுந்தானிறங்கி
கவரிகொண்டுவீசவுமே கண்தெளிந்துகண்விழித்தான்
பலகாலுந்தனைப் பழகினவள்போலே
அருகாகவெண்கவரி ஆரணங்குவீசுகிறாள்
இளவாழைத்தண்டொத்த இணைக்கைகள்நோகுதே
அநேகநெடுநேரம் அருந்திவிளையாடி
காரிழையாள்மாது கலந்தாள்நாயகியாள்
மல்லிகைமெத்தையை மயிலனையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லுகளும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனரைப்பார்த்து மாதுவெடுத்துரைப்பாள்
தக்கப்புகழுடைய தர்மர்பெயராலே
நானுமொருபொருளாய் நாயகமேவந்தீரோ
பாண்டிப்பெருமானே பசியோடிருக்கிறீரோ
பசிக்கமுதுண்ணுமென்று பாவித்தாள்பைங்கொடியும்
பொற்றளிகையிட்டு பொற்கிளியுமுன்னேவைத்தாள்
பொற்றளிகைதானும் புசித்துமேயப்போது

இருவருக்கும் வாது.

போரஞ்சாவீரனவன் புலந்திரனுங்கூறுகிறார்
கோதையுடன்குந்தி கொற்றவனுமேதுசொல்வார்
மாதேயிளங்கொடியே மயிலனையேநீகேளாய்
சகுனிப்படுபாவி சண்டாளன்வாசலிலே
மாதைத்துகிலுரிந்த மாபாவிவாசலிலே
கச்சாயந்தின்பதில்லை கன்னியிளமயிலே
வெற்றிமதயானை வீமனதுதெண்டாலே
நூலாலகடுந்திரளார் நூற்றுவர்பூமுடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமனதுதெண்டாலே
பாரதமுடிந்துவுங்கள் பார்வேந்தர்மாண்டாக்கால்
ஆரணங்கேயுன்னுடைய அம்மான்மார்மாண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வரப்போகவிருக்கிறது
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது
பாண்டவர்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து

கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று நாழுங்குறைநீங்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வந்தபிறாக
வண்டார்குழலாள் மயிர்முடித்தபின்பாக
கச்சாயந்தின்று கலந்துறவாடுவதும்
என்றுரைக்கமன்னர் ஏந்திழைதானழுதாள்
தேவியழும்போது தேர்விஜயன்புத்திரனார்
மாமன்மார்மாண்டாரென்று மங்கையேநீயழுதால்
என்-அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமம்நீகேளாய்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமருமென்றுசொல்லி வேந்தரைத்தானழைத்து
வலுவிலேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
சகுனியால்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தோப்புந்தோற்று இருப்பிடமுந்தான்தோற்று
யானைகளுந்தேருகளும் அணிமணிச்சிங்காசனமும்
முத்துமுடியு முருபவளச்செவ்வாயும்
சேர அவர்தோற்று செம்பொன்மணிமுடியார்
நாடுமிகத்தோற்று நால்வரையுந்தான்தோற்று
வித்தகனார்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளக்கொளியை
கொற்றவர்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தள்ளிவந்தானம்பலத்தில்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளை வீதிநடக்கவைத்தான்
ஐவர்மனையாளை அங்காடிநடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அம்பலத்திலேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதுஞ்சொல்லி துகிலுமுரியவைத்தான்
பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால் பாண்டவர்கள்புண்ணியத்தால்
மாளாதேவந்தது மாதுதுகிலாடை
சற்லோகமுவியே உடைகுலைந்தாளாமாகில்
வெற்றிமதயானை வீமாதுதெண்டாலே
மாள்கிறது அன்றலவோ மாமன்மார் நூற்றொருவர்
சாகிறது அன்றலவோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
மாமன்மார்பட்டாரென்று மங்கையரேநீயழுதாய்
ஏலக்குழலாளே எனக்குதுக்கம்வாராதோ
தம்மானையென்றானே தருமமுடியழகன்
தையலவள்கேட்டு தரியாளேபூமியிலே
பூவணையைவிட்டிறங்கி புனக்கிளியுமப்போது
இதுவுமொருகாரியம்போல் இவ்வாணைவக்ததென்ன
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வந்துவிழவொட்டாதே மன்னரெடுத்தணைத்து
விட்டேனேஆணையெல்லாம் வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
ஆரமுலையாட்கு அடைக்காய்சருள்கொடுத்து

பொற்கொடியேயெந்தனுக்கு போகவிடைதாருமென்றார்
விடையொன்றுகேட்கையிலே வேந்தன்மனையாட்டி
போகவேவந்தீரோ புதுமைகளைக்காட்டவந்தீர்
காவலழிக்கவந்தீர் கட்டழகாமன்னவரே
காரியங்கள்பார்ப்பதற்குக் காவலரேவந்தீரோ
மதுரையைநானறியேன் வைகைவளநாடறியேன்
வாழுமதுரையென்று வரிசைகளுநானறியேன்
சீரானமதுரையென்று சீமைகளுநானறியேன்
முத்துப்படுந்துறையும் முடியரசிபட்டணமும்
பட்டுப்படுந்துறையும் பட்டணமும்நானறியேன்
சத்திரஞ்சாலைகளுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
சித்திரச்சோலைகளுந் திருவாலவாயறியேன்
பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னம்போலாண்டானே ஐம்பத்தறுகாதம்
என்றுசொல்லக்கேட்டிருப்பேன் எண்ணவரநானறியேன்
பார்க்கவேநான்வருவேன் பாண்டிவளநாட்டை
இருவரையுமொன்றாய் எடுக்காதேயிப்புறவி
வருகிறேனானுமுங்கள் வைகைவளநாட்டுக்கு
நானும்வருகிறேன் நாயகரேகூடவென்றாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வார்
ஆரென்றெனையறியாய் அறிவையிளமயிலே
மதுரைதுரையாளுகிற மாதுமையாள்புத்திரற்கு
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியற்கு
ஆணந்தமார்பனுக்கு அடைப்பம்பிடிக்கிறவன்
அந்தவடையாளஞ்சொல்லி அணைந்தேனேயிப்போது
மெய்யாய்நீயென்பிறகே மெல்லியரேபின்தொடர்ந்தால்
தகுமோடி தங்கையரே தாரார்கருங்குழலே
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெடுத்துரைப்பாள்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுபெடுத்துரைப்பாள்
வந்தவொருபூவணைக்கு மருவியுறவாடி
வந்தபொழுதே மணவாளாநீர்நானும்
நகைநகைத்தாரிந்திரும் நாயகியாள்சொல்லுகையில்
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னதுகாவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து இங்கேவருவாருமுண்டோ
மதுரையைவிட்டுவந்த மணவாளன்நான்காண்டி
காரிழையேயென்னை களவாகக்கொண்டுசென்றால்
தேடித்திரியாரோ சேனைகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்நானல்லவோ
தாலிதரித்தவொரு தருமர்மகனையானல்லவோ

களவாகக்கொண்டுசெல்ல காரியமேன்நாயகியே
நாளை-பாரதமுடித்து படுகளமுஞ்சென்றாக்கால்
மங்கையரேஎன்னுடைய மாமன்மார்மாண்டாக்கால்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்று பதியமர்ந்தபிற்பாடு
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வந்துபிறகாகாதோ
வண்டார்குழலாளு மயிர்முடித்தபிற்பாடு
அப்போதுதண்டிகையும் ஆளும்வரவிடுவேன்
உன்-மைந்தனும்நீயுமாய் வாருமென்றுதானுரைத்தார்
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிதான்கேட்டு
எனக்கு-மைந்தருமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பிள்ளையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்கஞ்சாவீரன் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
உங்கள்குலம்போலேயல்ல ஓடமலர்க்கண்ணாளே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கலுந்தான்மலடு
கண்ணிலான்பெற்றெடுத்த கபடரெல்லாந்தான்மலடு
எங்கள்குலங்கேளாய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனருச்சுனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னழகுகண்டு மொய்குழல்மார்சோர்ந்திடுவார்
அப்போதேசெற்பம் அடையுங்காணங்கே
வந்தொருபூவணையில் மருவிவிளையாட
எனக்கு-மைந்தனில்லையென்றால் வையகங்களேசாதோ
பிள்ளையில்லையென்றால் பூதலத்தாரேசாரோ
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெறுவது ஆண்பிள்ளை
உன்-அம்மான்மார்பெயரை ஆரணங்கேவையாதே
எங்கள்-ஐவர்பெயரை இடவேண்டுமாரிழையே
ஆணழகர்ஐவரிலே அருச்சுனனென்றழையும்
சித்திரவில்போனவன் சின்னஅருச்சுனனார்
அப்படியேயாகுதுகாண் ஆணழகர்மன்னவனே
விருந்துவருகுதடி மெல்லியிளங்குயிலே
பொற்கொடியேயெந்தனுக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுயெடுத்துரைப்பாள்
தாதியர்களறியாமல் தார்வேந்தாவந்தீரோ
பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரரேயுண்டானால்
பொல்லாமசக்கையது பொருந்திற்றேயாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொல்வோநானும் என்மாமனூற்றுவர்க்கும்
மாமியுடையாளும் மன்னவரேநீர்கொடுத்தீர்
உம்முடையவடையாளம் உத்தமரேதாருமென்றாள்
குருவிரென்றுமறுத்தாள் தாமக்குழலாளும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து

எண்பத்தெண்ணாயிரம்பேர் இளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
கொம்பனைமார்தங்களுடன் கூடக்கொலுவிருப்பேன்
சல்லாபம்பேசியே சரசங்கள்செய்யவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பேன் ஜைதபலர்கள்யாவரையும்
பாண்டவர்கள்நாடுபெற்றுப் பதியமர்த்தபிற்பாடு
வண்டணியுங்குழலாள் மயிர்முடித்தபிறபாடு
உண்பதுந்தின்பதுவும் உன்மாளிகையிலேயாவதும்
அன்றுகாண்மாதரசே ஆரணங்கேயென்றுரைத்தார்
விடிந்துவருகிறது விஜயன்மருமகனே
போகவிடைதாருமென்றார் புலந்திரனப்போது
விடையென்றுகேட்கையிலே வேல்புருவக்கண்ணாளும்
மாதமொருபயணம் வருவீரோமன்னவரே
சொல்லுமென்றுகேட்டாள் சொர்ணப்பசுங்கிளியும்
ஒருநாளும்பொய்வார்த்தை உரையாதவுத்தமனும்
எங்கள்-ஆச்சிக்குச்சொல்லி அறிக்கையிட்டு அப்படியே
மாதமொருமுறைதான் வருகிறேன் தப்பாமல்
விடையென்றுகேட்கையிலே மெல்லிகருங்குழலாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்நாயகமும்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
காவலனார்விரிபற்கு கைநிறையஅள்ளியிட்டாள்
வேசியரல்லவோ கொடுப்பாயிலையமிர்தம்
ஏலக்கருங்குழலே இதுகளொன்றும்யானறியேன்
கொம்பனையேநீரும் குடியிருந்துகாத்தீரே
இக்காட்டுவாசனைகள் ஏந்திழையேயல்லவிது
இந்திரலோகத்தில் இருந்துவந்தவாசனைகள்
ஆசையினாலே அரசியரேநான்கொடுத்தேன்
சொற்படியேநீயெனக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாரார்கருங்குழலாள் சரணமென்றடிபணிந்து
ஆருயிரவருக்கும் அவருடையதேவியர்க்கும
பொன்னின்மலைகாடாளும் போரெழுதிஜவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பஞ் செப்புவீரவர்களுக்கும்

புலந்திரன் மதுரைக்குப்பயணப்பட்டது.

என்றுசொல்லமாதுநல்லாள் இந்திருமனமகிழ்ந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழ்க்குதித்திறங்கி
மன்னவருமுன்னடக்க மாதரும்பின்னடக்க
ஆகாயவான்புரவி அலைதாரன்முன்புவர
வானப்புரவியது வந்ததுமன்னவன்முன்
புரவியழகனவன் புகழ்வீரன்போமழகன்
மதுரைமணவாளன் வந்தபடிவாராதே

என்றுமவள்கூறி இறங்கியேதெண்டனிட்டாள்
தேவியின்றன்முகத்தைத் திரும்பியவர்பார்த்து
அந்தபடிகாலணைத்து ஆனந்தமாய்ப்பூமார்பன்
எறிஞைப்பொழுது இளவிஜயபுத்திரனும்
உத்தமர்கள்புத்திரனும உகாறிச்சியேறினனே
எறினதுகண்டாளே இந்திரரைத்தான்கணுள்
மைந்தரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
வாடிமனந்தளர்ந்து வர்ணமுகம்வேறுபட்டு
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தில் பைங்கிளியுந்தான்புகுந்து
கூடியிருந்தோமே ஆந்தமக்கட்டிலிலே
ஏறியிருந்தோமே எழில்பெரியமண்டபத்தில்
இன்னமொருமுறை இனிகாணப்போவதுண்டோ
என்று-செம்பொன்கதவடைத்து சிக்கெனவேதாள்பூட்டி
பூவணையேலே பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டாள்
தாமக்குழலாளும் தழுவணையிற்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் மதுரைக்குவருகிறது.

பொன்னுமணிபழகன் புலந்திரனார்தன்புரவி
ஆகாயமாயெழும்பி அந்தரத்தில்தான்பறந்து
தாமரைசூழ்கசேனும் தருமபுரங்கடந்து
வாழ்மதுரைநாட்டில் வந்தது அப்புரவி
சிங்காரத்தோப்பிலே சென்றது அப்புரவி
சந்தனவாழ்மரத்தில் தனஞ்செயனைத்தானிறக்கி
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
செம்பொன்கடிவாளஞ் சிக்கெனவேதானபிடித்து
வைகைக்கரையிலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
பஞ்சன்னீர்தோட்டத்தில் மன்னவனார்வந்திறங்கி
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
நன்றாய்ப்பணிதிகளை நயகருந்தான்கழட்டி
பச்சைவடங்களைந்து பாண்டியப்பெருமானும்
கட்டழகிபிதழுங் கண்டானேபுடவையிலே
இனிகாணவகையில்லையே கட்டழகிசிர்வடிவை
பார்க்கவகையில்லையே பாவையழகியரை
சாந்திக்கழுத்தியரை சந்தனப்பூமேனியரை
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பேரிடையாளை
அவள்-கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேசுவதும்
பார்க்கவகையில்லையே பாவையழகியரை
இன்னமொருகாலம் இனிகாணப்போரேனோ
எத்தனைநாள்செல்லுமோ இளங்கொடியைநான்காண
மாதரையானபிரிய வைத்தீர்மகாதேவா
கோதையரைநானபிரிய கொடுமைவைத்தீர் ஈஸ்பரனே

இவளைப்பிரிந்திருக்க என்னகுறைசெய்தேனோ
தேவியரைத்தானினைந்து சிந்தைமிகக்கலங்கி
ஆனந்தவாழ்மார்பன் ஆழச்சுனையிறங்கி
கொற்றவர்கள்கோமானை குளித்துக்கரையேறி
ஈரங்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தூவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்த இந்திரனும்
அனந்தம்பணிபூண்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நாணயப்பணிதிகளை நாயகருந்தான்பூட்டி
தென்மதுரைநாட்டான் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
சந்தனங்கொண்டணிந்து தங்கத்திருமேனியெல்லாம்
குங்குமங்கொண்டணிந்து கொற்றவனுந்தான்திமிறி
மாணிக்கப்பச்சைவடம் மன்னன்வரிந்துடுத்தி
மாதாவின்பாதத்தை வணங்கவேவேண்டுமென்று

புலந்திரன் தாயாரிடம்வந்து சேர்ந்தது.

சிங்காரத்தோட்டம்விட்டு தென்னரசநாட்டானும்
சித்திரவீதிகளும் தெருவும்பலகடந்து
மாதாகொலுவிருக்கு மண்டபத்தின்முன்னேவந்து
மாதாவின்கொலுவை வலமாகச்சுற்றிவந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பொற்பீடம் மன்னவனும்வீற்றிருந்தான்
அமர்ந்தார்கொலுவி லல்லித்திருமகனும்
அப்போ-சோலைமலருடைய சொக்கனார்கோவிலிலே
என்னுயிர்ச்சின்ன மெங்குமேதான்முழங்க
நாகசுரம்பதினெட்டு கவுரிகளும்நின்றூத
ஊதினசின்னங்க ளுத்தமிபாள்தொனிகேட்டு
வெகுநேரமாச்சுதே வேந்தர்வரக்காணோமே
கர்ளரறிந்தாரோ காவலர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாகில்
நான்-மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவருக்கென்னசொல்வேன் அர்ச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சிந்தையிலேயெண்ணி செங்கண்ணாள்முத்துதிர்த்தான்

புலந்திரனைத் தாயார் கண்டது.

தட்சணமேகெவுளியது சாற்றிற்றுதேன்மொழிக்கு
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொன்மதுரைநாட்டாளும்
செம்பொன்கதவைத் திறந்தந்தபொற்கொடியும்
மைந்தன்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதான்பார்த்தாள்

அரைத்திருந்தசந்தனத்தை யள்ளியறைந்ததுபோல்
வற்றிக்கிடந்தவொரு வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகிக் கரைபுரண்டுவந்ததுபோல்
பூரித்திருந்தோளும் பொன்னுபரணமின்ன
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதாவரவுகண்டு மன்னர்புலந்திரனும்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
இந்திரருமப்போது எதிரேநடந்துவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னருகுயட்சதையும்
மாதாவின்பாதம் மலதூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தியெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மண்ணுழிகாமட்டும்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் சீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பகத்தருணைபோல் கலங்காதரசாள்வீர்
என்னைப்பெறுவீ ரெதிர்த்தாமுடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதுரைநகராள்வதற்கு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டையிலே
மைந்தரைப்பெறுவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருந்ததாதியர்கள்
இட்டதொரு ஆசனத்தி லிந்திரரும்வீற்றிருந்தார்
மைந்தர்புலந்திரரை வளநாடிதான்பார்த்து
உச்சியிலேதானிருந்து உள்ளங்கால்பரியந்தம்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்திபன்தன்மகனை
போனபுதுமைகளைப் புகழ்வீரர்காணோமே
தேவிதன்னாண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குங்குமங்கதம்பம் குலைந்துமிருக்கவில்லை
போய்வந்தேனென்று பொய்யுரைத்தீர்மன்னவனே
எங்கேயிருந்துவந்தீர் இளவயதுகோமானே
எத்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்தில்பள்ளிகொண்டீர்
என்ன அவள்கேட்க எடுத்துரைப்பாரிந்திரனார்
போய்வந்தேனென்றுச்சி பொய்கைதனில்நாடி
புட்பமலரெடுத்து போற்றிபணியவந்தான்
உள்ளத்தைத்தானுரைத்தான் உத்தமசிகாமணியும்
மலர்குழலாள்மாது மயிலனையாளேதுரைப்பாள்
நீர்-போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆரந்தவாழ்மார்பன் அரசாளுந்தன்மைகளும்
வாசற்புதுமைகளும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
எதிரொருவரில்லாம லிராச்சியத்தையாள்கிறதும்
உத்தமர்கள்பாண்டவரை ஒட்டியரசாள்கிறதும்

கட்டழகிதம்முடனே கைகலந்தபாவனைபோல்
ஒன்றுமொளியாம லுத்தமனேசொல்லுமென்றாள்
என்னணை தம்பி எனக்கரியசொல்லுமென்றாள்
ஆறலொளியாமல் ஆச்சியரேசொல்லுகிறேன்
ஆணைவிடுமென்று ஆச்சியரைதெண்டனிட்டான்
ஆணைவிடுவதில்லை அருளாளாசொல்லுமென்றாள்
தென்றுடியாதினத்தில் சிறுவனும்வீற்றிருந்து
மாதாவின்முன்னாக மன்னவனுமேதுசொல்வான்
எங்களை-ஆருயிரவரென்னு மணிதிராளாம்பாண்டியர்க்கும்
பொன்னின்மலைநாடாளும் போரெழுதிவைவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமியார்தன்தனக்கும்
தெண்டனிட்டவிண்ணப்பம் தெரிவிப்பீர்மன்னவனே
என்று-தென்றற்கருங்குழலாள் தெரிவித்தாள்யாவருக்கும்
அந்த-மாதுவிடைகொடுக்க வந்தேன்காணச்சியரே
ஆகாயவான்புரவி யலர்தாளாயெங்கேயென்றாள்
பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்
பூங்காவனந்தனிலே புரவியைவிட்டேனென்றாள்
அரசாளும்நாயகியா ளல்லியருந்தான்கேட்டு
மாதுகருங்குழலாள் மலர்காவில்போய்புகுந்து
வான்புரவிகைபிடித்து வைகைவளநாட்டியரும்
கடிவாளங்கைபிடித்துக் கட்டழகியல்லியம்மான்
தேவேந்திரனாகத் தெரிசித்துபெண்மயிலும்
நீர்-வரவிட்டகாரியங்கள் நிறைவேற்றித்திரிந்ததுகாண்
புரவிவருகுதுகாண் புண்ணியரேயெனறுசொல்லி
கண்டுகொள்ளுமென்றுசொல்லி கயற்கண்ணாள்தெண்டனிட்டாள்
ஆகாயமாயெழும்பி பறந்ததுகாண்புரவி
வணங்கியெழுந்திருந்து வண்டார்குழலாளும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
பொற்றளிகையிட்டுப் பொற்கொடியுமைந்தனுமாய்
இளைப்பாறுமண்டபத்தில் இருந்தாரிருவருமாய்
ஆணையெல்லாம்விட்டேனைகாண் ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்றுமிகக்குளிர்ந்து இருந்தார்கள்மதுரையிலே

கலந்தாரி தாதிமார்கண்டது.

அப்படியாயிருந்த ஆனதொருநாளையிலே
மற்றுநாளானபின்பு மாதுகருங்குழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
தாமக்கருங்குழலாள் தன்னுடையதாதியரை
பேர்சொல்லிதானழைத்தாள் பேடைமலர்கண்ணாளும்
அசக்துமித்திரைபோய்விட்டா ளவர்மருமகளும்
அத்தைமகன்மேல்வினைவாய் அசக்துமித்திரைபோகிறாளாம்
அந்நேரந்தாதியர்க ளன்னமெழுந்திருந்தார்

தங்களுக்குள்ளாகத் தையலர்கள்விசாரமிட்டு
முந்தியெழுந்திருந்து முருகுகுழல்மாரோடிவந்தார்
நம்மையெல்லாந்தட்டி நாயகியாளெழுப்பிடுவாள்
மாதுக்குநித்திரைகள் வந்தவாறெவ்வாறு
என்றுமனந்தளர்ந்து ஏந்திழைமார்விசாரமிட்டு
செம்பொன்கதவருகில் தேன்மொழிமார்வந்துநின்று
வாளேந்திக்கைதனிலே மயிலனையார்யாவர்களும்
பாவையருகில்வந்து பள்ளியறைபோய்புகுந்து
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்க ளிளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
ஆடையவிழ்ந்தது அறியாளாம்பெண்கொடியும்
ஆபரணங்களைந்ததுவும் ஆரணங்குநானறியேன்
உற்றுப்பார்த்தார்கள் ஒளிவுடையாள்சீர்வடிவை
சந்தனங்கள்பூசிச் சரிந்துயிருந்ததுகாண்
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
இருவர்பள்ளிகொண்டதுபோ லிருக்குதுகாண்மாதர்கள்
இறைந்துயிருக்குதுகா ணெங்கெங்கும்பூச்சரங்கள்
அடைக்காய்களித்தவனு லரைப்படிக்கமாயிருக்கும்
முழுபடிக்கமாய்ப்பிறந்து முழுதலைக்கும்வழிந்தோட
வண்டார்குழலாட்கு வாசனைகள்மிஞ்சுதுகாண்
இந்தநாட்டுவாசனைக ளேந்திழையேயல்லவிது
இந்திரலோகத்திற்கு ளட்டுதேவாசனைகள்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோவிசையுடனே
அரசாளும்நாயகியா அல்லிவரவிட்டாளோ
ஆகாயந்தானிருந்து அந்தரமாய்குதித்தாயோ
கற்கோடிமுத்திரையுங் கர்ன்னதுகாவலிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ ஏதுவிசாரமிட்டு
தாமக்குழலாளைத் தட்டியெழுப்பவென்றாள்
இந்திரன்மேற்சிந்தையினு லெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேயல்லாமல் யாதொன்றுந்தானறியாள்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலரைப்பார்த்திருந்தார்
குளிர்சாந்துசந்தனமும் குளிர்கவரியிற்றெளித்து
ஈரெட்டுவெண்கவரி யிசைந்தவெண்சாமரங்கள்
காரிழைமார்தன்காதல் கவரிபரிமாறினார்கள்
மெல்லிரல்லாள்மதிமுகத்தில் வெண்கவரிவீசலுமே
கவரிகொண்டுவீசலுமே கலைதெளிந்துகண்விழித்தாள்
சுற்றிநிறைந்திருக்கும் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தனைபேரையு மரிவையவள்கண்காட்ட
மெல்லியர்களெல்லாம் வெளியேமறைந்தார்கள்
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதிதனித்திருந்தாள்
தனித்திருந்ததாதியவள் தனியாகவந்துநின்று

மாதுதனையெடுத்து மடிமேலேதான்வளர்த்தி
ஆரங்கள்தான்திருத்தி யழகுபணிதான்பூட்டி
கோவைகள்தான்திருத்திக் குழற்கோதிகொம்பனைக்கு
மாளிகைகள்தான்திருத்தி மயிற்கோதிகொம்பனைக்கு
மெத்தமேவகோபமதாய் மெல்லியளைத்தான்பார்த்து
கண்கள்சிவப்புடனே கன்னியவளேதுசொல்வாள்
வர்ணப்பசுங்கிளியே வாடாதசெண்பகமே
வாடியிருப்பதென்ன மாதுதிருமுகங்கள்
சிரியிருக்குதுகாண் செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் வரிவையரேயுன்முகங்கள்
மலர்ந்திருக்குமெடுநாள் வாடியிருக்கக்காரணமேன்
குங்குமப்பூசிக் குலைந்துமிருக்குதுகாண்
வளைவளையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
பல்லிட்டுக்கென்றுவோம படிகமெல்லவரும்
மெத்தகலங்கியே மெல்லியேயிருப்பதென்ன
அடைக்காய்கள் தின்றால் அமைப்படிக்கமாயிருக்கும்
மேல்வாய்வருந்துதுகாண் மெல்லியரேதம்பலங்கள்
வண்டார்கருங்குழலே வாசனைகள்மிஞ்சுதடி
இந்நாட்டுவாசனைகள் இளங்கொடியேயல்லவிது
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொருவாசனைகள்
காரிழையேயுன்னைக் கலியாணம்பண்ணுகையில்
தாலியுடன்மாலையுஞ் சந்தனமுங்குங்குமமும்
மந்தாரக்கூறையும் மஞ்சளுடன்றுகசிவப்பும்
வாங்கிட்டார்கண்டீரோ வண்டார்குழலாளே
அந்தப்பரிமளங்கள் ஆரணங்கேவந்ததுகாண்
மன்னர்திருமகனோ வந்தாரோவுரவாக
அரசாளும்ராயகியா ளல்லிசிவேகிபல்லோ
பூதம்பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகத்திலேற்றி மெல்லவாவிட்டாளே
ஆருமறியாம லருச்சுனனார்புத்திரனும்
மாணுமுடியாளே மைத்துனனுவந்தாரோ
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து காந்தாளத்தானுமி
அவ்வலரிகண்கள்ரெண்டும் செவ்வலரிபூத்ததுபோல்

கலந்தாரி தாதிகளுக்குச் சொல்லுதல்.

தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்பார்த்து
என்னடிநீதாதிகளே யிடும்புகளேபேசவந்தாய்
மதுரை-அரசாளும்பூமுடியார் அவரங்கேயிருக்கையிலே
என-மைத்துனனாரிங்கே வருமவாறெவ்வாறு

கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணாதுகாவல்களும்
ஆருமையுந்தான் கடந்து இவ்விடம்வருவதுண்டோ
ஐயாயிரந்தோழி யருகிலிருந்தீர்கள்
காரிழையாள்தாதிகளே கண்டுகெட்டுப்போனீரோ
இச்சிறையில்காக்க எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
வன்சிறையில்காக்கவைத்தால் மாதரெல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதியர்களனிசகத் தையலரும்நானிருந்தேன்
வேண்டேனினிச்சென்மம் வெறுத்தேன்காண்மங்கையரே
மாண்டாலுஞ்சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே
ஆரிளமுலையா ளறைந்துகொண்டானழுதாள்
தாமக்கருங்குழலை தாதியருந்தோழியரும்
செங்கமலநாயகியாள் சேவையோடிவந்து
காரிவளகர்வன் கட்டழகிதான்கேட்டாள்
ஆக்கினைகள்வர்துவிடு மரிவையினமயிலே
அறியாமற்சொன்னோ மாதேபொறுத்தருள்வீர்
மாதின் திருவடிக்கே வந்துமிகத்தெண்டனிட்டாள்
தாதியவள தணிக்கத் தணிந்திருந்தாள்மடலரும்
கொம்பேரிடையாளுங் கோபந்தணிந்தபின்பு
போனகத்தாதியரும் பொற்கொடியுமோடிவந்து
போசனங்கள்புசிதென்று பொற்கொடியுந்தானழைத்தாள்
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் புட்பமலரணையாள்
வாசமுமீந்து மலர்குழலாள்பூவுதரி
பாவையருமப்போது பற்சொம்புதானெடுத்து
பல்லைவிளக்கிப் பவளவாய்க்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாந் தையலர்முன்வந்துநின்று
பொன்னின்துகிலொதுக்கிப் பின்புறமாய்வந்துநின்று
மாணிக்கச்சீப்பாலே வாரிமயிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளபுட்பங்கள் பைங்கிளியாள்பூக்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடித்தனபின்பு
புலிமுகமுக்காலிலைத்துப் பொற்றளிகைதானும்வைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வாணத்தளிகைவைத்தாள்
பொறித்தபொரிக்கறியும் பொனபோல்சிறுபருப்பும்
பத்துவகைக்கறியும் மதிநெட்டிபச்சடியும்
அன்பானபச்சடியும் அடைவாய்பரிமாறி
புத்துருக்குநெய்யும் புதுமையுடன்றான்வார்த்து
பொன்போன்றசெம்பிலே வெந்நீருந்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
முடிபூத்தசந்தனமும் பீவார்வெள்ளிலையும்

அடைக்காயுந்தின்று ஆனந்தவாழ்மாரி
பூசித்துத்தானிருந்தாள் புருஷனை நினைந்தேதாம

கலந்தாரிகருக் கெற்பமுண்டானது.

பொன்னுமணியழகர் புலந்திரனார்தேவியரும்
முனைவீரர்தேவியர்க்கு மூன்றுதிங்களாச்சுது
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனைத்தந்தானிற்று
இட்டபடுக்கையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உற்றுற்றுப்பார்த்து ஒருபோதுவுண்டிருப்பாள்
தின்றுணிலைபடக்காய் தேனார்குழலாளும்
அம்மாரோடாள் அருங்குழல்பகதாடாள்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
காரிழையாள்மாதுக்கு கழுந்துகள்சேர்ந்துதுகாண்
குழிசாலுகள்போல குலைவயிறுபெருத்து
திருவயிறுமேனியுஞ் சீர்பெறவேதான்செழிக்க

கலந்தாரி கெற்பமடைந்தனைத் தாதிமார் காண்கிறது.

தாய்போலேவளர்த்தெடுத்த தாதியவள்பார்த்து
மாதுமுகம்நோக்கி மங்கையெடுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலியரே மங்கையராய்த்தோன்றுவதேன்
மாலைக்குழலாளே மைந்தன்வருவரோது
கழுத்தடிகள்சேர்ந்து கன்னிமுகம்வேறுபட்டும்
இளைப்புந்தளர்ப்புமாக எந்திழையேசொல்லுவதேன்
மன்னன்றிருமகனார் வந்தாரோவுறவுடனே
அரசாளும்பூமுடியா ளல்லிவரவிட்டானோ
மெத்தவறிவுடையாள் மெல்லிவரவிட்டாளோ
மாலையணிமார்பன் மைத்துனனார்வந்தாரோ
பூங்குழலேவுனைத்தழுவி புல்லியவர்போனாரோ
மேலுறுபட்டமாதரசே மெல்லியரேயுரையுமென்றுன்

கலந்தாரி தாதிகளைத் தூறுகிறது.

அவ்வசனங்கேட்டு ஆரணமுலையாள்
ஆறாதகோபமது ஆற்றமுடிபோகாமல்
இத்தனை இடும்புகளை என்னுடனேசொல்லவந்தீர்
முன்னொருவம்புகளை மொய்குழலேசொன்னீர்கள்
இன்னமிடும்புகளை என்னுடனேசொல்லுகிறீர்
காசிவளர்பூமுடியார் கர்ணனுக்கறிக்கையிட்டு
ஆக்கினைகளசெய்யாமல் ஆரணமேநானிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால் உலகமெல்லாந்தானறியும்
இருவரறிந்தால் எங்கெங்குந்தானறியும்
இந்நாள்வரையிலும் இருந்துவளர்ந்தோமே
கூடியிருந்தீரே கொய்யபணமாரெல்லோரும்
இதுநடுவில்வந்து எவரழித்தாரெந்தனையும்
கொல்லவினைசெய்கிறாய் கொம்பேயிடையாளே

இந்தச்சிறைதனைத் திறல் எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
தாதியர்க்குமெளிதமாய்த் தையலே நானுரைத்தேன்
என்றுமிகத் துதித்து ஏந்திழையாள் சொல்லுகையில்
தாதிமார்களெல்லோரும் தையலணைதேடிவந்து
சுந்தரிதம்பெண்களுக்குஞ் சூழ்ந்திருக்குந் தாதிகட்கும்
செங்கமலநாயகியாள் சேயிழையைத் தேடிவந்து
கன்னியோர் புறமுங் காணவரவேணுமில்லை
ஆயிழையாளை அழுதழுதல் கேட்டாள்
காக்கைமூக்கறுப்பார் நல்லசெவிதானறுப்பார்
என்றுமாது திருவடிக்கு வந்திறைஞ்சித் தெண்டனிட்டு
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருங் கூறுவாள்
மாதா நீயொளித்தாலும் மைத்துனொளித்திடுமோ
சூலொளிக்கப்போகாது தன்னுங்கருங்குழலே
இன்னமொருதிங்கள் ஏந்திழையே சென்றாலும்
தானேயறிவரூர் தங்கக்குழலாளே
நாங்கள் அறியாமற்சொன்னோமே நாமேபொறுத்தருள்வீர்
என்றுமாது திருவடிக்கு வந்திறைஞ்சித் தெண்டனிட்டாள்
தாதியவள் தனிக்கத் தனித்திருந்தாள் தையலரும்

கர்ணன் வேட்டைக்குப் போய்வருவது.

காசிவிவர்ணர் கர்ணாதிகாரன்
வேட்டைக்குப்போய் மீண்டுவருகையில்
விடாய்த்துவொருமண்டபத்தை வீற்றிருந்தகர்ணரவர்
இந்துகவிகேட்டிருந்தார் சீர்கருணைவீரியரும்
அந்தகவிதனிலே அல்லியம்மாள் நாதனவன்
ஓலைகொண்டுபோகிறான உத்தமியாள் நாதவனும்
ஆனந்தமாகவே ஆச்சாரச்சாவடியில்
மேளங்கள் தாளங்கள் விருதுபல்முழங்க
அவனவரும்வழிதனிலே அதிகாரவீற்றிருந்தார்
மண்டபத்தினருகாக மாதுமையாள் நாதவன்

அல்லியுடையநாதன் கர்ணரைக் காண்கிறது.

வந்தங்கேநின்று மன்னவனைப்பார்த்து
ஆரோதெரியாது ஆதித்தசந்திரனைபோல்
ஆரென்றுபார்ப்பேமென்று அருகினில்வந்துநின்று
கர்ணனென்று தானறிந்து கைகெடுத்துத்தெண்டனிட்டான்
அடிபணிந்தநாதனையோ யாரென்றதான்கேட்க
ஆருடையவனேனும் அதிகிப்பாண்டியர்கள்
அணிமதுரைநாட்டுக்கு அரசனவன் நாதவன்யான்
பொன்னுமணியழகன் புலந்திரற்குத் தாதனுயான்
அதற்குநீ காயாலல்லோ அதனைசெதுற்றுண்டோ
மன்னர் திருவடிக்கு மறுபடியும்தெண்டனிட்டான்
பாணிக்கத்தாம்பாளத்தில் மல்லிகைமருக்கொழுந்து பொலித்தான்

கர்ணர் கலந்தாரியைக்கேட்டது.

காசிலிவர்னர் கர்ணரவர் தான்பார்த்து
மாதுமையாள் தாமெளிக்க மன்னவருமேதுரைப்பார்
நாணமறிந்தாயோ நாமக்குலவிளக்கே
வெட்கமறியாயோ வேல்புருவங்கண்ணாளே
நாணமும்வெட்கமும் நாயகமேகற்றாயா
நீயேயறிந்தாயோ நேரிழையேபுத்திகளை
காரிழையேயுந்தனுக்கு கற்பித்தார்யாரோதான்
உன்-மைத்துனனார்மீறி வளர்ந்துயிருக்கிறார்
நாடாளக்கற்றாலும் நாமகுலவிளக்கு
செமபொனமணிமுடியான செங்கோல்பிடித்தாலும்
வண்ணைப்போல்மீறி இந்திரனும்வளர்ந்தாலும்
வாராதிருந்தானே வளவிலொருபயணம்
வண்டார்குழலாளை வாழாப்பெண்ணாகிவைத்தான்
ஆனந்தமார்பனை ஆணைவிட்டுவரவழைத்து
விஜையன்றிருமகனை விலங்குகள்போடவைப்பேன்
என்றுமிவருரைக்க ஏந்திழையாள்தான்பேசாள்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரா மிந்திரனார்தேவியரை
காலைத்தொடங்கியே கரியகுழலளவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தன்மருமகளை
தருமமுடியழகன தாதியரைத்தானழைத்து
இவள்-மைமெழுதுங்கண்ணாள் மலர்சொரியுஞ்செவ்வாயாள்
சந்திரவாயுதம்போல் தனுமபுகிறதிருமுகங்கள்
சிறியிருப்பதென்ன செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்தாமரைப்போல் ஆரணந்ததிருமுகங்கள்
மலர்ந்ததிருமுகங்கள் வாடியிருப்பதென்ன
தாமக்குழல்மாரே தாதிகளேசொல்லுமென்றாள்
ஆடைகுறவாச்சே ஐவர்மருமகட்கு
ஆரமுலையாட்கு ஆபரணக்குறைச்சலுண்டோ
எதனாலேவடிவானால் எங்கள்குலவிளக்கு
மதுரைக்குப்போக மங்கையருநினைத்தாளோ
மைத்துனரைத்தானும் மாதுநினைத்ததுண்டோ
வண்டணியுங்குழலாள் வாடியிருப்பதென்ன
இதுவென்னகருமம் எனக்கரியகூறுமென்றார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவனேதுசொல்வாள்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
தாரார்குழலுடையாள் தலைநோகுதென்றுசொல்லி
உண்ணாதிருந்தாள்காண் ஒன்றிரண்டுநாளாச்சே
கர்ணரதுகேட்டு காரிழையதாதிகளா
எந்தனுக்குசொல்லாமல இருந்தகருமமென்ன
உங்களை-சிறையிலேவைத்திடுவேன சிபாதமாற்றிவைப்பேன்

தலையைச்சிறைத்துநான் தான்விலங்குபோட்டுவைப்பேன்
என்று-ஏறிட்டுப்பார்த்தாராம் இந்திரனார்தேவியரை
கல்லைதொடக்கியே கரியகுழலளவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தனமருமகளை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியரைத்தானழைத்து
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனாய்த்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலர்கண்ணாட்குப் புத்திரனாய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனும் வந்தானோயிவ்விடத்தில்
வான்விசயனைபுத்திரனும் வந்தானோவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்கள்விழித்திருக்க
ஆகாயமார்க்கத்தில் அந்தரமாய்வந்தானோ
மாதுமணவாளன் வந்தானோசொல்லுமென்று
கர்ணரவர்கேட்கையிலே காரிழைமார்கூறுவார்
நூலால்கடுக்கினார் நூற்றுவர்க்குப்பிள்ளையில்லை
மாகாராசராசருக்கு மைந்தன்முதலிலையே
ஆரைநீர்கண்டீர் அடையாளம்நீர்பார்த்தீர்

கர்ணன் தாதிகளைகேட்பது.

நீர்-கண்டகுறிப்பை கருத்துடனேசொல்லுமென்றான்
காசிவிவர்ணர் கர்ணரவரோடுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனேதப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்தகுறிகாணேமே
மதுரைதுரைமகனும் வரத்துமில்லையென்று
எங்கிழையேநீங்கள் என்மேலேஆணையிட்டு
தாமக்கருங்குழல்மார் தாதியருமப்பிகளும்
சோரவேயோடிவந்து சேயிழைமாரெல்லவரும்
காசிவிவர்ணர் கர்ணனேயும்மாணை
உம்மாலேயாணையடி ஒருகுறியுங்காமறியோம்

கர்ணர்தாதிகள்மேற் கோபித்தது.

காசிவிவர்ணர் கர்ணருங்கண்சிவந்து
அவளுக்கு-ஒற்றைபணிதியிட்டு வுத்தரியபட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அழகாகப்பட்டுடுத்தி
வைத்தாளேயுங்களை மங்கையற்குக்காவலாய்
சொல்லுதற்குவைத்தேனே தோகையிளங்கொடியே
ஆடைகளையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளான ஆபரணஞ் சோக்கட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கொடிமார்நீங்களுங்கள்
மாணிக்கப்பேழையிலே வைத்தாரேயுங்களைநான்
ஆக்கினைகளில்லையே அஸ்தாரண்பட்டணத்தில்
வாசல்போரத்தலையும் வகையுறவெவெட்டிடுவேன்
சிந்துநாடாளுகிற தேத்தராசன்மன்னவனை

கர்ணர் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன் செய்திகேட்டது.

காசிநகர்வர்ணர் கர்ணருந்தான்வாழ்த்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரொருவசனம்
அண்ணனைப்போல்மீறியே இந்திரனும்வளர்ந்தானோ
நாடாளக்கற்றானோ நமக்குலவிளக்கு
செம்பொனமணிமுடியான செங்கோல்பிடித்தானோ
இப்படிக்குமீறியே இந்திரனும்வளர்ந்திருக்க
வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்துசமைந்திருக்க
திங்களொருமுறைதான தேமொழியாளுமுழுகிறாள்
பேடைமயிற்கண்ணாள் பிள்ளைபெறுங்காலம்
காவலிலேவைத்துயான் காக்கிறேனகண்மணியை
மாலைமுடியாளும் வரவிட்டாலாகாதோ

கர்ணருக்குத் தூதன்சொல்வது.

என்றுரைக்ககர்ணர் எடுத்துரைப்பான்தூதனவன்
மதுரையறுகாதம் மன்னவனுமாளுகிறான்
மற்றமுள்ளநாடனைத்தும் மன்னனரசாளுகிறான்
அரசாளுந்நாயகியாள் அல்லிப்பெருமாளும்
காவலர்கள்பாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனமுதல்
வண்டார்குழலாளு மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மாதமொருமுறைதான் வருவாள்கொலுமுகத்தில்
என்றுரைக்கத்தூதனவன் எடுத்துரைப்பார்கர்ணரவர்
நல்லதுதூதவனே நான்றங்குமண்டபத்தில்
போசனமாகுதுகாண் பொருந்தியமுதுண்டு
நடவுங்காண்தூதரென்று ராசமன்னர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனேதுசொல்வான்
உண்டுபசியாறிவந்தேன் உங்கள்கிருபையினால்
போசனங்கள்தேவையில்லை புகழ்வீராதங்களுக்கு
வெகுநேரஞ்சென்றாலே மெல்லியருங்கோபிப்பாள்
மாதினிடகோபத்தை மன்னவரேநீரறிவீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்வீரனைதெண்டனிட்டான்
அவ்வசனங்கேட்டு அலங்காரப்பூஷணியாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தூதிதனைத்தோளுற்றி
காரிழையாள்மாது கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தவேதானடந்து வேல்புருவக்கண்ணாளும்
மாமனவர்வந்திருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினார்
மாமனார்பாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்ததொரு மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வாய்வளருவாய் மாயனடிபெறுவாய்
மகலட்சுமியைப்போல் மங்கிலியமுண்டாக
மதுரைநல்லாமாள்வதற்கு மைந்தனைப்பெற்றிடுவாய்

வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மாதுகருந்துழலாள்
அரிவையர்க்குசொல்லி அறிக்கையிடவேண்டுமென்று
தன்மனதுக்குள்ளே தாரிவேந்தர் தாளிலேத்து
மேளவகைகளும் விருதுகள்கையமர்த்தி
விருதுபலமுழங்க வீதிபுறப்பட்டார்
மாதினது கோட்டைக்கு மன்னவரும்போய்புகுந்தார்
வாசற்பதினெட்டும் வைத்திருக்குமுந்திரையும்
சோரவேதான் திறந்து செம்பொனமணிமுடியான்
உத்தமனைம்வீரியனும உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிகைமாதுகியாள்
பாவையுழகியரும் பட்டாலடிதுவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குதான்போட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் இன்பமுடன் தானபோட்டார்
வந்துஇளைப்பாற மன்னர்திருமுகமும்
கவரிபணிமாதினர் கட்டழகிதாதியர்கள்

கர்ணன் கலந்தாரியை தாதிகளைவிட்டழைப்பது.

தமக்குகவரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
அரசாளும்நாயகியை அல்லிதிருமகனார்
போராடுசாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்
தன்கையில்கவரிதாரியை தாதொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையாள்பள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
திருவேயுருவழகே செல்வப்பெருந்தேவி
அத்திகருடைய அலங்காரப்பூஷணமே

கலந்தாரி கர்ணனைக்காண்கிறது.

அன்னமேயும்முடைய அம்மானும்வந்தார்காண்
மங்கையேயும்முடைய மாமனும்வந்தார்காண்
காசிகராளும் கர்ணரிங்கேவந்தார்காண்
மாலைமுடிமார்பன் மண்டபத்தில்வந்துநின்று
உம்மையழைக்கவர உத்திரவுசொன்னார்காண்

கர்ணர் தூதனுக்குமெகுமதிசெய்தனுப்பியது.

வந்துபணிந்ததொரு மாதினதுதூதனுக்கு
உத்தரீயப்பட்டுகளும் உடுக்கதலைஆடைதந்தார்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
காவலனைப்வீரியனும் கைநிறையஅளியிட்டான்
போகவிடைபெற்று போய்விட்டான் தூதனவன்

கர்ணன்கலந்தாரிகோட்டைக்குவருகிறது.

அப்போகர்ணர் ஆலோசனைபுரிந்து
காரிகையாள்மாதுநல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
அவர்வைத்தனனார்மீதி வளர்ந்தவருமைகளும்

தோரணக்கழுவுதனில் சுந்தரனைப்போற்றிடுவேன்
உத்தமிமாருங்களை உசுதூண்டில்போற்றிடுவேன்
என்றுமிகக்கோபித்து வெறிபறந்துகண்சிவந்து
வாளையுருவிக்கொண்டு மன்னவரும்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமாளும்
மற்றுமொருநினைவாய் மன்னவனுந்தானினைந்து
அவன்-ஆச்சியரைக்கேட்டு அறிந்துமேநாமவருவோம்
என்று-வாளைவுறையிலிட்டு மன்னாதிகருணர்
தருமமுடியழகன் தலைவாசல்தான்கடந்து

கருணர் கலந்தாரியின் தாயாரைக்கேட்க வருகிறது.

அவன்-சேனைபரிகலமுந் திரளுமணியுடனே
வந்துபணிந்தொரு மகனையுமபாராமல்
கோபமுடனேயந்த கொற்றவனுந்தானடந்தார்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தான்
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாளப்போது
யேளவகையும் விநதுடனேமெல்லியரும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிமொழியாள்தங்களுடன்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தார்
தண்டிகையைவிட்டிறங்கி தருமமுடியானும்
உத்தமனார்வீரியனும் உட்கிட்டிற்போய்புகுந்தார்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
இவர்-வகதொருகாரியம் மாதோதெரியாது
ஆலாத்திகாட்டாமல் அரிவையரேநாமிருந்தோம்
என்றுமிகத்தாதியர்கள் எல்லோருமோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்து கட்டழகிதாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடிதுவட்டி
கவுரிபரிமாறினர் காரிகையாரப்போது
தனக்குக்கவுரியிட்ட தாதிமுகம்நோக்கி
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாளெங்கேயென்றார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரிவையர்களோடிவந்து
அன்னுங்கருகுழலாள் அற்சடையண்டைவந்து
தெண்டனிட்டாரதாதியர்கள் தேனார்குழலாட்கு
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாள்தான்பார்த்து
எங்குவந்தாய்தாதி எனக்கரியக்கூறுமென்றாள்
கர்ணர்வந்தாரென்று காரிகைமார்சொல்லுகையில்

கர்ணரைக்காண அற்சடை வருகிறது.

கர்ணர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்தாள்
பட்டுபளபளென்ன பாடகக்கால்சோதிமின்ன
முத்துமினுமின்னென்ன மே. திரக்கால்சோதிமின்ன

மாதுதடையானைக்கு வந்தானேமயில்போல
கர்ணரதுபாதத்தில் கட்டமுடிகெண்டணிட்டார்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியபதமன்னவனும்
ஆசனம்போட்டார் அவருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதொரு ஆசனத்தில் இருந்தாளிளங்கொடியும்
அங்கவளநாட்டார் அதிகருணர்திருமுகத்தை
அன்று-வாடியிருப்பதென்ன மன்னர்திருமுகங்கள்
சிரியிருப்பானேன் செண்பகப்பூமேனிபெலவாம
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அன்றுவுந்திருமுகங்கள்
கருகியிருப்பதென்ன கர்ணபெருமானே
மானைக்கொண்ட மன்னன்றிரியோதிரன்
ஆடரவக்கொண்ட அரசன்றிரியோதிரன்
இடைபனவனுவனை பேடாகூடஞ்சொன்னானோ
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றுமவன்கேட்டெடுத்துரைப்பான்மன்னவனும்

கர்ணர் துற்சடைக்குச் சொல்வது.

எனக்கு-பத்தினியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்னாக
அரசாளுநாயகியாள் அல்லித்திருமகளுர்
போராளுசாமன்னன் புலந்திரவீரியரும்
இந்திரனார்தேவி என்னகதிர்போனாலும்
தாமக்குழலாளென் தலைக்குவினைசெய்தாளோ
வேல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெட்டியெறிந்திடுவாள்
என்றுரைக்ககருணர் எதுரைப்பாள்துற்சடையும்
மாதுநல்லாளிப்பொழுது வன்கொடுமைசெய்தாக்கால்
வேலபொருதுமல்லியமமாள் வெட்டவினைசெய்வாளே
நீர்-அத்திபுரத்ததை அரசாண்டிருக்காமல்
நீர்-மாளுகிறகாரியமேன் மன்னன்பெருமானே
என்னகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
காசிவளநாடார் கர்ணாவரேதுசொல்வார்
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
பொல்லாமசக்கைகள் பொருந்திற்றுபொற்கொடிக்கு
ஆகாதமசக்கை ஆரிழைக்குமுண்டாச்சு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனைத்தோன்றுகுது
மதுரைப்பெருமாளும வந்ததுகாணேமே
ஏனகருமமோ என்றுரைகருணரவர்
துன்னுக்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்கூறுவாள்
மாதுமணவாளன் வந்தால்வரவேணும்
உமது-மைந்தனை புலந்திரனார் மன்னவன்தான்வரவேணும்
மற்றுமொருமன்னவர்கள் வருவாரொருகாவலிலே
வாசற்றடைதாண்டி வருவாரொருவருண்டோ
தாதியாளுக்கு தையலர்கள் சொல்லலையோ

தாதியரைக்கேட்கிலையோ தார்வேந்தாவென்றுரைத்தாள்
தங்கையவள்சொல்லுகையில் தனஞ்செயனார்கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியேகேட்டுவிட்டான்
தாங்களெல்லாமறியோமென்று தனமேலேயாணையிட்டார்
என்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையுந்தான்கேட்டு
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிறெரிந்துகைபிசைந்து
இழந்தோமோநாமும் இளங்கொடியையின்றோடே
ஆர்சொல்லுங்கேளானே அரவக்கொடிவேந்தன்
என்று-ஆர்விளம்பியபாள் அறைந்துகொண்டுதானழுதாள்

அற்சடையாள் கவுதாரியை காணவருதல்.

ஆரணங்குமவன்சேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
வேல்புருவங்கண்ணாளும் வேந்தரைக்கையமர்த்தி
மன்னவரைக்கையமர்த்தி மாதுவெளியில்வந்தாள்
தண்டிகைகொண்டுவந்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள்குடையதனால்
சுற்றிபிரம்படிக்க தோழியர்சூழ்ந்துவர
மாதினதுகோட்டையண்டை மங்கையரும்வந்துவிட்டார்
வாசற்படியெட்டும் வைத்திருக்குமுத்திரையும்
சேரவேதான்திறந்து தேனார்குழலாளும
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தையலாளற்சடையாள்
இடமலர்க்கண்ணாளும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியாகள் தாதிகளெதிர்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிகைமார்தாதியர்கள்
பாவையழகியரும் பட்டாவடிதுவட்டி
வந்துயிளைப்பாற வான்கவரிவீசினார்கள்
மாணிக்கஆசனத்தில் மங்கையருமவீற்றிருந்தாள்
தாதிமுகம்நோக்கி தையலருமேதுசொல்வாள்
காரிகையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆரமுலையாளை அழைத்துவாயிங்கேயென்றாள்
தன-கையில்கவுதாரியைத் தானொருத்திகைகொடுத்து
விசங்கவுரிதனை வேறொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்புகுந்து
அழகேதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேசொர்ணமே அமிர்தமடமானே
சாந்தசமுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
ஆணைந்தயுமுடைய ஆச்சியழைக்கிறாள்காண்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிகமனமகிழ்ந்து
பூணையைவிட்டிறங்கி பொற்கொடியாள்நாயகியும்
மாதாவினபாதமது வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வண்டார்குழலாள் மனையைப்பூவெடுத்தாள்

தாமக்குழலாளும் தையலரைத்தோளூன்றி
காரிழைமாதருக்குக் கைலாகுதாலங்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்

துற்சலையாள் புத்திரியைக்கண்டது.

மாதாவும்வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினள்
வந்துபணிந்தொரு மகளாரைவாழ்த்துகிறள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெறுவீர்
அதிபுரமள அரசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
கண்களிலேயொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
கற்பூரந்தின்னதொரு கனிவாயைத்தானுமோந்து
வண்டார்குழலாரை வாய்நெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
பார்த்தால்பலகாலும் பார்த்தனமருமகளை
காசிவிவர்னர் கர்ணருரைத்ததெல்லாம்
பொய்யென்றிருந்தேன் புலழ்விரனசொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோன்றுதே வேல்புருவங்கண்ணாட்கு
சுற்றிநிற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதியர்கள்
அங்கவளைக்கண்காட்டி ஆரமுலையாளும்
கூறுவாள்வாய்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தனைத்தோற்றதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாளே பிள்ளையாய்த்தோற்றதுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோவிவ்விடத்தில்
வாள்விஜயன்புத்திரனார் வந்தாரோவுளவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுஞ் சர்ணாதசாவலிலே
அரசாளும்பூமுடியாள் அல்லிவரவிட்டாளோ
ஆசையவளைபுரவி அவரேறிவந்தாரோ
உனது-மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றார்
என்-கண்ணாட்டிநாயகரை கண்ணாலேபாரேனோ
மாதுமணவாளருக்கு மருவிட்டுப்பாரேனோ
மாலைமுடியாளை மறையவைத்துப்பாரேனோ
ஏகாந்தமாக எனக்கொருகால்சொல்லாயோ
மைத்துனனார்வந்த வகையெனக்குச்சொல்லாயோ
அவ-வார்த்தைகள்பேசாள் மறுவார்த்தைதானுரைப்பாள்
பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து புனக்கிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தைக் காரிழையுமப்போது
காசிவிவர்னர் கர்ணர்பெருமாளும்
மாளுகிறேனென்று வாளுநுனிபிடித்து
ஆயுதங்காட்டி அலைதானமாளுகிறார்
காசிவிவர்னர் கர்ணரேமாண்டாக்கால்
மகாராஜராஜா மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்முடிராசா

உங்களையர்தன்முதலாய் என்தாயார்தன்முதலாய்
நாங்கள்-அத்தனைபேரும் அழியத்திருவுளமே
மாளத்திருவுளமே வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
இவள்-வார்த்தையுரையாமல் மறுவார்த்தைதான்பேசாள்
தன்-பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து புனக்கிளியுந்தானிருப்பாள்
துன்னுங்குழலாள் துற்சடையுங்கூறுவாள்
மகாராஜாராஜாக்கள் மன்னர்கள் தம்மானை
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருவானை
வனவாசங்காணுரையும் மன்னர்திருவானை
மாதுகுழல்விரித்த மயிலனையாள் திருவானை
உன்-மைத்துனர்மேலானை சண்டூர்மாதரசேசொல்லுமென்றாள்
என்றானைமாதரசே எனக்குனக்கச்சொல்லுமென்றாள்
மைத்துனர்மேலானையிட மாதருங்கோபித்து
வண்டார்குழலாளு மரைனைவைவிட்டகற்றி
பள்ளிகொளளுமண்டபத்தை பைங்கிளிஉட்புகுந்தாள்
தழுவணையில்லைகொடுத்து தையலருஞ்சார்ந்திருந்தாள்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையுங்காண்பார்த்து
மாதுதிடுக்கிட்டு வயிற்றைபிசைந்துகொண்டாள்
இழந்தோமேராமும் இளங்கொடியைபிந்தோம்
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
தாமக்குழல்மங்கையர்கள் தாதியர்கள்வந்தாகின்று
மாதிருக்குமண்டபத்தை மங்கையர்கள்போய்புகுந்து
இத்தனை ஆனைக்கும இருந்தீர்தாய்மடிமேலே
மைத்துனன்மேலானையிட வந்துவிட்டீர்கோபித்து
உன்-மைத்துனனாரிங்கே வந்தடிநப்பாது
ஆனைமுகரிகதிரனார் வந்ததாய்த்தோன்றாது
காசிவிவர்னர் காணர்பெருமாளும்
மாளுவேனென்றுசொலலி வாளுருவிகைபிடித்து
ஆயுதம்நாட்ட அவரிருக்கப்பூங்கொடியே
அங்குதிசைநாட்டான் அவாமாண்டாராமானல்
மகாராஜாராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நாற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்மணி முடியார்
உங்கள்-ஐவர்முதலாக ஆச்சியருந்தான்கூட
ஆனைக்கோராங்கள் ஆயிரம்பேர்தாதியரும்
இத்தனைபேர்மாள இழக்கத்திருவுளமோ
மாளத்திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார்வந்த வகைபிரித்துசொல்லுமென்றாள்
அதற்குப்பவளசேனை அல்லிமருமகளும்
பார்த்தார்கள்தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்
டமது-மைத்துனர்மேலானை மாதரசேசொல்லுமென்றார்

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொன்னதையில்
ஆரணங்குநீரும் ஆணையிட்டுச்சொல்லுகிறேன்
நீர்-சொன்னபிறகல்லவோ தோகையணைவிடுவதுகாண்

கலந்தாரி தாதிகட்குச்சொன்னது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியுரைப்பாள்
முழுகியகாலாநாள் முருகுகுழலெல்லாரும்
உடனேப்பள்ளிகொள்ளும் உண்டான பெண்களெல்லாம்
பாதியிரவுசென்று பதினைநாழிகையில்
விசதுகாண்மேனியெல்லாம் வெறுநெருப்பாயென்னுக்கு
மண்டபத்தின்கூடத்தில் மாதாவேபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரியில் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
ஆசையவான்புரவி அவரேயலர்காண
ஆருமறியாமல அங்கொருவர்காணமல்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாதுபரிமளமும்
வகைவகையாய்பூஷணங்கள் வகையுடனேதான்கொடுத்து
அன்றையராத்திரியில் அவர்வந்துபோனார்காண்
அடையாளந்தான்கொடுத்து அவர்போனார்தென்மதுரை
கங்கையடையாளம் என்றனேதாதியவன்
மாணிக்கப்பேழையிலே மகதரேகட்டிவைத்தேன்
இத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்திராண்தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதாம்சகோபித்தீர்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்மேலாணையிட்டேன்
வனவாசஞ்சாடுறைந்த மாமன்மேலாணையிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலணைமேலாணையிட்டேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமேலாணையிட்டேன்
உமது-மைத்துனனாரணை முக்காலுங்காலுமிட்டேன்
ஏலங்குழலாளே இருமென்றெழுந்திருந்தாள்
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாள்தானிருக்க
மாதிருக்குமண்டபத்தை மயிலணையாளோடிவந்து
ஆருமறியாமல் அங்கொருவர்காணமல்
அடையாளந்தான்கொடுத்து ஆணழகர்போனாராம்
மாணிக்கப்பேழை மாதராமுன்னேவைத்தாள்
அல்லிக்கயிறும் அழுந்தியசிராவும்
சிறுவுங்கச்சை திருமுடியுமதானெடுத்து
அலிபடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லலுமே
ஆணிப்பொன்னாலே அழுந்திட்ட அடையாளம்
சபதமுடித்தாரோ தருமமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திரரும்வளர்ந்தாரோ
காமக்குலவிளக்கு காயசர்வீரியரும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செங்கோல்பிடித்தாரோ

முத்திரைமோதிரத்தை முருகுகுழலாள் தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கண்களிலே தானொத்தி
பவித்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள் தானெடுத்து
கண்மணிநாயகரைக் காணேனே நானும்
மாதுமணவாளன் வந்தாப்போலே
காவலர்களதிபனைக் கண்டாற்போலே
நூலாலக்கதிரனார் நாற்றெருவர் காணாமல்
போதேவருக்கடங்கள் பொன்னானபாளயத்தில்
பாராமற்போனேனே பாவிநானென்னே
காணாதிருந்தேனே கண்ணாறுளானென்னை
கண்டோமோநாமுமிந்த கட்டழகிதன்னையத்தை
ஒரு-நாதியறிந்தாளோ வையலதுதன்னடத்தை
என்று-நினைகன்துளித்து இருந்தான் பூரித்து
பூட்டியிசவிட்டுதாம் பொன்னுபண்மெல்லாம்
எங்கள்-அண்ணருக்குச்சொலவிலதிக்கையிடவேண்டுமென்று

அற்சடையாள் கர்னனுக்குச்சொல்லவருகிறது.

சுற்றிப்பிரம்படிக்க சூழ்ந்துவரவரிசைவபற்று
ஆரியபேர்தாதியர்கள் அரகினிலைபுடைசூழ
ஏறிப்பிரம்படிக்க யேந்திழைமாரெச்சரிக்க
மாறிப்பிரம்படிக்க மண்டபஞ்சென்றேறினள்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தாமக்குழலாளும்
ஆரவிளமுலையாள் அரண்மனையிற்போய்புகுந்தாள்
அங்குதேசாதிபதி அதிகர்னர்பெருமானும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார் இளங்கொடியாள்சீரவடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமரைபோல் ஆனந்ததிருமுகங்கள்
தாமமுடியாளும் தலைதப்பிவிட்டாளோ
வேல்பொருதங்கண்ணாளும் வெட்டுதலைவிட்டாளோ
என்னகருமந்தங்கை எனக்கறியச்சொல்லுமென
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே அண்ணேபயஞ்சாதே
மதுரைதுரைமகனும் வந்தாமறைவாக
உன்-மைந்தர்புலந்திரனும் மாதிடம்வந்தார்கள்
ஆருமறியாமல் அலங்காரனங்குவந்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிமகன்போறானும்
அரசுமன்னர்வைத்த அடையாளமென்றுசொல்லி
மாணிக்கப்பேழையை வைத்தாரேமுன்னிலையாய்
ஆணிப்பொன்னாலே அழுந்தியனுப்பிவிட்ட
மற்றுமாயிரம்பொன்பெற்ற மாணிக்கவணசரமும்
கண்டாரடையாளம் கர்னாபெருமானும்
இப்படியாய்மீறியே இந்திரனுமவளர்ந்தானே
நடாளக்கற்றானே இராசகுலனக்கு

ஊராளக்கற்றானே உத்தமசிரோமணியும்
செம்பொன்மணிமுடியாண செங்காழ்பூண்டானே
தென்னமுடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தானே
மன்னர்திருமாலு மண்டலத்தையாள்கிறனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்தானெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்தான்
சரியாயிருந்ததுவே தருமமுடியாற்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை பார்வேந்தனதான்பார்த்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கண்மலரிலேற்றிகொண்டார்
மாதுமணவாளனை வந்தபடிகப்பாது
மகாராஜராஜாவை வைத்திருந்துபாரேனே
மைந்தன்புலந்திரன்றன் வடிவழகைப்பாரேனே
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டுப்பாரேனே
காணாதிருந்தேனே கண்ணற்றனானேனே
பாராதிருந்தேனே பாவியானேனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையிலிட்டு
மற்றுமடையாள மருமகனைக்கட்டுமென்றார்
காட்டினுளடையாளம் கர்ணர்மனமகிழ
அடிசில்வரும்வேளை ஆச்சுதுகாணண்ணாவே
உண்டுபசியாறி வுத்தமரேநடவுமென்றாள்

கர்ணர் புரப்பட்டு வருகிறது.

அங்குதேசாதிபதி அதிகர்ணரேதுசொல்வார்
மகாராஜாராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சும்மாவிருப்பார்கள் தன்னுங்கருங்குழலே
அங்கேஅடிசில் அமுதுண்பேன் தங்கையரே
ஏலங்குழலியரே இருவென்றெழுந்திருந்தார்
வேந்தாதிகர்ணர் வெளியேபுறப்பட்டார்
வேட்டைபரிகலமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மானுகளும் கானயிலுகளும்
யானைமுயலுகளும் அன்பானவுடும்புகளும்
சிட்டுகுருவிகளுஞ் சிறுகுருவிபூங்குருவி
மன்னவர்கொண்டிருக்கும் வல்லூறுகுருவிகளும்
சேவற்றுகூடிற்ற சேனைகளதனையும
வேட்டைபுரவிமேல் வேந்தனுந்தானேறி
ஒசைப்புரவிவிட்டார் வுண்டானதோழரெல்லாம்
சேனைமனுவுகளுந் திரளும்பரிகலமும்
மகாசேனைதன்னுடனே மாலைகெடுமுடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்.

கூடிவருகையிலே கும்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறார்
காரிகையாள்மாது கலங்காரிசெய்திதனை
தங்களுக்குள்ளேதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்

இரகசியங்கள் மிஞ்சுகுது ராசாக்கள் அம்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்தில்பெருகியதே
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சினதே
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
தனக்குக்கவரிபிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
ஏதடி பூந்தாதியேகாந்தரகசியங்கள்
இரகசியங்கள்பெருகுது நலமானதாதியரே
பாண்டவர்கள் ஐவரும் படைகூட்டிவாராரோ
ஆணழகர்பாண்டவரின் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
கட்டழகர்பாண்டவரின் காலாள்வருகிறதோ
தருமனது தம்பியர்கள் தனஞ்செயர்கள்வாராரோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவா தாதியென்றான்
விசங்கவரிகளை வேறொருத்திகைகொடுத்து
படிக்குப்படிகடந்து பாவையிளந்தாதி
மானனன் அம்பலத்தில் வந்தாளே தாதியவள்
உற்றிருந்துகேட்கிறான் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள்
கோணகமாதவத்துக் குருக்களடிபணிந்தாள்
ஆர்பணிகாகிறீர் அரியவுரையுமென்றார்
ஆர்பணியுமல்லநான் ஐயாவேயுன்பணிநான்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்பணிநான்
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அம்பலமெல்லாம் அடையாரகசியங்கள்
எழுதரிய அம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சுகுது
பாண்டவர்கள் ஐவரும் படைகூடிவாராரோ
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
காவலர்கள்பாண்டவரிற் காலாள்வருகிறதோ
அம்பலத்துரகசியங்கள் அறிந்துவரச்சொன்னார்கள்
என்னகருமமையா எனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அன்பாய்குருக்களுந்தான்
சொல்லப்பயப்படுவோம் சுந்தரதாதியரே
பயப்படுவோருமுண்டோ பார்வேந்தர் அன்னமுண்டு
அரசன்சோறுண்டிருந்து அஞ்சிநடுங்குவதேன்
சொல்லுமையாவென்று கோதையிவள்கேட்கையிலே
வேறொன்றுமில்லைகாண் வேல்புருவக்கண்ணாளே
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
பொன்னுமணியழகர் புலந்திரர்தேவியர்க்கு
காரிழையாள்கல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோன்றலுங்காண்
மதுரைதுரைமன்னன் வந்ததுவுங்காணுமே
அதனாலேகாணுகுது அடர்ந்தரகசியங்கள்

தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடிபணிந்து தாதியர்கள்
மீளத்திரும்பிவந்தான் வேல்புருவக்கண்ணாளும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனடிபணிந்து
ஆசனத்தின்கீழே யடிபணிந்து தெண்டனிட்டாள்
என்னகருமமடி யெனக்குரியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லப்பயப்படுவேன் சுந்தரப்பூமுடியேன்
பாவையழகியற்ற பாவம்வரக்காணேமன்
அரசாளுமங்கையாள் அல்லித்திருமகனார்
அருச்சுனரீன்றெடுத்த அழகுபுலந்திரனும்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனார்தேவியர்க்கு
ஆசாமசக்கை அருமசக்கையாரிழைக்கு
இட்டப்படுக்கையிலே எழுந்திருக்கதள்ளாது
உண்ணாள்குளியாளாம் ஒருநேரமுண்பாளாம்
பந்துபிடித்தரியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
சிந்துகவிகேளாமல் தேனார்குழலாளும்
வேல்புருவக்கண்ணாள் விளையாடசம்மதியாள்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோன்றுதுகாண்
மதுரைவளநாட்டாள் வந்ததுவுங்காணோமே
அதனாலேகாணுதையா யம்பலரகசியங்கள்
தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறார்

துரியோதிரன் தாதிகளுக்குச்சொல்வது.

என்றுரைக்கத்தாதி இருசெவியில்கேட்டு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமாள்
கண்டுரோதாதிகள் கர்ணர்செய்தகாரியத்தை
ஆற்றிலேதானமிதந்து அலைந்தொழுகிப்போகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்கள்சொல்லாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவேதான்
பொன்னுல்மகுடமது பிரபலமாய்த்தான்கொடுத்து
மாற்றிவளர்த்தேனான் மகுடமுடிதரித்து
உந்தனைகாணுமிப்போ உள்ளாளாய்வைத்தேனே
செகத்திற்புகையாதே சிறுமணல்பாயாதே
உத்தமனுமெந்தனுக்கு வுபகாரஞ்செய்தேனே
தேர்ப்பாகனென்று தெரியவேவேண்டுமோ
சமயமுதலிகளைச் சாமார்த்தியமந்திரிகளை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
சேரவிடைகொடுத்துச் செம்பொன்முடியாளும்
சிங்காதனத்தைவிட்டு இகழ்ந்துகுதித்திறங்கி
அருச்சுனன்றன் அரண்மனைபோய்ப்புகுந்து

தாமக்கருங்குழலாள் தாதியர்கள் மூப்பியரும்
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிகைமார்வந்தார்கள்
சிங்காதனமிட்டார் தேனார்குழலார்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாளேதேர்வேந்தன்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
நீலக்கருங்குழலாள் நிலமுத்துமண்டபத்தில்
கிளிமொழியாள் தங்களுடன் கேளிக்கைபார்க்கிறாள்
மாதுயிருக்குமந்த மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
நூலால்கடுந்திறனார் நூற்றொருவர்தேவியர்க்கு
மைத்துனனார்வார வரவுகண்டுமங்கையர்கள்

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைக்கண்டது.

சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
மாதர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போவார்கள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தான்பார்த்து
எதிரோடந்துவந்து ஏலக்குழலாளும்
மானைக்கொண்டீரோ மதியறுப்போனீரோ
தம்பிமார்தேவியென்று மணிக்கதவைத்தான்பிடித்து
பள்ளியறையில் பைங்கிளியுங்கொண்டுசென்று
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
தருமமுடியாரே தனித்துவரக்காரியமேன்
என்னகருமமது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அடி-கண்டாயோமாதே நீ கர்ணாசெய்தகாரியத்தை
அவர்-ஆற்றிலேமிதந்து அலைகதுகுழாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்நகையாமல்
பிள்ளைக்குபிள்ளையாய்ப் பெரியபிள்ளையாகவென்று
மற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனென்றே யுலகமெல்லாம்பேருமிட்டு
என்னுமிவனுரைக்க எந்திழையுங்கூறுவாள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
இந்நாளுறுதியா யிருந்ததசாணமோமே
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
என்னவினைசெய்தார் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அரசனவிளம்பலுற்றான்
சுந்தரப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
கேளாயிளமயிலே கிரீட்டிபயிலறிந்த
போர்க்குஞ்சரமன்னன் புலந்திரனார்வீரியன்
ஆனைக்கழ்மார்பன் அவனுடையதேவியனை
காரிழைபெண்மாது கலந்தாரிகையுகந்தசு

என்னுடையகோட்டையில் யிளங்கொடியைவையாமல்
அவள்-ஆச்சியாண்டனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
தன்னுடையகோவிலிலே தையலாளைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வேறாகவீடுகட்டி
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையாங் காவலுந்தன்னுதென்று
வாசலுக்குக்காவல் வாள்வீரர்சூழ்ந்திருக்க
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள் தன்னுடனே
மருவியுறவாடியே மைந்தனகெற்பமாச்சுது
பிள்ளைகெற்பமானாள் பெருந்திருவாள்நாயகியும்
என்றுமிகவாசன் எந்திழைக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள் சொல்லுகிறது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தாள்
அரகராவென்று ஆரணங்குமுத்துதிர்த்தாள்
நம்முடையகர்ணனை நாம்சொல்லக்காணமேன்
இராணுறுதியுடன் இருந்துவரக்கண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
அவனை-தாயார்மூலைகொடுத்துத் தங்கையாய்சீராட்டி
மாரிணைமேலே வளர்க்கவைத்தார்தாயாரை
ஏறிட்டுப்பாராரோ என்றுனும்ராசமன்னன்
நாடகசாலைகளும் நாயகிமாரோடிவந்து
தங்கைதமக்கையென்பார் தையலர்களியாவரையும்
தன்பாதமேகண்ணாகப் பார்த்திருப்பான்புகழ்வீரன்
கர்ணனைச்சொல்லுகிற காரியமோவித்தனையும்
அங்கவளநாட்டார அவர்முன்னேசொன்னாக்கால்
ஆயுதத்தால்தன்னுயிரை அழித்துக்கொள்வாராணழகர்
மெல்லியருந்தானுமாய் விசாரித்துவருகிறோம்
என்னாணையென்று இளங்கொடியாள்மாலையிட்டாள்

கர்ணர் வருகிறது.

காசிலிவர்ணர் கர்ணரவர்வாராராம்
ஆதித்தன்புத்திரனார் அங்கவளநாட்டழகன்
கங்கையிலேவந்த கீர்த்திபிரதாபன்
வையைப்பெருகிவர வந்தவன்காண்கர்ணரவர்
வேட்டைகளாடிவாரார் வேந்தர்பெருமானும்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வீரியமாய்ச்சூழ்ந்துவர
தள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேசூழ்ந்துவர
கண்டாயோமாதேநீ கர்ணர்செய்தகாரியத்தை

நாகசுரமேளம் நற்கவரிநின்றாத
கோணக்கொம்பூதுவார்கள் கொற்றவனார்வீரியற்கு
னதினார்சின்னம உலகேழுந்தானதிர
விருதுக்குமாலை மெல்லியநல்கேட்டிருந்தாள்
வந்துகுறிகினார் மாணுகனம்பலத்தில்
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்காண் இராசாவினம்பலத்தில்
நான்வந்துகொலுகலைப்பேச நாடாறமம்பலத்தில்
இன்றுகொலுகலைந்த தேதோகாரமமிது
மாணுகனம்பலத்தில் வந்துகுறிகினார்
வேட்டைபரிசனமும் வேந்தனதுசேனைகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகளத்தனையும்
அங்கவளநாடாளும் அதிகருணர்வீரியனும்
பங்கிட்டுக்கொண்டாள் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமயமுதவிகளைச் சாமார்த்தியமந்திரியை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
பாடும்புலவருக்கும் பட்டருக்குஞ்சித்தருக்கும்
தேனல்லோதாரனவன் தியாகங்கள் தான்கொடுத்து
அங்கவரையெல்லா மனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திசழக்குழத்திறங்கி
ஆலாத்திகொண்டுவந்தார் ஐயாயிரந்தாதியர்கள்
முத்தாலேஆலாத்தி முன்னாலேசுத்திவிட்டார்
பவளத்தாலாலாத்தி பத்துநூறாயிரம்பேர்
புரவிவிட்டுத்தானிறங்கி பொற்கருணர்தானடந்தார்
ஒத்தைத்துறைகளுடன் உண்டானதோழருமாய்
கைகட்டித்தானடந்தார் காவலர்களெல்லோரும்
தருமமுடியான் தலைகட்டிற்போய்புகுந்தான்
தாமக்குழலார்கள் தாதிமாரெதிர்கண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காவலனார்வீரியற்கு
பாவையழகியரும பட்டாலடிதுவட்டி
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமல்மன்னவனார்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
ஏகாந்தம்பேசுகிறார் இருவரும்பள்ளியறை
நான்வாறேனென்று நாயகமேசொல்லுமென்றார்
பெருந்திருவாளண்டையிலே பொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியந்தமன்னவனும்
கருணர்வந்தாரென்று கட்டழகிசொல்லுகையில்
வரச்சொல்லுமென்றுரைத்தாள் மாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து தையல்வரச்சொன்னாள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணழகர்வுள்நுழைந்தார்

கர்ணர் பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தன்னடிக்கே
ஆசனத்தினின்றெழ அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தினாள் மன்னவரை
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணாளுங்காலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைகாப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
நீரேயரசாளவீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
இருவர்நடுவாக இருந்தியதுராசனை
எடுட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடையதிருமேனி
வாடியிருப்பானேன் மன்னருட திருமுகங்கள்
விடாய்பட்டிருக்குது வேந்தர் திருமேனி
கட்டித்தயிருகளும் காவடியிலணைமும்
பாணக்கம்நீர்மோரும் வரவிட்டேன்பார்வேந்தா
விடாய்த்துநீமண்டபத்தில் வேந்தனேவரவில்லையோ
எந்தவழிவந்தீர் என்றாள்பெருந்திருவாள்
ஆச்சிரானந்த அவ்வழியில்வந்ததில்லை
மற்றுமொருவழியை வந்தேனாச்சியரே
மாலைமுடியானேநீ வருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசிக்குதென்று அரவக்கொடியாநம்
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அடிசலுக்குத்தான்வந்தார்
மாலைமுடியாரே நீர்வந்தசெய்திகண்டு
தாமிஷமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மங்சள்நீராடியே மன்னனிருவருமாய்
ஆனந்தமாய்நீங்கள் அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திறங்கி
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழரையுங்கோர்த்து
மஞ்சள்நீர்ச்சாலையிலே மன்னவருமேபோய்புகுந்தார்

துரியோதனனுங் கர்ணருங்கூடியது.

ஆனபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
நளையாப்பணிதிகளை நாயகிமார்தான்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சள்நீராடி
சாத்துயில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
ஆவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தசுந்தரர்கள்
ஆனபணிபூட்டி ஆனந்தசுந்தரர்கள்
தேனல்லோதாரர் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
செந்தூரப்பொட்டுமிட்டு சிவனையடிபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்திற் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதானங்கள் நிறையவேதான்கொடுத்து
செம்பொன்முடியாருஞ் செபதபந்தான்முடித்து
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து

அமுதுண்ணுமண்டபத்தை அவளிட்டுநீர்தெளித்து
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையுநீர்தெளித்து
பூமியொத்ததொரு பொற்றடுக்குதான்போட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புகழ்வீரர்வீற்றிருந்தார்
சிங்கமுகக்காலிவைத்து செம்பொன்றளிகைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
கூட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
அந்தவடிசில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகையுண்டபின்பு மறுதளிகையுண்டார்கள்
கையலம்பிக்கொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
தாமக்கருங்குழலார் தாதியருமப்பியரும்
வாய்த்தயிலைச்சருளும் வர்ணத்துவர்பாக்கும்
வாங்கியமுதுசெய்து மன்னரிருவருமாய்
அந்திக்கொலுச்சாமம் ஆச்சுதுகாணநேரம்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
சுந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அம்பலத்தில்தான்போனார்
சேரக்கொலுவில் சிங்காசனமிருந்து
வந்தெதிரேகண்டார் மாலைமுடியாரை
காசிலிவர்னர் கர்னர்பெருமானும்
இருமிருமென்று இணைக்கடகக்கையமர்த்தி
சிங்காதனத்திலே சேரவிருந்தார்கள்
ஏறியிருந்தார்கள் எழுமணிசிங்காதனத்தில்

ஆரியோதிரன் கர்னரைக்கேட்கிறது.

தேசத்தழகுமன்னன் இரியோதிரப்பெருமாள்
கர்னரைத்தான்பார்த்து கபடனெடுத்துரைப்பான்
மாநாகக்கொடிவேந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
நீ-பெருகிய ஆற்றிலே போற்றுப்போகாமல்
சேற்றிலழுந்தாதே சிறுமணல்பாயாதே
தேற்பாகனென்று தெரிந்துமிகச்சொல்லாதே
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவுன்னை
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிசூட்டியுன்னை
மன்னனென்றுபெருமிட்டு மண்ணாளவைத்தேனே
உபகாரமெத்தசெய்தாய் உற்றதொருதேர்ப்பாகன்
என்றுமிவருரைக்க எடுத்துமிகவுரைத்தார்
காசிலிவர்னர் கர்னரவரேதுசொல்வார்
என்னைப்-பேழையில்வைத்ததும பேராற்றில்விட்டதுவும்
தேர்ப்பாகன்றன்னையிலே சிக்கிவதைபட்டதுவும்
என்னை-மாற்றிவளர்த்து மண்ணாளவைத்ததுவும்
அறியாதோவிந்நாடு அம்பலத்துச்சேனையெல்லாம்

இந்தப்பேச்சுசொல்லவோ இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேலேனுமோ சுந்தரப்பூமுடியார்
இந்நாளுமறியா யிருந்தோமரசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
இந்நாளுமில்லை இப்போ தென்னவினைசெய்தேன்
சுந்தரரேசொல்லாமல் சொன்னால்தெரியாதண்டோ
தீயினாற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
நாவினாற்சுட்டபுண்ணு நாயகனேயாறாது
இப்போ-என்னவினைசெய்தேன் எனக்கறியச்சொல்லும்
தேசத்தழகுமன்னன் தானிபோதனைகேட்டு
அரசாளுமநாயகியாள் அல்லித்திருமாளுர்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்தேவியவரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள்-ஆச்சியாண்மனையில் ஆரணங்கைவையாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைகட்டி வீணைவீடுகட்டி
அன்றழித்துக்கட்டி ஆரணங்குதான்கோட்டை
மன்னாதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூலால்கடிந்திரளார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
மாதினதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
வாசலுக்குக்காவலாயுன் மைந்தனைக்காவல்வைத்து
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவியுறவாடி மைந்தனுண்டாக்கிவிட்டார்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைக்கேட்டுகர்ணரவர்
அரகராவென்றுசொல்லி அரசனுங்கண்சிவந்து
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருச்செவியிற்கையைவைத்து
காசிலிவர்ணர் கர்ணருங்கண்சிவந்து
சீரியவர்கண்சிவந்து செங்கண்முகந்ததும்பி
உருக்கியசெம்பொனது வுத்திரம்போர்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதுவும் யுன்னரசையாண்டதுவும்
பிஞ்சுதணிமுடியாற் புனலடையவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மம் வேறுநினைப்பதில்லை
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவன்பாதஞ்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிகைபிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் குலையிலேவாளைவைக்க
அம்பலத்துச்சேனை அடையக்கொலுகடந்து
சேனைகளத்தனையும் சேரவந்தபணிக்காரர்கள்
ஆனந்தமாயவன் அறியும்வாளாலவிசினர்

துரியோதனன் கர்னருக்குச் சமாதானஞ்சொல்வது.

தேசத்தழகன் துரியோதனன்பார்த்து
கண்டோமேயென்று கர்னருடகோபத்தை
இந்நாளுங்கண்டதில்லை இவருடையகோபத்தை
ஆருக்குமண்டவொட்டான் அங்கவளநாட்டான்
என்று-சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழக்குதித்திறங்கி
பின்னைவந்து பெருமானைச்சேர்த்தணைத்தான்
இணையிர் இணைதோழா என்னுயிர்காவலனே
காலங்களீரேழும் கண்டுணரவைத்தானே
என்தளிகைபுழுநீக்கும் தர்மப்பெருமானே
எனைக்-கண்டுண்ணவைத்த கர்னர்பெருமானே
தனித்தாய்தனியே தார்வேந்தாவுங்கோபம்
கைபதைக்கவாய்துடிக்க கண்துவடத்துக்கொண்டார்
கண்டார்கணையாழி கட்டழகன்கைதனில்தான்

கர்னர் புலந்திரன் கணையாழி காட்டினது.

இந்நாட்டுவேலையல்ல இந்தக்கணையாழி
மதுரையிலேவேலைகண்டீர் மன்னரசகோமானே
ஆருடையஆழியிது அடையாளஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆழியெடுத்து அலதாரன்வாசித்தான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிதிருமகனுக்
உன்மைந்தர்புலந்திரனார் வந்ததுநானறியேன்
அறியாமல்சொன்னேன் அரசேபொறுத்தருள்வீர்
என்று-வாய்த்தயிலைச்சருளும் வர்னப்பழக்காயும்
காவலர்வீரியற்குங் கைநிறையஅள்ளியிட்டார்
என்னுணேநீரும் இலையமிர்தந்தின்னுமென்றான்
மன்னுடிவாசங்கள் மன்னர்கையில்தான்கொடுத்தான்
வாசங்கள்சாப்பிட்டு மன்னன்தனித்திருந்தான்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்கூறுவான்
பாருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
நாடுநகரமும் நல்லதொருராச்சியமும்
அடங்கலுந்தோற்று அனைவரும்போனரோ
முத்திரைகையிடப்போனீர் முடிமன்னர்சோலிலெல்லாம்
அன்றுயெடுத்துவந்த ஆழியிதுகாணும்
அடையாளமல்லவென்று அலைதாரன்கூறினான்
இப்பெரியவடையாள மெடுத்துவந்துகாட்டுமென்று
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துகாட்டுமென்றான்
உத்தமனார்கர்னர் ஊழியைத்தான்பார்த்து
துன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாளரண்மனையில்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்கிறதென்றுசொல்லி எடுத்தோடிவாருமென்றான்

உத்தம கன்னியரும் ஏழியப்பேர்தான்கேட்டு
தன்னுங்கருங்குழலாள் தற்சடையாள் தானிருக்கும்
மாதிருக்குமண்டபத்தை வந்துமிகத்தெண்டனிட்டார்
தன்னுங்கருங்குழலாள் தற்சடையாள் தான்பார்த்து
நீர்-யார்பணிமன்னா அறியவுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
காசிலிவர்ணர் கர்ணர்பணிதானுமென்றான்
ஆரணங்கேயும்முடைய அண்ணர்பணிதானுமென்றான்
மதுரைப்புலந்திரரும் வந்ததுமில்லையென்று
மாதுமணவாளர் வைத்தபடியில்லையென்று
காசிலிவர்ணர் கர்ணர்மேல்சந்தேகமதாய்
கூற்றார்கண்டீரோ கொடிநாகங்கொண்டவரும்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்குதென்றுசொல்லி எடுத்துவரச்சொன்னார்கள்
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்தாருமென்றார்
தன்னுங்கருங்குழலாள் தற்சடையுந்தான்கேட்டு
அவர்-ஆர்சொல்லுங்கேளார் அரவக்கொடிவேந்தன்
இழந்தோமேநாமும் இளங்கொடியையின்றோடே
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதருங்கைகொடுத்தாள்
வாங்கிதன்கைப்பத்தி மாலைமுடியாளும்
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார் கொற்றவனார்தூதுவன்
காசிலிவர்ணர் கர்ணர்திருவடிக்கு
கொண்டுவந்துவைத்து கொற்றவனுக்தெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பேழையை மன்னவனுந்தான்திறந்து
ஆணிப்பொன்னாலே அழுந்தியகுப்பியிட்டு
ஆயிரப்பொன்பெற்ற அபரஞ்சிவர்ணசரம்
மன்னவனுங்கைகொடுத்தான் மாணிக்கமோதிரத்தை
பார்வேந்தன்கைக்கொடுக்க பதினாகங்கொண்டோனும்
ஐவரிடதேவியவள் அரிவைவனம்போனாளே
முத்திரிகைப்போடப்போநீர் முடிமன்னர்வீட்டனைத்தும்
அன்றுஎடுத்துவந்த அடையாளப்பேழையடி
அடையாளமல்லவென்று அரசனுமேதுசொல்வான்
அந்தப்படிசொன்னாலும் அரிவையரைவைப்பதில்லை
தேனார்குழலியரை தீவளர்த்திதள்ளிவிடும்
அங்குதேசாதிபதி அதிகருணர்கூறுகிறார்
ஆரமுலையாளும் ஆளனுப்பிபோகவிட்டு
வண்டார்குழலாளை மருவோலைவந்தபின்பு
தேனார்குழலாளை தீவளர்த்திதள்ளிடுவோம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரிபோதனன்கேட்டு
எப்படிசொன்னாலும் இளங்கொடியைவைப்பதில்லை

துரியன்கோபித்து அக்கினியை வளர்க்கச்சொன்னது.

செம்பொன்மணியோரைத் தீக்குழிவெட்டுமென்றார்
அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு அரிவையிளமாதாளை
அத்திநகரபட்டணத்தை ஆளாமல்விடுவதில்லை
வீண்வார்த்தைபேசாதே வேணமட்டுஞ்சொன்னாலும்
இளங்கொடியைவைப்பதில்லை என்னதான்சொன்னாலும்
தேனார்குழலாளைத் தீவளர்த்துத்தள்ளிடுவேன்
உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியரைத்தானழைத்து
சித்திலங்குபூமுடியான் நியமித்தம்பமெல்லாம்
அத்தனைபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அத்தனைபேர்களும் அம்பலத்திலவந்துநின்று
எங்களையழைத்தது யேதுவகைசொல்லுமென்றார்
உங்களையழைத்தவகை ஒன்றற்குறைவுமில்லை
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அதனாலழைத்தேனென்று அரசனுக்குத்தெண்டனிட
அத்தனைபேருமாய் அம்பலத்திலவந்துநின்று
எங்கேயையம் தீக்குழிகள் எவ்விடத்தில்வெட்டுவது
அல்லிமருமகனை அக்கினியில்தானேற்ற
தேனார்குழலாளைத் தீயெரிக்கக்காண்பார்க்க
என்-ஆசாரவாசல்முன்னே அடாவேவெட்டுமென்றான்
வெட்டிக்குழிபறித்தார் வேகதரந்தாழிகையில்
தீக்குழிகளாச்சதென்று தெண்டனிட்டாரூழியர்கள்
தீயைவளர்த்துமென்றான் துரியோதிரப்பெருமான்
சித்திலங்குபூமுடியா நிமித்தங்கர்ணர்தான்கேட்டு
காவலாம்வீரியர்கள் காட்டகத்திலவந்துநின்று
பட்டமரம்பார்த்துப் பரிவுடனேயெல்லோரும்
ஆச்சாவுந்தேக்கும அழகாய்பிளந்தடுக்கி
சந்தனத்தேக்குஞ் சதுராய்பிளந்தடுக்கி
மூட்டினார்தீயை முடிமன்னர்சொற்படிக்கு
வானமட்டுந்தீயும் வளர்ந்ததேயக்நேரம்
ஆகாயமட்டும் அக்கினிகள்தான்வளர்ந்து
தீக்குழிவளர்ந்ததென்று தெண்டனிட்டார்சேவகரும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
காசிவிவர்ணர் கர்ணர்முகம்நோக்கி
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆரமுலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்

அக்கினியில் கர்ணர்விழப்போனது.

காசிவீவர்ணர் கர்ணரதுகேட்டு
என்மேல்சந்தேகம் எழில்வீரகண்டாயோ

அக்கினியில்காணுமிப்போ ஐயாவேகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிந்துகட்டிபச்சைவடம் மனைவாரிகர்ணர்
தீக்குழியைச்சுற்றிவந்தான் றென்னவன்பெருமானும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடாக்கொளுகலைந்து
கட்டிப்பிடித்தார்கள் கர்ணர்பெருமானை
கொற்றவனும்வீரியனும் கோபந்தணிந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன்பார்த்து
காசிலிவர்வர் கர்ணர்திருமகனார்
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானை
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆணங்கையிப்போ அழைத்துவரச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள் கர்ணர் புத்திரனுக்கு சொல்வது.

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியப்பேர்தானைகேட்டு
சிந்துநாடாளுகின்ற செல்வப்பெருமானே
அவர்-ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
நீர்-யார்பணிதூதா அறியவுரையுமென்றார்
தேசத்தழகனவன் துரியோதனன்பணிதான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
உங்கள்-ஐவர்மேற்சந்தேகமாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ கொற்றம்பூமன்னவனே
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
வானத்தளாவுகதீயும் வளர்ந்ததுமன்னவனே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகாயகத்தை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்ணர்புத்திரன சொலவது.

ஊழியப்பேர்தானுரைக்க வுத்தமனுந்தான்கேட்டு
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளிவிட்டு
ஆள்வாரேபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியாரோதானும் அல்லியுடசேவகத்தை
மதுரைதுரைச்சியரை மணமாலைசூட்டவென்று
காசொன்றுகோராதே காளையந்த அருச்சுனனார்
மூகதியேவந்து முடிமன்னர்மாலையிட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைதானசூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றானேயருச்சுனனார்
அப்படியல்லவே ஐவருடசேவகஞ்சன்
ஏழாம்வயதினிலே எதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
கட்டிமயிர்பிடித்து எடுத்துவுடல்பிளந்து
கோமானுதிரங் குதித்தக்கனையோடி
மன்னன்குடல்பிடுங்கி வனமாலைபூண்டுகொண்டார்
இவன்-அக்கினியில்தள்ளி அரசாளப்போறானோ

அன்று-பத்தினியைக்கொண்டுவந்து பாரச்சபைநடுவே
மாதினைத் துகிலாடை மானாசன்தானுரிந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்பொருத்திருந்தார்
அன்றுபொறுத்ததுபோல் ஐவரின்றுபொறுப்பாரோ
ஐவர்பொறுப்பதில்லை ஆனைதவழ்மார்பா
நூலால்கடுந்திறலோர் நூற்றொருவர்சேனையெல்லாம்
சேரக்கருவறுப்பார் சேனைகளத்தனையும்
அத்திபுரப்பட்டணத்தை அடங்கலையுந்தானிடித்து
பருத்தியும்ஆமணக்கும் பஞ்சவர்களிறைத்திடுவார்
பொரும்பொருமென்று பொற்கருணர்புத்திரரும்

கர்னர்புத்திரன் கலந்தாரியைக்கண்டது.

ஆரணங்குசேதி அறிந்துநான்வருவேனென்று
உத்தயவீரியனும் உட்கட்டைப்போய்புகுந்தான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிர்கண்டு
ஆதீனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
வந்துயிளப்பாறி மன்னவ திருமுகத்தை
தாதியைப்பார்த்து தார்வேந்தனுசொல்வான்
மாலைக்குழல்மாதேஎங்கள் மதனியாரைநீரழையும்
ஆரணங்குமப்போது அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தன்கைகவரி தாமொருத்திகைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபம்போய்புகுந்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமே
அத்திபுரம்நகருக் காதீனத்துக்குடையவனே
தான்பிறந்தநாட்டுக்கு தானேயதிபதியாய்
முத்துஞ்சூடுகோடு முழுதுமுடையவனே
மங்கையமேரயும்முடைய மைத்துனனார்வந்ததுகாண்
காசிலிவர்னர் கர்னர்திருமகனார்
மாலைமுடியழகர் மண்டபத்தில்வந்திறங்கி
அழைத்துவரச்சொன்னாரன்பான மைத்துனனார்
சொல்லுதற்குமுன்னமே தோகையெழுந்திருந்து
பூவணையைவிட்டு பூங்கிளியுந்தானிறங்கி
தாரார்குழலுடைய தாதிகள்தோளூன்றி
காரிழைமார்தாதியர்கள் கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து வேல்புருவங்கண்ணாளும்
மைத்துனனார்வந்திருக்கும மண்டபம்போய்புகுந்தாள்
மாலைமுடியானும் மதனிவரவுகண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழக்குதித்திறங்கி
மதனியார்பாதமலர் தூவித்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியந்தமங்கையரும்
கன்னியர்கள்மாலை சூடிமணம்பெறுவீர்

வாழ்த்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
இட்டதோராதினத்தில் ஏருமல்தானிருந்தான்

கலந்தாரி சொல்வது.

அப்போ-காரிழையாள்மாது கலந்தாரிஏதுரைப்பாள்
மைத்துனருநீருமிங்கே வந்தகருமமென்ன
மாலைக்குழலியரே மதனியரேநீர்கேளீர்
மதுரைப்பெருமாளும் வந்ததுமில்லையென்று
திரௌபதைவளர்த்தினார் தேசததமழுதுமன்னன்
வானமட்டும்தீப்கள் வளர்ந்தது காணுங்கோரம்
ஆனைக்குழிபகலம் அக்கினியும்வளருகுது
அக்கினியில்தள்ளவும் அழைத்துவரச்சொன்னாரே
ஆதலாலிங்குவந்தேன் அண்ணைக்கிளிமதனியென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகளும்
சட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
சீறிவெறிபறந்து செங்கையற்கண்முத்தருப்பி
அல்லிமருமகளை அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு
ஆர்வாழ்வோபின்னிருந்து அத்திநகர்பட்டணத்தை
அறியானோதானும் ஐவாதுசேவகத்தை
ஆளுலமுழுதுமன்ன னருச்சுனராசதுரை
மதுரைதுரைக்கியரை மணமாலைசூட்டவென்று
பூமியைவலமாக வருகின்றவேளையிலே
காசொன்றும்கோராதே கன்னியந்தவருச்சுனனார்
தாலியும்கோராதே தார்வேந்தாங்கோரம்
மாதுகருங்குழலை மன்னவர்மாலையிட்டு
தேவேந்திரபட்டம் தேர்விசையாண்டாரே
அப்படியல்லவோ ஐவாதுசேவகங்கள்
காலங்கள்பின்பலவோ கபடர்கள் நூற்றுவர்க்கும்
ஏதுக்குதள்ளுகிறான் என்னைப்பெருந்தீயில்
என்னையிவன் தள்ள யிவனாருகாரு
யார்காணுமென்னை அக்கினியில்தள்ளுறவன்
காவலர்பாண்டவர்கள் காடுறைந்துபோனவர்கள்
என்-மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனாரே
என்-மாமிதுகில்விரித்து வனவாசம்போனாளே
என்-ஏற்றக்குறைச்சல் இளப்பமாய்தானடந்தால்
அவர்-தளவறியாரோ ஐவர்சிகாமணிகள்
எனக்கு-நித்தமொருபட்டுத்தி நேரமொருபூச்சாத்தி
போதவொருபட்டுடுத்தி பொற்சரிகைப்பணிபூட்டி
மாமணையின்மேலே வளர்த்தார்மன்னவனார்
நான்-ஏற்றக்குறைச்சல் இருந்ததேயாமானால்
அவர்களறியாரோ அதிகர்னர்வீரியனே
அதுயில்லாதிருந்ததினால் ஆனந்தவாழ்மார்பா

வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருந்தீர்
என்னையிவன் தள்ள இவனாலேதானுமோ
தக்கப்புழுடைய தருமராதுதம்பியர்கள்
பதினெட்டுநாள்பாரதம் படையெடுத்துவந்தாக்கால்
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றுவர்கள்பூமுடியும்
வீமர்கைத்தெண்டாலும் விஜயர்கைஅம்பாலும்
காமக்குலவிளக்கு நகுலர்கைபாங்கினாலும்
சகாதேவர்கையிலிருக்கும் சக்கரத்துவாளினாலும்
துண்டுதுண்டமாகவே துளிக்கின்றபோதையிலே
கூறுகூறாகவே குவிக்கின்றபோதையிலே
பிணத்தின்மேல்தானடந்து பெண்கள்மாரெல்லோரும்
நாளை-தலைமேலேகையைவைத்து தானழுகுமாதர்களை
தம்பிமார்பெண்டுகளை தள்ளவேசொல்லுமென்றாள்

கர்னர்புத்திரன்சொல்லுவது.

அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயன்புத்திரனும்
நாளை-துண்டுதுண்டாக துணிக்கிறபேராளனும்
அரவக்கொடிவேந்தன் பஞ்சாளொருநாளும்
மாலைக்குழலியரே மதனியரேநீர்கேளீர்
எங்களையுமல்லாமல் யெழில்நாகங்கொண்டோனும்
எம்மை-தள்ளுகைக்குவந்தாலே தருமமுடியோனும்
என்னசொல்வீர்மதனி யென்றுரேமன்னவனும்
நான்-சொல்லவரியேனோ சுந்தரப்பூமுடியே
எதிரேயுத்தாரஞ்சொல்லி யெடுதுரைக்கமாட்டேனோ
அஞ்சுவேனோசொல்லுதற்கு ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஆர்காணுமென்னை யகனியிற்றள்ளுதற்கு
தம்பிமார்பெண்டுகளை தள்ளுமென்று சொல்லுதற்கு
அதற்குநானஞ்சுவேனோ ஆணழகாவீரியனே
அவ்வார்த்தைக்கேட்டு அங்குராயர்புதறிரனும்
மாலைக்குழலேயுன் மனத்தைநான்சோதித்தேன்
எதுக்குமஞ்சாதே இருமென்றுதானுரைத்தார்
அஞ்சிகையேன்காணும் ஆனந்தவாழ்மார்பா
ஒன்றிரண்டல்லவே உத்தமர்கள்வீரியமே
ஐந்துஅடையாளம் ஆணழகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குக்காவலாய் மைத்துனரேநீரிருக்க
அஞ்சேனொருநாளும் ஆசணங்குயென்றுரைத்தார்

கர்னர்புத்திரன் தூதனுக்குச்சொல்வது.

ஏலக்குழலியரே இருமென்றுதானுரைத்து
அப்போது தூதுவனும் அவ்விடத்தில்வினறிருந்தான்
வந்தவொருதூதுவனை மன்னவனுந்தானழைத்து
அஞ்சிக்கையாகயிங்கே அல்லோருநாயிருக்க

அவளஞ்சவில்லைகாணும் அதிசயம்பேசுகிறாள்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அதிக்கைவிடவந்தேனென்றார்
அவ்வார்த்தைசொல்லவென்று அனுப்பிவிட்டுத்தானவனை
கானலிலேதானிருந்தான் கட்டழகனைப்போது
அப்போதுதானவனும் அட்சணமேவந்துவிட்டான்

அரியோதிரன் வேதியரை யழையுமென்றது.

தேசத்தழகுமன்னன் அரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபந்தானாகி
காசிலிவர்ணர் கர்ணரைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேந்தனேயழையுமென்றார்
சாஸ்திரவாதிகளைச் சகலரையுமழையுமென்றான்
வேதந்தெரிந்தவரை வேதியரையழையுமென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அதிகர்ணர்தானெழுந்து
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தணரைத்தேடுகிறார்

பெருமாள் வருகிறது.

அந்தவொருவேளையிலே ஆயரவறிந்தார்
அண்டமளந்தவொரு ஆதிநாராயணரும்
இதுதான்சமயமென் றெம்பெருமாளேதுசொல்வார்
நல்லசகுணமென்று நாராயணரெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிய சதுர்மறைபோலாக
அறுபத்துநான்குகலை யாவுமுணர்ந்தவன்போல்
வேதங் ரைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுவேதியராய்
விருத்தக்கிழவராய் வெகுநாளாய்வாழ்பவராய்
தீரப்படித்தவராய் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகற்றவராய் முழுதுமறிந்தவராய்
தெண்டுபவுத்திரமும் திருமார்பில்பூநூலும்
தள்ளாதவேதியர்போல் தடியூன்றிவாறாரும்
வாரவொருவேதியரை மன்னவனுந்தான்பார்த்து
எதிர்கொண்டுதெண்டனிட்டார் மியலான அதிகருணர்
தெண்டனிட்டகர்ணரை சீர்பெறவேதான்வாழ்த்தி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மறையவனேதுரைப்பார்
அஞ்சாதேகர்ணரேநான் ஆதிமூலமாயவனார்
இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்வனத்தில்வந்தேன்யான்
கலக்கமனமுடைய கபடன்அரியனுக்கு
ஆருடஞ்சொல்லவந்தேன் அறிவழிந்தமன்னனுக்கு
ஆனதினால்நீர் அஞ்சவேண்டாம்ராசமன்று
மதுரைஆளாச்சியவள் வளநாடியுத்திரனும்
தன்தேவியண்டைவந்து தாமருவியவன்போனான்
அடையாளமுந்தந்து ஆணழகன்தான்போனான்
உன்மீதுசித்தினைகள் உம்மைசொல்லுமன்னனுக்கு

சிந்தைகலங்கவே தெரிவித்தேன்கபடனுக்கு
அஞ்சாதேவாருமென்று அந்தணர்சொல்லுகையில்
கர்ணர் அதுகேட்டு கண்கள் குளிர்ந்து
ஆனந்தங்கொண்டு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
கைலாகுதானகொடுத்துக் கானவர்கூடிவந்தார்

துரியோதிரன் வேதியனைக்கண்டு மரியாதைசெய்தது.

மானங்கொண்ட மன்னன்கொலுமுகத்தில்
அந்தணர்வருகையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
தெண்டனிட்டுவேதியர்க்குச் சிங்காதனங்கொடுத்தான்
குந்தினார்வேதியருங் கொலுமகாமண்டபத்தில்
மற்றதொருமன்னவர்கள் மகுடமுடிராசாக்கள்
ஏகமாய்நிறைந்தார்கள் எங்குமிடமில்லாமல்
அப்போதுவேதியரும் அரசனைமுகம்பார்த்து
எம்மையழைத்து ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
உம்மையழைத்தவகை ஒன்றுங்குறைவில்லை
அல்லிமருமகனே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
நாளுமதுகல்லதாய் நாயகமேசொல்லுமென்றான்

வேதியர் ஆருடஞ் சொல்வது.

கண்டாரேவேதியரும் கபடனதுகன்னிலையை
கூறுவார்வேதியருங் கொடிநாகமன்னனுக்கு
அரசர்க்குத்தக்கபடி ஆபாருளலுற்றார்
அஸ்தநட்சத்திரம் ஆகாதநாளாச்சே
இனரெட்டாநாளையிலே ஏந்திழையைத்தள்ளிடலாம்
உனக்குமொணமில்லை உமக்குங்குறைவில்லை
அக்கினியிற்றள்ளவென்றால் அதுக்குஇடமுமல்ல
ஆற்றங்கரையோரம் அக்கினியைத்தான்வளர்த்து
எட்டுநாளொருவாரம் எரிநெருப்பு ஆறாமல்
ஆகாசமட்டும் அடர்ந்துஎரியவிட்டு
பசுவினதுநெய்யாலே படரவெரியவிட்டு
தணியாமலக்கினியைத் தார்வேந்தர்காத்திருந்து
அன்றுடம்பிராமணர்க்கு அளவிறந்ததனங்கொடுத்து
கோதானபூதானங் கொடுத்துவாரவேதியர்க்கு
யானைகுதிரைபசு அபாரியாய்த்தான்கொடுத்து
எட்டுநாள்சென்றபின்பு ஏந்திழையைத்தள்ளிடும்
அதனுடனேதோஷம் அபரிதப்போய்விடும்
எட்டாநாளினோம இவ்விடத்தில்நானவருவேன்
கூடிருந்துதள்ளிடுவோம் கொற்றவனேயென்றாராம்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரவக்கொடிவேந்தன்

பூரித்திருந்தோளும் பொன்னணிந்தாள்சுமல
சக்கர ஷங்கொண்டு சீரங்கள்பூரித்து
வேதியரைப்பார்த்து வேந்தனெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டுநாளையிலே இங்குவாரும்வேதியரே
என்றுமிவனுரைக்க ஏதுசொல்வார்மாயவனார்
அப்படியேயாகுதென்று ஆயரவர்தானடந்தார்

பெருமாள் அல்லியிடம்வருவது.

காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுசுனைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
வேங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர்கள் காணுவனங்கடந்தார்
வாணுமதுரையது வடமதுரைதாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைநாடிவந்தார்
அல்லியரசாணியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கண்டாளேவேதியரைக் கன்னியிளமயிலே
வேதியரைக்கண்டவுடன் மெல்லியருக்தெண்டனிட
தெண்டனிட்டுமெல்லி செப்புவாளோர்வார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
தீரப்படித்தவரே தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றாளேதோகையரும்
தூரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆரணங்குயானபோக
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேஎந்தனுக்கு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனப்பெருமாள்
வீஷ்மர்துரோணர் விதுரனஸ்வத்தாமன்
கர்ணருங்காங்கையரும் கனத்ததொருமல்லியனும்
சிந்துபதிராசாவாம் துற்சாதனன்மன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று ஒன்பதுபேர்ராசாவாம்
அவர்கள்-ஏகாந்தமாய்க்கூடி இராசமன்னரெல்லவரும்
யாரேவோர்கன்னியாம் அவர்பேர்கலந்தாரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் திருட்டுப்பிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையால்கன்னியரை அக்கினியிலதனாளுதற்து
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியர்க்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேநானபோக
உங்களைக்கேட்டுபோக வந்தேன்காணுங்கமியே
என்றுமிவருரைக்க ஏந்திழையுங்கண்சிவந்து
சீறிவெறிபறந்து செங்கயற்கண்முத்தரும்பி
ஆடகசாலமோ அலங்காரமல்லர்களோ

அந்தணர்பிராமணரை அறைபிலடையுமென்றான்
கேட்டார்பெருமாளும் இனிமொழிவார்த்தைதனை
அகங்காரநீலியென்று ஆயர்மனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுயரூபம் மெய்பெருமாளாண்டவரும்
கண்டவர்கள் நாணமுடன் கரியமாலருமானார்
பார்த்தானேபல்லியம்மான் பாரளந்தார்வடிவமதை
மெத்தநடுநடுங்கி மேனியெல்லாம்வேர்வைவிட
வந்துபணிந்தானாம் மாயவனார்தன்பாதம்
பணிந்தெழுந்திருந்து பாலையருமேதுசொல்வான்
என்சாமியெ ஆருயிரே என்னுடையநாதாவே
ஆண்டவரேநீரிருக்க அடியாட்குவெனகுறை
ஆறதப்புமுறுமிழை அடியன்யானசெய்ததெல்லாம்
அத்தனையுமநீர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமானே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமாளும் அருளானதேதுசொலுவார்
மலிறப்பிறந்தவொரு வாழ்வரசியல்லியம்மே
போருஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாள்நாயகியை
தீயிலேதள்ளுதற்கு துரியோதனனினைத்தான்
வேதியனையழையுமென்றான் வேகதனகபடனவன்
அப்போதுவேதியர்போல் அவ்விடமயானபோனேன்
கலக்கமனமுடைய கபடன்துரியனுக்கு
ஆருடமொன்றுசொன்னேனே அநியழிக்கமன்னனுக்கு
அஸ்தநக்ஷத்திரம் ஆகாதகாலமென்றேன்
கேட்டையுமூலமுமாக்குதிகாலென்றுசொன்னேன்
இணைரெட்டுநாளையிலிசைந்ததாலென்றுசொன்னேன்
திபகட்டுழைமையது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையதினத்திலே அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருகஞ்சுமனை
நீயென்னசொல்லுமென்றானிகரில்லையம்பெருமாள்
என்றலேளன்னவாகும் எம்பெருமாளேநீர்சொல்லும்
ஆறுமொருவயணம் அல்லியம்மேசொல்கிறேன்
உனனைப்போல்பத்தினிபோ உத்தமியைசோதித்து
நீபிடித்தசெங்கோலே நேரிழைபாலகைகொடுத்து
ஸ்ரீமந்தபழங்களை தேன்மொழியாள்கைகொடுத்து
புளியாறுவாளிவ்வாய் பொற்பொற்கொடியாள்நாயகியே
அதுசமயமதானபார்த்து ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஊசிபோல்மின்னல்மின்னி ஒருநொடியில்மழைசொரிவேன்
குமரியேபெய்யவைப்பேன் கொடிநாதமக்கினிமுன்
அம்மையாறுநீர்பெருகி அணைத்துவிடுமக்கினியை
அரசனதுசேனையெல்லாம் ஆற்றில்மிதப்பார்கள்

அதுசமயம்நீபார்த்து அனுப்பிவிடுகிறாயிதனை
ஆயுதங்களைக்கைகொடுத்து அனுப்பிவிடுகிறாயிதனை
சகலகலை வெல்லவுஞ் சிரமெடுத்துவிடு
என்றுசொல்லிமாயவனு மெழுதியிருந்தாரப்போது
அப்படியேநல்லதென்று அல்லியரசாணியிருந்தாள்

வேதியர் அத்திபுரம் வந்துசேர்ந்தது.

அடியளந்தவெம்பெருமான் ஆதிமூலமாயவனார்
மதுராபுரிகடந்து வைகைவளநாடுவிட்டு
காடுசெடிகடந்து காறுநதாண்டலைந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தாரத்திபுரம்
தேசத்தமருமன்னன் துரியோதனனிடத்தில்
வந்துவிட்டார்வேதியரும் மாபாவியம்பலத்தில்

துரியோதிரன் சொல்லுவது.

கண்டானேவேதியனை கபடன் துரியோதனன்
ஐயாபெரியவரே அன்பானவேதியரே
முப்பத்திரண்டறமுஞ் செய்தேன்நான் வேதியரே
யானைகுதிரை அபாரியாய்நானுங்கொடுத்தேன்
கோதானபூதானம கொடுத்தேன்நான்வேதியரே
ஆற்றங்கரையோரமதா அக்கினியைவளர்த்துவிட்டேன்
கட்டுகோளாகவே எரிகிறது அக்கினிதான
இன்றேகெட்டுவாச்சு எழிலானவேதியரே
ஆச்சுதானென்றால் அரவக்கொடிவேந்தன்
அட்சணமாயவனும் அவனேசேதிதான்கேட்டு
சரியாச்சுமன்னவனே தனஞ்செயனோசேத்திரா
உன்மனதுபடிசெய்யவாம மறையவனுரைக்கையிலே

துரியோதிரன கர்னனையழைக்கச்சொல்வது.

தேசத்தமருமன்னன் துரியோதிரப்பெருமான்
ஆரடாதூதுவனே அழையடாகர்னனைத்தான்
அவ்வசனங்கேட்டு அந்ததூதனோடிவந்து
காசினிவர்னர் கர்னனைத்தானழைக்க
அம்பலக்கச்சேரி அதிகர்னர்வந்தனர்
கர்னனைத்தான்பார்த்து கபடனவனேதுசொல்வான்
கேளுங்காண்கர்னரே கெடுவுசனுஞ்சரியாச்சு
தாரார்குழலை தனலுக்கழையுமென்றான்
கடுகவரவழையும் கலக்காரிநாயகத்தை
என்றுமவனுரைக்க எழிமனங்களித்தான்
வேதியரைக்கண்டார் வேந்தனதிகருனர்
கண்சைகைகாட்டினார் கரியமாலெம்பெருமான்

கர்னா கலகதாரியிடம் வருவது

அந்தநொருகண்சிமிட்டை அதிகர்னர்தான்பார்த்து

கடுகியெழுந்தார் கன்னியின்றன்கோட்டைக்கு
மாதாதுரகோட்டைக்கு மன்னவனும்வந்துவிட்டான்
கலந்தாரியாண்மனைக்கு கட்டழகநட்புகுந்து
தாதிமார்கண்டு தையலர்களோடிவந்து
காலுக்குநீர்வார்த்தார் களையாறவீசினார்
பாதத்தில்தான்பணிந்தார் பாவையழகியற்கு
தன்னைப்பணிந்த தாதிமுகம்நோக்கி
மாதுகருங்குழலை வரவழையுமென்றார்
கலந்தாரிநாயகத்தை கடுகவழையுமென்றார்
ஓடிவந்தாளுட்புகுந்தா ளுத்தமிக்குதெண்டனிட்டு
ஆச்சியரேயும்மை யருமையாய்த்தான்வளர்த்த
ஊட்டிவளர்த்தெடுத்த வுன்னம்மான்வந்தார்காண்
அழைத்துவரச்சொன்னார் அம்மானையிருவார்
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவையெழுந்திடுவாள்
பூஞ்சிலம்புதண்டை பொன்னாபரணமென்ன
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகமும்
மாயவனார்சீர்பாதம் வணங்கியேநமஸ்கரித்தாள்
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணாழிகாலமட்டும்
கற்பநித்ததூண்போல் கலங்காதரசாள்வீர்
வாழ்ந்திருமென்று இன்பமுடன்தான்வாழ்த்த
எங்கேவந்தீரெங்கேவந்தீ ரென்னவளர்க்குமாமாவே
வந்தவிபரத்தை மாமாவேசொல்லுமென்றாள்

கர்ணர்சொல்வது.

தேசந்தழருமன்னன் துரியோதனப்பெருமான்
அக்கினிவளர்த்தி அனல்பாயவுங்களமமான்
வரவழைத்தாரும்மை மாதுகருங்குழலே
வெகுகோடிமன்னன் வேந்தர்கடைநெருங்க
சகலோருங்காண சந்தடிநெருங்குது
வேதபிராமணரும் விளங்குகிறாவிடத்தில்
சீக்கிரமாய்வாருமென்று சீரானவடையாளம்
கொடுத்தாரேகர்ணர் கோதையவள்கைதனிலே
வாங்கினாளடையாளம் மலர்க்கரத்தைதானீட்டி
அரண்மனைதாதியர்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
ஆச்சியரேயுமக்கு அமர்ந்ததுதீய்கண்டார்
தீய்க்கோநீதான்பிறந்தாய் ஆரமுலையாளே
அக்கினிக்கோநீபிறந்தாய் ஆரமுலையாளே
கொழுந்துவிட்டெரியுது கொம்பனைக்குபெருந்தணலு
செந்தணலுக்கென்று செழித்ததுநீதான்வளர்ந்தீ
இதுதானோகண்டபலன் என்றழுதார்தாதியர்கள்

கலந்தாரிசொல்வது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியதுசொல்வாள்
அழகுள்ளதாருபெண்டுகளை ஆரணங்குகையமர்த்தி
கேளுங்கள்தாதிகளே இனிமொழியாளெனவசனம்
கணவன்றனைச்சேர்ந்த கன்னியருமெய்யானால்
சோரத்தனமில்லாமல் சுந்தரனைநிஜமானால்
தீக்குழிக்குதப்புவேனே திசைபெட்டுந்தானறிய
அக்கினிக்குதப்புவேன் அஷ்டதிசைதானறிய
இதுதானேஎன்னுடைய இருதயத்துண்ணயங்கள்
எல்லோருமறியட்டும் ஏந்திழையாள்செய்தகுற்றம்
என்று-சூற்றினள்தாதியரை அல்லிமருமகளும்
ஸ்நானங்கள்செய்து செபதபங்கள்தான்முடித்து
சொக்கரைத்தானினைந்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சள்துயிலுடுத்தி மடியில்வைத்தஅடையாளம்
கோடாலிமுடிசிமிட்டு குடமல்லிதானணிந்து
சீரானநெற்றியிலே திலதங்கள்தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டஞ் சுற்றிலும்நெருங்கிவர
தாதிமார்கூட்டம் தனைநெருங்கிவர
மாமனுதிகருணர் மன்னன்படைநெருங்கிவர
காவலர்படைகளது கன்னியரோநெருங்கிவர
குடைகளிருபுறமும கொம்பனையைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்கு வருகிறது.

கோட்டையைவிடுக்க கொம்பனையாள்வெளியானாள்
சந்திரனைக்காணாத தங்கைவெளிப்பட்டாளாம்
சூரியனைக்காணாத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
கால்பீலிகலகலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
நெற்றிசுற்றினிறிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தாண்டி
அம்பைக்கரையோரம் ஆரணங்குவருகையிலே
எதிட்டுப்பார்த்தார்கள் எங்குமகாஜனங்கள்
கங்கைகரைகொள்ளாத கனமானசேனைத்திரள்
எங்கெங்கும்நிறைந்திருப்பார் எள்ளுவிழஇடமுமில்லை
அக்கினிபெருந்தணலும் ஆகிகள்பொருக்கிலையோ
மெத்தப்பயந்தாள் மேனிகருக்கிவிட
மேகைபடங்கப்புது பூமிகள்தெரியவில்லை
அக்கினிசுவாலே ஆற்றமுடிகூடவில்லை
தனித்துமிகப்போகுது தணலெனறபெருஞ்சுடரால்
அக்கினிச்சுடராலே அருந்தாகந்தானெடுத்து

நாவுவரண்டது நடுநாவுநீருபற்றி
ஆலவாய்வந்துநின்றாள் ஆற்றுநீர்தான்குடிக்க
அந்தவொருவேளையிலே ஆயனுந்தான்பார்த்து
மாய்கையொன்றுசெய்தார் மாயன்பெருமானும்
ஊசிபோல்மின்னி உரிபோலேகாலிறங்கி
இருண்டுதுமேகம் எங்குங்கறுகறுத்து
ஆனைதுப்பிபோலே அமர்ந்துவருஞ்சலம்போலே
சோனைமழைமாரி சொரியுது அந்நேரம்
வானமலர்மாரி வருஷிக்குமந்நேரம்

அல்லி புளியாறு அனுப்புதல்.

ஆறுஜலமோடுது அணிமதுரைநாயகியாள்
எம்பெருமான்சேதி இதுதான்தருணமென்று
மதுரைபெருமாளும் வைகையிலேவந்துநின்று
தவனப்புளிகளை தையல்கரைச்சிவிட்டாள்
இச்சையாய்புளிப்பு இனிபுளிப்பு நீதான்றையிலே
அள்ளிக்குடித்தாளாம் அங்கமதுதான்குளிர
திரேகங்குளிர்ந்தது தேன்மொழிக்குஅந்நேரம்
தெளிந்தமுகமானாள் திருவழகிபூமாது
கர்ணர்திருமுகங்கள் களையழகுதான்பூண்டார்
இந்தரகசியங்கள் யாவருக்குந்தெரியாது
அந்தசமையத்திலே அமர்ந்துமழைபொழியயிலே
தேசத்தழகனவன் திரியோதிரன்பார்த்து
கடுகவரச்சொல்லுமென்றான் கலந்தாரிநாயகத்தை
அப்போயிளம்பிறையா ளதுக்கொன்றுமஞ்சாமல்
அச்சுதரைத்தானினைந்து அரிவையவள்முகமலர்ந்து
ஆற்றுநீர்தானபொசித்து அருந்தாகந்தானருந்தி
அக்கினிக்குழியருகே அரிவையரைகொண்டுவந்தார்
தீக்குழியைத்தேடித் தேன்மொழியாள்வந்துநின்றாள்
கண்டார்களெல்லோருங் கன்னியவள்நிற்கையிலே
அந்தசமையத்தில் ஆயர்கிருபையினால்
பெரியாறுபெருகிறது பெருவெள்ளமோடுகுது
அம்மைப்பெருகி அலைமோதும்வேளையிலே

அல்லி பெண்களை யனுப்புதல்.

மதுரைவளநாட்டியவள் மயிலனையாளல்லியரும்
எம்பெருமான்சொன்ன எண்ணத்தைதானினைந்து
இதுதான்சமயம் இப்போதேதள்ளிடுவார்
ஆரடிதாதியரே அதிகாரிசெங்கமலம்
இதுதான்சமயம் ஏந்திழையேவாடியென்றாள்
அவள்சொல்லாதநீலி வல்லாண்மைகாரியவள்

ஏனம்மாவென்று ஏந்திழையாள்வந்துநின்று
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்கமலத்தாதியரை
மகுடமுடிசூட்டி மதாணிப்பதக்கமிட்டு
வச்சிரகபாயணிந்து மாணிக்கமாலையிட்டு
காலில்விருதுகட்டி காண்டாமணிதரித்து
ஆழியுஞ்செங்கோலும் அவள்கையில்தான்கொடுத்து
பாண்டியவள்வாழும் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மூதாரிக்கையிலிட்டு மூதுகிலேடாலணிந்து
அல்லியரைப்போலே அவளையலங்கரித்து
அஞ்சாதேபெண்ணரசே அல்லியரும்நானென்று
என்பெயரைநீதரித்து தட்டணமேநீபோயி
ஆடாளென்மருமகனை இந்திரிற்றன்ருபவன்
எவரடாமருமகனை இந்திரிற்றன்ருபவன்
கொடுக்கிறேன்பூசை குடுமிதலையுருள
அதிகாரிநானிருக்க ஆடாதன்ருபவன்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துநீபோயி
அந்தப்படியாக அவன்படையில்போய்விழுந்தால்
அசட்டையாய்நிற்பார்கள் அல்லியிவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லித்திருமகனுர்
சேர்ந்துயிருந்ததுவும் திருவாழிகொடுத்ததுவும்
வந்ததும்போனதும் வயணமாய்நீயுரைத்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகிக்கு
மாதாங்கியழைத்துபோய் கன்னிமாடகோட்டையிலே
ஆரண்மனையிற்கொண்டுபோய் ஆணங்குபெண்மயிலே
கச்சைகள்தீர்ந்து மனதைமகிழவைத்து
இளைஞ்சிலநாளேந்திழையேசென்றபின்பு
பாண்டவர்வந்து பதியமர்ந்தபிற்பாடு
வெற்றிமதயானை வீமாதுதண்டாலே
நூற்றுவர்பூமுடியை நொடியிலதுணித்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோறேன் மனஞ்சாதேயென்றுசொல்லி
தேறுதலைசொல்லி செங்கமலம்வாருமென்றாள்

செங்கமலம் வருகிறது.

அப்படியேநல்லதென்று அரிவையிவள்சொல்லையிலே
பயணங்களானாள் பைங்கிளியாள்செங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல் கொம்பனைமார்சேர்ந்தார்கள்
ஆயுதவரிசையுடன் அநேகம்பேர்துணையானார்
பாகுகளும்பல்லையமும் பரிசைகளுமக்திகளும்
ஈட்டிகளுமம்புகளும் உதிர்த்துகுத்துஞ்சூலங்களும்

வலைதடியுஞ்சக்கரமும் மங்கையர்கைபிடித்து
இவ்வளவுபேர்களையும் ஏந்திழைக்குத்துணையாக்கி
மருமகட்குதானுகந்த வரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மேளமுமபேரிகையும் விருதுகளுந்தான்கொடுத்து
ஆற்றிலேதெப்பங்கட்டி அதன்மேபரிகைதானேற்றி
போய்வாங்களென்றுசொல்லி பொற்கொடியுமனுப்பிவைத்தாள்
தெப்பமரத்தின்மேல் தேன்மொழிமார்தானேறி
சகலவிருதுடனே தையலர்கள்வாரார்கள்
கரைபுரண்டவெள்ளம் கனத்தாறுமுண்ணோட
அந்தசமயத்தில் அச்சுதரும்பார்த்திருந்தார்

கலந்தாரி தீயைச்சுற்றிவருவது.

அக்கினியைவந்துநின்றாள் அரிவைகலந்தாரி
சுற்றிவாச்சொன்னார்கள் தோகையிளமயிலே
தலைமேற்கரங்குவித்து தையலருஞ்சுற்றிவந்தாள்
தன்றுமென்றூண்டீயில் சற்பக்கொடிவேந்தன்
விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வெள்ளம்புரண்டதுவே

ஆறுபெருகி அக்கினியைத்தணித்தது.

ஆயர்கிருபையினால் ஆறுவாண்டதுவே
ஆகாயகெங்கை அலைமோதிவந்ததுவே
புரண்டோடிவெள்ளம் பெருந்தணல்விழுந்ததுவே
கட்டையுந்தீயுங் கனத்துமிதந்துகாண்
அக்கினிதணிந்தது ஆறுவெள்ளமோடுதுகாண்
படர்ந்ததேவெள்ளம் பார்மன்னர்மீதிலேதான்
சிலபேர்மிதந்தார்கள் சிலபேர்முறிந்தார்கள்
வேடிக்கைபார்த்தவர் மிதக்கிறாம்பையிலே
உயிரிழந்துபோனவரும் ஓடியேபோனவரும்
கரையேறிப்போனவரும் காலோட்டம்பிடித்தவரும்
சிதறிவிழுவாரும் சிவனுயிர்போனவரும்
அலறிவிழுந்தவரும் அக்கரையேபோனவரும்
திக்குத்தெரியாமல் திசைகெட்டுப்போனவரும்
அறியாமல்வந்தோம் ஆற்றுக்கிரையாக
தெரியாமல்வந்தோம் சிவன்பறிகொடுக்க
ஒருவர்போனவழி ஒருவருக்குந்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முறிந்துகெட்டுஓடுகிறார்
அரிவைகலந்தாரி அசையாப்பதுமையைப்போல்
ஆயன்கிருபையினால் அவ்விடத்தில்தானிருந்தாள்
கைகுவித்தபடியாக கன்னியருந்தானிருந்தாள்
ஆறுபெருகிஜலம் அதனைச்சுற்றிஓடுகுதாம்
கானரும்நின்றிருந்தார் கனத்தபெருவாற்றில்

மற்றவர்களெல்லாம் மாண்டதும்பிழைத்ததுவும்
மூர்ச்சைகளானதுவும் மெய்மறந்துபோனவரும்
வயிறுபெரித்தவரும் மண்மேல்விழுந்தவரும்
சளைப்பட்டுப்போனவரும் கண்பிதுங்கிப்போனவரும்
திகிலடைந்துபோனவர்கள் திசைமாறியோடுகிறார்

மதுரைப்பெண்கள்வந்து நெருங்கினது.

அந்தச்சமயத்தில் ஆற்றங்கரையோரம்
பெண்கள்படைநெருக்க பேரிகைவாத்தியங்கள்
முரசகளடிபடவே முறையமிட்டபேரிகைகள்
டங்காரமுழங்கவும் தவுண்டுமெல்லாரிகொட்ட
சற்சரிகைவீணைகளுந் தாக்கிமுரசறைய
அடிபடுதூராயபேரி அடிவானத்திடிபோல
கோடைகாலத்திடிபோல தனிமதுரைபெண்களெல்லாம்
ஆரடாவென்னுடைய அருமைமருமகனை
இந்திரனார்தேவியனை என்னுடையகண்ணிமணியை
ஆசைமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுபவன்
அவன்-ஆண்மையும்வீரியமும் அறிகிறேன்பாரென்று
தெப்பமரத்தைவிட்டு தேன்மொழிமார்தானிறங்கி
படைகளுடனேபெண்கள் பதறிவிழுந்தார்கள்
ஒடுகிறசெனங்களை ஒருமிக்கத்துறத்துகிறார்
கொக்குத்திரளிலே இராஜாளிபுகுந்ததுபோல்
புலியின்கூட்டத்தில் போய்விழுந்தசிங்கம்போல்
வந்துவிழுந்து மாட்டுகிறார்பெண்களெல்லாம்
யானைபடைக்கஞ்சாத அல்லியின்றன்தாதியர்கள்
பாலாவும்பரிசைகளும் பாங்குபிடியம்புகளும்
ஈட்டிசுழட்டுவதும் எகிறிக்குதிப்பதுவும்
பாலாதிருப்புவதும் படையிலேபோவதுவும்
பாங்குசுழட்டுவதும் பக்கத்தில்குத்துவதும்
கத்திசுழட்டுவதும் கவ்விவிழுவதுவும்
சிறுத்தைபோலாட்டுவதும் சேரவந்துகுத்துவதும்
எகிறிக்குதிக்கிறதும் எச்சரித்துமாட்டுவதும்
இந்தப்படியாக இசைந்துமேசேனையெல்லாம்
மூலைக்குமூலை முறிந்ததேசேனையெல்லாம்
இதுவென்னவதிசயம் இவர்கள்யார்பெண்படைகள்
மதுரைதுரைச்சியவள் மயிலனையாள்வந்துவிட்டாள்
[illegible] பிடிக்கப்போறோமோ இவள்கையில்தப்புவமோ
[illegible] பெண்ணாக மதியாளொருவரையும்

இன்றைக்கிருக்கிறோமே இவள் கையில்மாண்டிடுவோம்
தாக்ஷண்யமெண்ணாளே தயவுடன்பாராளே
எப்படியென்றுசொல்லி இரடிவிழுவாரும்
ஆயுதத்தால்காயம்பட்டு அலறிவிழுவாரும்
ஆற்றுக்குதப்பியே ஆருயிர்பிழைத்துவந்தோம்
கூற்றுவன்போலே கொல்லவந்தார்பெண்களென்று
பல்லைத்திறப்பார்கள் படுக்கையாய்விழுவார்கள்
முன்னோடுகிறவன்பின்னே முட்டுவானிவன்றலையை
ஓடிநின்றுபார்ப்பார்கள் ஒருவர்பின்னேநுழைவார்கள்
கால்மாடுதலைமாடாய் கதறிவிழுவார்கள்
இந்தப்படியாக இறைஞ்சதுசேனையெல்லாம்
அல்லியைப்போல அதிகாரிசெங்கமலம்
மன்னவராய்ப்பார்த்து மாட்டுகிறாள்நல்லதெப்பை
சின்னங்களானார் துரியோதனன்படைகள்
அப்போதுமாயவனார் அச்சுதனார்கோபாலர்
அறியாதுபோலே ஆனந்தமாகஐயர்
குஞ்சிரிப்புகொண்டு கோபாலர்பார்த்திருந்து
அங்குதேசாதிபதி அதிவீரன்கர்ணனும்
ஆறுபெருகினதும் அல்லிப்பெண்கள்சொல்கிறதும்
அதிசயம்போலே அதிவீரன்கர்ணனும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகியும்
சிரித்தமுகத்துடனே தேன்மொழியும்பார்த்திருந்தாள்
பெண்கள்திறமையைப் பூரிப்பாய்கைத்திருந்தாள்
என்னை-அரசாளும்நாயகியாள் ஆதரிக்கவந்தாரோ
என்றுமனம்பூரித்து எந்திழையும்பார்த்திருந்தாள்

துரியோதிரன் எண்ணமிட்டது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமாள்
எண்ணுவாள்கோடிசிந்தை இராசன்கபடனவன்
அக்கினிவளர்ந்ததும் அவலமாய்போனதும்
வெள்ளம்பிரண்டு வெகுபேர்மிதந்ததும்
சகிக்கமுடிகொள்ளாமல் தானோடிவந்ததும்
மதுரைப்படைபெண்கள் வந்துமிகச்சாடுவதும்
வெட்கங்கெட்டுநின்றதுவும் வேந்தர்களோடினதும்
சின்னங்கள்பட்டதுவுஞ் சேனைகளோடினதும்
விருதாவாய்திரவியங்கள் வீண்செலவானதுவும்
மங்கைகலந்தாரி மணங்கலங்கிநிற்பதுவும்
திரவியம்போனதல்லால் சின்னங்கள்பட்டதுவும்
கிழப்பாப்பான்சொன்ன கெடுதலைவார்த்தைகளும்

அடையாளங்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்தினதும்
இதுகளெல்லாம்பார்த்து எங்கிமனந்துன்றி
பெருமூச்சைவிட்டான் போனதுரியனவன்
குன்றினன்துரிடனவன் குருடன்திருமகனார்
அறியாமற்செய்தோம் அல்லிமருமகளை
இடுக்கங்கள்வந்ததே இந்திரன்தேவியினால்
மிதமிஞ்சிப்போயிற்றே மெல்லியவளஞ்சாளே
பாராமற்போனோமே பவுசுகுலைந்துபோனோம்
கண்டோர்நகைக்கத் தவடலெடுத்தேன்
பார்த்தோர்நகைக்க பரிகாசமாச்சுதென்று
குறியாகப்பார்த்தான் கோதையர்திருவழகை
அல்லியவனல்ல அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
அல்லியனுமதியால் அடையாளம்பெற்றுவந்தாள்
முத்திரையுஞ்செங்கோலும் முடியுந்தரித்துவந்தாள்
இவள்கையில்மாண்டார்கள் எண்ணத்தொலையாது
அவள்வந்தாளாமானால் யார்தப்பப்போறார்கள்
வெள்ளாட்டிகைதனிலே வெட்கங்கள்கெட்டோமே
தாதியவள்கையில் தலையிரக்கமானோமே
தாதியைத்தான்வணங்க தலைவிதியோவெந்தனுக்கு
யாரைக்கொண்டுமன்னிப்போம் அநீதமாய்மாளுகுதே

துரியோதனனுக்கு சொல்வது.

என்றுதிரியோதிரனும் இருதயந்தான்கலங்கி
மன்னர்கருணனை வாவென்றுதானழைத்தான்
கர்னர்பெருமாளும் கடுகெனவேவந்துநின்றார்
கர்னர்முகம்நோக்கி கபடனுமேதுசொல்வான்
நீர்-சொன்னதுமெய்யாச்சு குதாய்முடிந்ததுகாண்
அடையாளக்குறிப்பைநான் ஆராய்ந்துபார்க்காமல்
வீண்பழியுன்மீதில் விருதாவாய்ச்சுமத்திவைத்தேன்
இப்போ-அல்லிமுடிதரித்து ஆழிச்செங்கோல்கைபிடித்து
அடையாளந்தன்னுடனே அதிகாரம்பெற்றுவந்தாள்
இப்போதெரிந்தது இந்திரனார்வந்தாரென்று
விருதாவாய்ப்பெண்கள் வீணாகச்சொல்லுகிறார்
என்நமக்குபழிபாவம் ஏந்திழைமார்தன்னுடனே
வந்ததொருபெண்களுக்கு வயணமாநீருரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாக்கி
கோபத்தையடக்கி கொம்பனைமார்தன்னுடனே
அல்லிமருமகளை அரிவையர்கள்தன்னுடனே
கூட்டியுறவாக்கி கோட்டையிலேகொண்டுசென்று
செல்வமுஞ்சீரும் சிறப்புகளுந்தான்செய்து
அவர்களடைபடிக்கு அன்புடனேநீர்செய்து
இட்டப்படித்தும் சீர்கர்னர்மன்னவரே

போமென்றுசொல்லி போர்வேந்தன் தானடந்தான்

கர்ணர் பெண்டுகளைக்கண்டது.

அப்போதுகர்ணர் அதிகமனமகிழ்ந்து
அச்சுதாண்டையிலே அறிக்கையிட்டார்கர்ணரவர்
இருவருங்கூடி எதிர்த்துவந்தபெண்கள்முன்னே
வந்தெதிரேநின்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னே
எதிட்டுப்பார்த்தார்கள் ஏந்திழையாள் தாதியவள்
மறையவர்கர்ணருக்கு வணங்கியேதான்தொழுதாள்
வந்துபணிந்த மங்கையரைத்தான்வாழ்த்தி
பொருங்பொரும்கோபங்கள் பொற்கொடியேமாதரசே
பட்டால்தெரியும் பாரகுணமில்லாதார்
கெட்டால்தெரியாமல் யாரோயெவரோவென்று
தெரியாமல்செய்தான் திரியோதனப்பெருமான்
ஆழிக்குஞ்செங்கோற்கும் அதற்காகப்பொறுத்தருளும்
வாருங்கள்தாதியென்று மன்னவர்கள்தானழைக்க
கோபந்தணிந்து கொம்பனையாள்செங்கமலம்
குளிர்ந்தமுகமாகிக் கொம்பனைமார்தானடந்தார்
கர்ணருமாயவருங் கட்டழகிமாரெல்லோரும்
பூஞ்சிலம்புதன்னுடைய பொற்கொடியாள்கலந்தாரி
அண்டையில்வந்தார்கள் அனைவருமப்போது
ஆயற்குங்கர்ணருக்கு மடிவணங்கிதான்தொழுதாள்
அடிபணிந்தமங்கையரை ஆயனுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவளே கன்னியரேநீர்வாழி
வாழ்த்திவிடைகொடுத்தார் மாயவனெம்பெருமாள்
வந்தசொருதாதியுடன் மகுடமுடிதான்பார்த்து
அத்தைமகுடமென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
வந்ததொருபெண்களெல்லாம் மயிலணைக்குதெண்டனிட்டார்
அப்போதுசெங்கமலம் அல்லிமருமகளை
நாடாளுங்கன்னியவள் நாயகியாளென்றுசொல்லி
கலந்தாரிநாயகிக்கு கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
செங்கமலத்தாதியரைச் சீர்பெறவேவாழ்த்தி
ஆலிங்கனஞ்செய்து அல்லிமருமகளும்

கலந்தாரிகோட்டைக்கு அழைத்துவருகிறது.

எல்லோருமாய்க்கூடி இசைந்தாநடந்தார்கள்
கன்னியனகோட்டைக்கு கடுகிநடந்தார்கள்

காவலுக்குள் நுழைந்தார் கலந்தாரிகோட்டையிலே
கர்ணர் திருமகனுங் கண்டுதொழுதாளும்
எல்லோருங்கூடி ஏந்திழையாள்கோட்டையிலே
உள்ளே நுழைந்தார்கள் உட்கட்டரண்மனையில்
தாயரந்தனற்சடையான் தையலரும்வந்துவிட்டாள்
பேரால்மிகுந்த பெருந்திருவாள்நாயகமும்
அனைவரும்வந்தார்கள் அன்புடனேவாழ்த்தி
ஆலமெடுத்தார்கள் ஐந்நூறுதாதியர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செல்வநியாள்மங்கையற்கு
அவரவர்களாசனத்தில் அமர்ந்தார்களெல்லாரும்
ஆயன்பெருமாளும் அமர்ந்தார்சிங்காதனத்தில்

ஸ்ரீமந்தஞ் செய்தது.

மதுரையிலேதானிருந்து வந்தவந்தபெண்களெல்லாம்
ஸ்ரீமந்தஞ்செய்வதற்கு சிந்தையிலேதானெண்ணி
கட்டார்கருங்குழலாள் கன்னியரையலங்கரித்து
பொன்சரிகைசேலையது பூவையரையலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான்பூசி
களபகஸ்தூரிகளை கலந்துமிகப்பூசி
மங்களகரமாக மயிலனையையலங்கரித்து
பேடைமயிலனையாள் பெண்மயிலைக்குந்தவைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மசக்கைபண்டங்களெல்லாம்
வரிசையுடன்தான்கொடுத்து மயிலனைமாரந்நேரம்
அல்லிதிருமுடியும் அழுத்தியசெங்கோலும்
மோர்பெற்றமுத்திரையும் மொய்குழலாளண்டைவைத்து
வந்துபணிந்தார்கள் வளநாடுமங்கையற்கு
பேரிகையறைந்தார்கள் பெரியடங்காதான்முழங்க
மல்லரிதாளம் மத்தளந்துந்தாரி
நாகசுரம்புள்ளாங்குழல் நலமுடனேதானூத
ஆலங்கள்தான்சுழட்ட அரிவையிளமங்கையற்கு
சேஷைகள்தானிறைக்க சந்தனப்பொடியிறைக்க
குந்தாணிமேலே கொம்பனையைநிற்கவைத்து
பட்டுதிரைவளர்த்தி பைங்கிளியைக்குந்தவைத்து
ஆலஞ்சுழட்டி அட்சதைப்பொட்டுமிட்டு
சாந்துதிலர்தமிட்டு சந்தனமும்மேற்பூசி

பண்டுபலாதிகள் பழவர்க்கம்ருசிவர்க்கமும்
கொச்சிமலைத்தேனும் குடகுமலைத்தேனும்
சீனிச்சருக்கரையும் சிவந்தபலாச்சுளையும்
வாழைகனிருசியும் மாம்பழமுஞ்சற்கரையும்
மற்றபலகாரமும் வகையானயினிப்புளிப்பும்
கொச்சிதமர்த்தங் கொய்யாக்கனிமுதலாய்
வடைசுகியன்பணியாரம் அதிரசந்தோசையுடன்
அப்பளம்பணியாரம் ஆனபசுவுநெய்யுந்தான்
ஏற்றியிறக்கி இன்பமுடனுண்ணவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்மங்கையரும்
கையலம்பித்தானும் களிப்புடனேவாய்துடைத்து
கற்பூரத்தாம்பூலம் கனிவாய்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனமும்புட்பமும் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
மாயவனும்மன்னவனும் மற்றதொருபெண்களெல்லாம்
எல்லோரும்பசியாறி இன்பமுடன்தான்போசித்து
கையலம்பியெல்லவரும் கருணையுடன்தானமர்ந்தார்
பூசிடுஞ்சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதணிந்து
புட்பத்தினாற்செண்டு போதவேதான்முகர்ந்து
சமுக்காளந்தனிலிருந்து தாம்பூலந்தான்தரித்து
சந்தோஷமாகிச் சகலருமந்நேரம்
சீமந்தமுடிந்தபின்பு சிலவுவிடைவாங்கி
அவரவர்கள்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போனார்கள்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
மாயனதுசீர்பாதம் வணங்கிநமஸ்கரித்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மங்கையிளமயிலை
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்பெறவேவாழ்ந்திடுவாய்

பெருமாள் வந்துவிட்டது.

வாள்விசையன்புத்திரற்கு மனையாளாய்வந்தவளாய்
போகவிடைதாருமென்றார் பெருமாள்நடந்துவிட்டார்
துவாகாபுரிதேடி சுவாமியும்வந்துவிட்டார்
மதுராபுரிபெண்களும் மயிலனைமார்தாதிகளும்
இலதுநாளவ்விடத்தில் தேன்மொழிமாரெல்லவரும்
குளிகுளிக்குநாள்வரைக்குங் கோதையர்கள்தானிருந்தார்
பிள்ளைபெருமாளும் பெண்களெல்லாமங்கிருந்தார்

கலந்தாரி புத்திரனைப்பெற்றது.

காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
பத்துத்திங்களானவுடன் பாலகனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகனும்பெறவே பாண்டியர்கள் தன்மகட்கு
அறிக்கையிட்டார்தூதுவனால் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வம்பிறந்ததென்று சீராகத்தொட்டில்களும்
அன்னவூஞ்சல்தொட்டில்களும் அழகுடனேதானனுப்பி
பாட்டனார்தன்பேரை பாலனுக்குத்தான்தரித்து
அனுப்பியேவைத்தாள் அல்லிமலர்க்குழலாள்
வந்ததொருகட்டிலிலே பாலனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரவில்போனவன் சின்ன அருச்சனனார்
என்றுதிருநாமம் இட்டாரேபாலனுக்கும்
அழகுடனேதானிருந்தான் அல்லிமகனாரும்
மதுராபுரிப்பெண்கள் மயிலனையார்யாவர்களும்
அம்மாநீஅஞ்சாதே அரசாளும்பாண்டவர்கள்
காடுரைந்தபாண்டவர்கள் நாடாளவருவார்கள்
ஐவர்வந்தபின்பு அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்று போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
நடந்தார்கள்தென்மதுரை நாயகிமார்பெண்களங்கே
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதேடிவந்தார்
அல்லிமலர்நாயகிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
எழுந்திருமென்று ஏந்திழையாள்தான்வாழ்த்த
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமையுஞ்சொன்னார்கள்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியரும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திருந்தாள்
மாமனதிகர்னர் வரப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆதரித்துத்தானிருந்தார் அம்மான்திருகர்ணர்
புலந்திரனார்தன்கதையைப் பூதலத்தில்கேட்டவர்கள்
கேட்டவர்கள்யாவர்களும் கீர்த்தியுடன்தான்வாழ்க
ஊழூழியென்று வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

புலந்திரன் களவுமாலை
முற்றிற்று.